

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200857

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀ ಜಾಲಲೀಲಾ ಮಹುತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ--೨೦. ೮

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

ಸ್ಮಾರಕರೂಪ

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಮುರ.ಘೋಷ, ಧಾರವಾಡ.

೧೯೫೨

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. **K81.6** Accession No. **157803**
M93.Bh
Author **భీష్మకవి ప్రసాద .**
Title **భక్త నెలకొనుట . 1962**

This book should be returned on or before the date
last marked below

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ವೃತ್ತಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,

ಶ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ,

ಧಾರವಾಡ.

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿವೆ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೦.

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೨.

ಮುದ್ರಕರು:

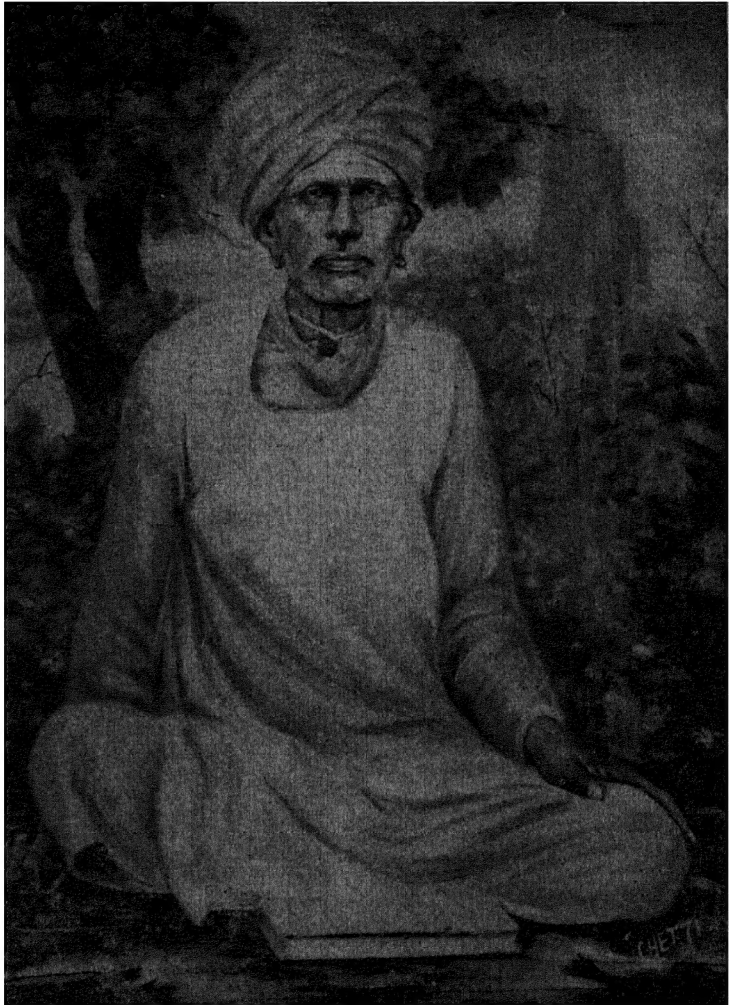
ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಜಿ. ವೀರೋಪಾಕ್ಷನ್,

ಪ್ರೇಮಸ್ಥಾಪಕರು:

ವೃತ್ತಂಜಯ ಮುದ್ರಕರು, (ಮುದ್ರಣಾಲಯ) ಕಿಲ್ಲೆ,

ಧಾರವಾಡ.

ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ತಿವಯೋಗಿಗಳು

- ಅರ್ಪಣೆ -

ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರವರ್ಧರಂತೆ ನಡಿದು, ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು,
ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ
ನಡೆ - ನಡೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸಿ
ಶಿವಯೋಗದ ಘನತೆಯನ್ನು ಬೀರಿದ
ವ.ಯಾ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ
ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕಾರಣ ಪುರುಷರೂ ಆದ
ಅಧರಣಿ ಗಟ್ಟಿನ ಮಠದ
ಲಿಂಗೈಕ್ಯ

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ.
ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
ಸ್ಥಾರಕವಾಗಿ

ಅವರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಡಿಸಿದೆ
ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

— ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು —

೧ ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತೆ

ಸಂಪಾದಕರು : ಸ. ಸ. ಮಾಳವಾಡ, ಎ. ಎ.

೨ ಲಿಂಗಲೀಲಾ ವಿಲಾಸ ಚಾರಿತ್

೦ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾವ್ಯ

ಸಂಪಾದಕರು : ಸಂ. ಶಿ. ಭೂಷಣೂರನುರ, ಎಂ. ಎ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುಜ್ವಲವಾದ ಭವಿಷ್ಯವು ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿರುವದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾರೂಪರು ಶತಮಾನಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೆಯೇ ನಂಜೇರನಂಬ ವ.ಹಾನುಭಾವಿಯು ತನ್ನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ವಚನದಲ್ಲಿ :

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯೊವೆ, ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿಂದೆ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುವದು ಜಗದೊಳಗೆ

ಮುನ್ನುಡಿಯು ಎಂದು ನಂಜೇರ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಕಂಪಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ವತ್ತಿಕ್ಕ ಕಸುವು ಬಂದು ಬಿಡುವದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೋಜ್ವಲ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವಂದಿರದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗುವ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೇ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾವೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದುದೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೆನಿಸಿರುವದು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವದು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಗಂಗೆಯು ಯಾವಾಗ ಉದಯವಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಲು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ದೂರದಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವದೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟುಗನ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆಂತ ಮೊದಲಿನ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥವೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೪೫೦ರ ಹತ್ತಿರ ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಹಿನಿಯ ಪಾವನ ವಿಚಾರೋದಕದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಒಂದು ಗ್ರೀಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳು ಇರುವದೆಂದು ಡಾ. ಹುಲ್ಸ್ ಎಂಬ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರಾದ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಪುರಾತನ

ವಾದದ್ದೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಭಾಷೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕನ್ನಡಿಬರೆಯದಿರುವಾಗಲೇ ಕನ್ನಡವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು! ಇದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗಿರುವದು ಸಹಜವೆ!

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಂಪೂ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ ಜನ್ನ, ನಾಗಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

೧೨ನೇ ಶತಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯರವಿಯು ಉದಯನಾದನು. ಆಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಆ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕುಲಸುಷಿಗಳಾದ ಶರಣ ಶರಣಿಯರೇ ಮುಂದಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭು, ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯವರು ಅಗ್ರೇಸರರು. ಅವರು ನಾಡಿನ ತುಂಬ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಮಾಡಲು ಹೋರಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಅನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ತೊಡಿಸಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಾಡಂಬರದ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಆಕೆಯ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗವಂತ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವದ ರಸದೂಟ ಮಾಡುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿದರು. ಅಂಥ ಸರಸ ಕವಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಮುಪ್ಪಿನ ಪಡಕ್ಕರಿಗಳು, ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಘನಮಠದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವ

ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುವ ಅಮೋಘ ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿರುವವು. ಅಂಥ ಗ್ರಂಥ ಪುಷ್ಪದೋಳಿಗನ ತನಿರಸವನ್ನು ವ ನಡನೆಯೆ ಸವಿಯುವ ಛಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಧನ್ಯರೇ ಸರಿ

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವದು ಬಹುಜನ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಮುರಘಾವಂಶ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಾದಯ್ಯ ಗುರುಸಾದ ದೇವರ ಮಠ, ಬಿ ಎ (ಆನರ್ಸ್) ಅವರು ಪೂರೈಸಲು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ವೃತ್ತಾಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದುದು ಪರಮ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇವರು ಹಿಂದಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಕರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಾಳಿರುವರು. ಮಧ್ಯಕರ (ಜೈನ್ಯಾಣ)ವು ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿಯ ರಸವನ್ನು ಒೀರಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯರವಾದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ ಇವರ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾದರಿಗಾಗಿ ವಾಚಕರೆವರು ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಭೋಗ ಸುಖವು ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶಿವನನ್ನು ಮರೆತು ನಡಿಸುವ ಭೋಗವು ದುಃಖದ ಬೀಜವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರ ಯೋಗಿಗಳು 'ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹಂದಿ ಹೋಗಲಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮನವು ಮಗ್ನವಾಗಲಿ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಿಜಗುಣ ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳ 'ಶ್ರೀಗುರುವಚನುಪದೇಶವನಾಲಿಸಿದಾಗಲಹುದು ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ' 'ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೇ ರಾಗದಿಂ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ ಬೀಜಮುಂಟೆ' ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾನವರ ಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ ಪ್ರದರ್ಶಕವಾಗಿರುವವು. ಹಿಂದಿನ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದ ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಸಂಸಾರದತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ

ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲೇ ಮನವೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ ಮಲದೇಹ ವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬರಿದೆ' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯದ್ದೆಲ್ಲಮುಕ್ತಿಯದೋ' ಎಂಬ ವದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸರ್ಪ ಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ 'ಕಾಯ ಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಟೆಯನಾಡಿರೋ' ಎಂಬ ವದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಮನುಬುಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಸರಸ ವಚನಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು ಪಾಠಕರು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಭೂಮಿಯಾಗಿರುವದು. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧೂಳಿ ಕಣಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅನಂತ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುವದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಾಗ್ಯತವಾಗಿದ್ದು ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡುವ ಬಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ? ವಿಶ್ವದ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವವು ಜಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಗೌರವವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಾಲವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗ ರೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತತ್ವ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಸ್ತಗತವಾಗ ಬೇಕು.

ಗದಗ

ಅಖಿಲಭಾರತ ವೀ. ವಿವ್ಯಾಸೀಶ

ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಸಂಪಾದಕ, 'ಸಾವಧಾನ'

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

-*-*-

ಈ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರಂಗಂ ಪದ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪುಸ್ತಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮ ಸಿ ಪ್ರ. ವೃತ್ತಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಲಹೆಯಿತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದುಗರ ಕೈಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುವದು. ಇನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೇಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರವರ್ಧರ ವಚನಗಳ ತಿರುಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಅಡಿಗಲ್ಲು. ಈ ಅನುಭವದ ಹಾಡುಗಳು ವೀರಶೈವ ತತ್ವವನ್ನೂ, ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿ, ನೀತಿ ಮತ್ತೆ ವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಜೀವಿಗುವ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ ಅದುದರಿಂದ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಜಗತ್ಪ್ರಜ್ಞರು. ಅವರ ಗೀತೆಗಳು ಜಗದ್ವ್ಯಾಧಿಕಾರವಾದವುಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃಗಳು ಅನೇಕರು ಸಿಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದ ನಡೆದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯರೂಪದಿಂದ ಉಣ್ಣಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರು, ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. “ಯೋಗಿ ನಿಜಾನಂದದೊಳು ನುಡಿಸುವ ವೀಣೆ ರಾಗ ರಸದ ತರಂಗಿಣಿ” ಎಂಬ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನುಡಿಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಜೀವನ ಸಂಗೀತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರವರ್ಧರಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರಾದರೂ ಆ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ‘ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಯ ಮೊದಲಿನ ೧೬ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ವಿದ್ವಾ ಅನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾದನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಪಠಿಸುವ ಗೀತೆಗಳು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ (೧) ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೨) ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೩) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೪) ಮುಷ್ಠಿನ ಷಡಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು (೭) ಅಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಇವರ ಕೆಲಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಇವರು ಬರೆದ ಒಂದೊಂದು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನುಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೀರ್ಘವಾದವುಗಳನ್ನು ಓದುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರದು. ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿಯ ಸುಗಂಧವಾದ ಮಧುರವಾದ ಹೂಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾತ್ರ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ಅಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

(೧) ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಶ್ರೀ. ಶ. ೧೭೯೫ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟರು. ಗುರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಹೊಂದಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ೧೮೧೫ರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಟನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತ ೧೮೨೮ರಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಗುರುಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದನಂತರ ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದರೆ ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದು) ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶತಕ. ವರಕವಿಗಳ ಮಾಲಿಕೆ

ಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಬರುವರು. ಇವರ ಕೈಲಿ ಲಲಿತ ಮತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನದಟ್ಟುಗುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ನಿರಾಭಾರಿಗಳಾದರೂ ಲೋಕಾನುಭವವಿದೆ ಇವರ ಗೀತೆಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವ್ಯವಾಹಿಕ ಪ್ರಾಕ್ಷಾಪಕದಂತಿವೆ. ಇವರ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ "ಗುರುಸಿದ್ಧ" ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೨) ಘನಮಠ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಅಂಧ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೈಜಾವು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ರಾಫಬ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಟ್ಟೂರ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ದೂರ್ವದೆಯ ಬಲ್ಲಿ ಗಲಾತರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವೀರಯ್ಯ ವೀರಾಂಬೆಯವರು. ೭ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ೨೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಿವತೇಜ ಶಿವಾನುಭವ ಸೂಸುವ ಮುಖಪುಕ್ಕವಾಗಿ ಬಸವ ಮಾರ್ಗವೇ ನಿಜಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದ್ವಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಸವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಆ ಅನುಭವಾವ್ಯತವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಬೀರಲು ಭಕ್ತಿಬಿಜ್ಜನ ವೈರಾಗ್ಯ ಯುತರಾಗಿ ಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ 'ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೆ ಜನರತಿ ಭೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೆ' ಎಂಬಂತೆ ಜನರ ದೂಷಣೆ ಭೂಷಣೆ ಒಂದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ೨೦-೨೫ ವರ್ಷ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಇಳಿಜಾರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹುನಗುಂದದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಸೂರ ತಾಲೂಕು ಸಂತೆ ಕೇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾತರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಕೃಷಿಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪಿಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೊಂದು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು, ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗನುಸರವಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಘನಮಠ ಹಾಡುಗಳು ಅವರ ಸುಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ

ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾಯನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕುಶಲರು. 'ಘನವ.ಠ' ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೨) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಭರತ ಖಂಡದ ವಿಭೂತಿಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರು ವೈಸೂರ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಜಿಟ್ಟಿದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿದ್ದು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸದ್ಗುಣ ಮ.ಬೋಣ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಹೊಂದಿ, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ಸಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ವೀರಕ್ರಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ (೧) ಅರವತ್ತುಮೂರು ಮಂದಿ ಪುರಾತನರ ಸ್ತೋತ್ರ (೨) ಕೈವಲ್ಯಪದ್ಧತಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದು) (೩) ಪರಮಾನುಭವ ಬೋಧೆ (೪) ಪರಮಾರ್ಥಗೀತೆ (೫) ಅನುಭವಸಾರ (೬) ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ (೭) ಪಾರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, (೮) ದರ್ಶನಸಾರ (೯) ಆತ್ಮತರ್ಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಿತವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮುಸ್ಲಿಮಾರ್ಯರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಇವರಿಬ್ಬರ ಗವಿಗಳು ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಜಿಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವೆಂದೂ ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦೦ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ವೈದು ಮಾಧುರ್ಯ ಸಂದರ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮನೋಹರವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಶಂಭುಲಿಂಗ.'

(೪) ಮುಸ್ಲಿಮ ಪಡಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು:— ಸಮಗ್ರವಾದ ಸಾಧ್ಯಂತವಾದ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಇವರ ಭಕ್ತಿಪರ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೋಧಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ನಿರ್ಮಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಇವರು ನಿಜಗುಣರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಜಿಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರ ಗವಿ ಇದೆಯೆಂದು ಶಿವಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೊದಲನೇ ಹಾಡಿನಂತೆ ಯರಗಂಬಳಿಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರು ಇವರಿಗೆ ಶಿವತತ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಆರು ಹಿಂದ ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗತಿ ಇವರ

ಜೀವನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರ ಉಜ್ವಲವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕವು ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ತಾದಾತ್ಮ್ಯ, ತನ್ಮಯತೆ, ಪರವಶತೆ, ಸಮರಸ ಭಾವ ವೈರಾಗ್ಯ, ಉಜ್ವಲತೆ, ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು. ಇವರ ಜೀವನದಂತೆ ಇವರ ಶೈಲಿಯೂ ಸರಳವಿದೆ. ಇವರ ತತ್ವಗಳು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸಮುದ್ರದಷ್ಟು ವಿಶಾಲ. ಇವರು “ಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗ” ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಅಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಚನ್ನವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಿರಾಗಿಯಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬಾಲಲೀಲೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತ ಗದಗ ತಾಲೂಕು ಮುಳಗುಂದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ವೈಸೂರ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಅವರ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಂಬಳ ಸೊರಟಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. (ಈಗಲೂ ಮುಳಗುಂದ ಮಠದಲ್ಲಿದೆ) ಇವರ ಲೀಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದವುಗಳು. ಅಂತರಾತ್ಮ ಸ್ಫುರಿಸಿದಾಗ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಠದ ಬೋದು ತೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಬರೆಯದೇ ಕೇವಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದವುಗಳು. ಇವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವವಿವೇಚನೆಯ ಗಡಚುಯಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಓದಲರ್ಹವಿದೆ. ಇವರು ೧೮೨೩ ರಿಂದ ೧೮೫೯ರ ವರೆಗೆ ಬಾಳಿದರು. ಇವರು ‘ಮಹಂತ’ ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

(೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು:— ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೊವಿನ ಹಡಗಲಿ ತಾಲೂಕು ವೈಲಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ಮಾಯೆಯನ್ನದೆ ಮನದ ಮುಂದಣ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗವದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿಟ್ಟು

ಮನೆಗೆ ೫ ಮೈಲಾದರೂ ಮನಕ್ಕೆ ಹತ್ತರವಿದ್ದ ಲಿಂಗನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಇವರು ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅವರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಷಟ್ಪಥ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗುರುಕರಣ ತ್ರಿವಿಧಿ, ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಹೊರಗೆ ಗದ್ದಲ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳಗೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಇವರು ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಚನ್ನವೀರೇಶ'.

(೭) ಅಧುನಿಕರು:- ಅಧುನಿಕ ಗಜ್ಜಿನ ಮಠದ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಪರವರದ ಹಾಡುಗಳು ಈಗಿನ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ತತ್ವಾನುಭವಗಳಿಂದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ಚರಿತ್ರೆ ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಪಂಡಿತ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವೃತ್ತಾಂತಮಯ ಮುದ್ರಕರ ಒಡೆಯರಿಗೂ ತುಂಬ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ದೋಷಗಳಿರಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಸುಧಾರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

ಜಿ. ಪಿ. ಗುರುಪಾದದೇವರಮಠ,

ಬಿ. ಎ. (ಆನರ್ಸ್)

ಸಂಗ್ರಾಹಕ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

“ ಭಕ್ತಿಗೀತಿ ” ಗಳ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣವು ೧೯೫೦ ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಈ ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಭಕ್ತಿರಸವನ್ನು ಬೀರುವ ಹಾಡುಗಳು ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಸುತ್ತಿವೆ? ಸಿಕ್ಕಪೂ ಅವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆನಂದಪಡಲು ಜನತೆ ಅದೆಷ್ಟು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ನೋಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಈಡುಪಡಿಸಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿದೆ. ನೋಂದ ಮನಸ್ಸು ನಲಿಯಲು, ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಜಾಗೃತವಾಗಲು, ಸೈತಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಈ ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರೇರಿಸುವಂತಾದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಧಾರವಾಡ

೮-೧೦-೧೯೫೨

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

೦

ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹೃದಯ ಹೋಗಲಯ್ಯ ಸಿವ್ವು | ಚರಣ
ಕಮಲದಲ್ಲಿ ದುಸವು ವ್ಯಗ್ರಗಾಲಿ ಪಲ್ಲ | ಒಡೆದ ಗುಣಗೆ ಹೃದಯ ಬೋಳಿ
ಎಡದ ಕೈಯ ಮೂದ ಕೋಲು | ಹಿಡಿದು ಊರನ್ನೆತ್ತಿ ತಿರುವ | ತಂದು
ನೋಡಲು || ಒಡಲಿಗಾಗದಂಗೆ ಮಾಡು ಪೂಡಸಿಯೊಳಗೆ ಸುಖವ ವೆಚ್ಚಿ |
ಒಡೆಯ ಸಿವ್ವು ಮರೆದು ಭವಕೆ ಬೀಳಲಾತನು || ೧ || ಹಳೆಯ ಅರವೆ ರಗಟ
ಗಳನು ಹೊಲಿದು ಗಂಟಿಸಿಕ್ಕಿ ಪೂಡೆಡೆ | ಚಳಿಯವಾಗಲೊಂದು ಕಡೆಗೆ
ಸಾಲದಂದು || ಕಳೆದುತಿರಲು ಮದರೂಪದ ಇಲಿಗಳೆಂದ ಬಯಸಿರಲಿ |
ಒಲಿದು ಸಿವ್ವು ಚರಣ ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಲ್ಲದ || ೨ || ಊರನ್ನೆತ್ತಿ ತಿರುವ | ಒಡಲು
ಪೂರನುಂಟೆನಲು ಮಧ್ಯ | ಮುಂಯಲ್ಲಿ ತಿರುಡೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ||
ಮೀರಿಯಾಚೆ ಪುರವ ತಿರಿಯೆ ಯಾರು ಎಲ್ಲ ಎನಲು ಎನಗೆ | ಮಾರಹರನ
ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಲ್ಲದಾಗದು || ೩ || ಒಡೆಯರುಗಳ ಮರಕೆ ಬರಲು ಜಡಿದು
ಜರಿದು ನೂಕಲೆನ್ನ | ಒಡನೆ ಯೋರ್ವರಗಳ ಕೀಳಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಲು || ಕಡೆಗೆ
ಅಟ್ಟಿಲವರು ಹಾಳು ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು ಸೋರತಿರಲು | ಒಡೆಯ ಸಿವ್ವು ನೆನೆವು
ದಿಂತುಂಟಲ್ಲದಾಗದು || ೪ || ಅಂಗಳದೊಳು ಸಿಲ್ಲಲೆಕ್ಕೆ ಹಿಂಗುವಿನನು ಕಳ್ಳ
ನೆಂದು | ಹಿಂಗಿ ಹೋಗು ಕಡೆಗೆ ಎಂದು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲರು || ಹೀಂಗೆಯಾಗ
ದನಕ ಜನರ ಸಂಗಬಿಡದು ಪಡಕ್ಕಾರಿಯ | ಲಿಂಗದ್ವಾರು ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಲ್ಲ
ದಾಗದು || ೫ ||

೨

ಕಾಡಲೇಕೆ ನರರುಗಳನು ಜೇಡಿ ಬಳಲಲೇಕೆ ಮನವೆ | ರೂಢಿಗೀಶ
ನೆಮಗೆ ದೈವವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ವೃಷನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕೆ

ಮಡುವಿನಗ್ಗವಣಿಗಳುಂಟು | ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪವುಂಟಿಲ್ಲೆ ||
ವಡಲಿಗನ್ನು ದುಡಿದರುಂಟು ಗುಡಿಗಳುಂಟು | ಶಯನಕೆಮಗೆ | ಒಡೆಯರುಗಳು
ಬಸುಟದರವೆ ಶೀತಕುಂಟಿಲ್ಲೆ ||೧|| ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದ್ಭು
ರುಗಳ ವಚನವುಂಟು | ಉದ್ಧರಿಸುವಡೆಮಗೆ ಶಿವನ ಮಂತ್ರವುಂಟಿಲ್ಲೆ ||
ಆರ್ಥನಾರಿ ಎಂಬ ದೈವವಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಕರದೊಳೆಮಗೆ ಹೊದ್ದಲೇಕೆ ನರರ ಅಶೆ
ಮಾಡೆನಕ್ಕಟಾ ||೨|| ಮಿಗಿಲು ಮನೆಗಳೇತಕೆಮಗೆ ಅಗಲಲೇಕನನುಭಾವಿ
ಗಳನು | ಜಗದೊಳೆಮಗೆ ಹಲವು ಕೋಟಿಲೆಗಳೇತಕ್ಕೆ || ಸೊಗಸು ಪಡ
ಕ್ಷರಿಯಲಿಂಗ ಅಗಲದೆಮ್ಮ ಕರದೊಳರಲು ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳಲೇಕೆ ಮನವೆ
ನರರ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ ||೩||

೩

ಕೋಗಿಲೇ ಚಲ್ವ ಕೋಗಿಲೇ ಮುದು ಕೋಗಿಲೇ ಜಾಣ ಕೋಗಿಲೆ | ಪ
ಹಿಂದೆ ತಪದೊಳೆರ ಸೊಂದಿರು ತಿರಲೆಚ್ಚು ಬಂದಕಾಮನ ಬಿಟ್ಟು
ಕೋಗಿಲೇ | ಬಂದು ಬೇಗದಿ ಬಾಲೇಂದುಧರನ ಕೂಡಿ ಕುಂದದೆ ನೀ ಬಾಳು
ಕೋಗಿಲೇ ||೧|| ಮನುಮುನಿಗಳ ನೀತಿಯನು ಕೆಡಿಸುವ ದುಷ್ಟ ಮನಸಿ
ಜನನು ಮೀರಿ ಕೋಗಿಲೆ | ಘನಪದವನು ತನ್ನ ನೆನೆವರಿಗೊಲುವ ಧನದ
ಮಿತ್ರನ ಸಾರು ಕೋಗಿಲೆ ||೨|| ನಲ್ಲರನಗಲಿದ ಮೆಲ್ಲಿದೆಯರ ಕೊಲ್ವ
ಫುಲ್ಲರನ ಪಿಂಗಿ ಕೋಗಿಲೆ | ಎಲ್ಲ ಜೀವರಿಗೆರವಿಲ್ಲದೊಲವನೀವ ಭಲ್ಲ
ಭವನೊಳರು ಕೋಗಿಲೆ ||೩|| ಮಂಗಳರವದೊಳನಂಗನ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಭಂಗ
ವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೋಗಿಲೇ ||೪|| ದುರುಳ ಕಂಠವಿನೊಡನಿರೆ ಲೋಕ
ಮೊಳು ನಿನ್ನ ಪರಪುಟ್ಟನೆಂಬರು ಕೋಗಿಲೇ | ಧರೆಗೆ ಜನಕನಾದ ಗುರು
ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಚರಣ ಪಲ್ಲವ ಪಿಡಿ ಕೋಗಿಲೇ ||೫||

೪

ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ | ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವಿಸಿ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಂದಿಲ್ಲದವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿಗಮಾಗಮವನೋದಿ ಸುಗುಣಸಂತತಿ
ಗೂಡಿ | ಜಗದೊಲವಾಂತು ತನ್ನ ಬಗೆಯನಾಶೈಯದಿರೆ ||೧|| ಕಪಟವಳಿದು
ಕೋಟಿ ಜಪವನೆಸಗಿ ಬಲು | ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ತತ್ಪದುವದೇಶ ಪಡೆಯ

ಜೈಯ್ಯ ||೨|| ಹಿಂಗವಣೆನಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯಂಗವಾಗಿ ಪೆರ್ವೆಲೋಕ |
ಡಂಗರವೆನಿಸಿ ರಂಭು ಲಿಂಗವನುವಯದಿರೆ ||೩||

೫

ಹರಪೂಜೆ ಗುರುಸೇವೆ ವರ ಪುಣ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಬರದೆ ಸುಖಭೋಗದೊರ
ಕುವದುಂಟೆ ಆತ್ಮಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಭಕ್ತ ನೆಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಸೇವೆ
ಗುಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಡೆಯಾದ್ಯಾ || ಒಣ ವ್ಯಾಪಾರದರೆಲ್ಲ ಸಣ
ಹುದು ಹೋಗುವದೆ | ತ್ರಿಣಯನೊಲಿಸುವದು ಬಹು ಕರಕಷ್ಟವಾದ್ಯಾ ||೧||
ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಇಂದುಂಡುಡಬೇಕಾದ್ಯಾ | ಇಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಮುಂ-
ದುಂಡುಡಬೇಕಾದ್ಯಾ || ಬಂಧನವೇಕೆವಕೆ ಇಂದುಧರಣಾದ್ಯಾ || ಸಂದೇಹ
ನಿಲ್ಲವು ತಿಳಿಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ ||೨|| ಹರಿಅಜಸುರರೆಲ್ಲ ಶರೀರದಂಡನೆ ಮಾಡಿ |
ಪರಮಾತ್ಮನೊಲಿಸಿದರು ಸುಗಮವಲ್ಲಲೆ ಆತ್ಮಾ | ನರಪಾಪ ಪುಣ್ಯವನು
ನರರ ಸರಗಲಿ ಹಾಕಿ | ಗುರುವುಹಂತ ಲಿಂಗತನ ವರೆಯಾಗಿರುತಿಹ
ನಾತ್ಮಾ ||೩||

೬

ಲಾಲಿಲಾಲಿಯು ಪರ ಬ್ರಹ್ಮವ ಶಿಶುವೇ | ಮಾಲೆಯು ಧರಿಸುವೆ ವಲ್ಲಗೆ
ಹೊವಿನ ||ಪಲ್ಲ|| ಅಪ್ಪವಳದ ಕಮಲ ಕೊಟ್ಟೆಲೋಕಗೆ ಮಲಗಿ | ಶ್ರೇಷ್ಠ |
ಸದ್ಗುಣ ಹಸ್ತ ಪದಗಳನಾಡ ತ || ನೆಟ್ಟನೆ ಸಿಂಬಲ ಭ್ರಾತೃವ್ಯವ ವೈದ್ಯತಿಯ
ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ ಕುಲಕುಲ | ಸಗುತಿಹ ||೧|| ಪ್ರಣನ ಘೋಷದ ನಾಗ
ಸ್ವರವೇಣಿವಾಸುರು | ಝಣಲ್ ಝಣಲ್ ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆ ತಾಳ ವೃಂದಗ
ಭೇರಿ || ಢಣಲ್ ಢಣಲ್ ಎಂಬುವ ಘಂಟೆ ಹಾಗಟೆ ನಂದನ | ಬಣ್ಣೆಸಲಿವ
ಶಿವ ಸುಖಮಯ ಕಂದನ ||೨|| ಫಲಪದಂಗಳ ಮೀರಿ ಶಿವಪದವೆಂಬುವ |
ಹೊಳೆವ ವೇಲುಪ್ಪಂಗೆ ವೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾಯಾ || ಕಲಿಯುಗ ನರ್ತಕಿ
ನಾಟ್ಯವ ನೋಡುತ | ನಲಿವ ಪರಶಿವ ಮಹಂತ ಲಿಂಗ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕ ||೩||

೭

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಮಾಡಿಕೋ ನಿನ್ನೊಳು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪೂಜೆಯು
ಮಾಡಿಕೋ | ಗಂಗೆಯಮನೆಗಳ ಸಂಗಮದೊಳು ಮಿಂದು ಶೃಂಗಾಟ
ಕದುಪರಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ವರಭಕ್ತಿ ಜಲವನೀಡಿ ಮಜ್ಜನ

ಗೈದು ವಿರತಿ ಗಂಧವನೇ ತೀಡಿ | ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯಗಂಟು ಮಿರುಗುವಕ್ಷತೆ
ಉಟ್ಟು | ಅರಿವೆಂಬ ನಿರ್ಮಲ ಸರಸ ಪುಷ್ಪವ ಸೂಡಿ ||೧|| ಹರುಷವೆಂಬುವ
ಧೂಸವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವರಬಿಂದು ರುಚಿ ದೀಪವ | ನಿರಜಿತ್ತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ಸ್ಥನೇದ್ಯವನು ಮಾಡಿ || ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ವರ ತಾಂಬೂಲವ ಕೂಟ್ಟಿ ||೨||
ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗವಿದೇ ರೋರದಲ್ಲಿ ಸರವಸ್ತು ತಾನಾಗಿಯೇ | ಹೊರ ಒಳಗೆರ
ಡೆಂಬ ದಿವ್ಯದಿವಸ ಮೇಲ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಭಿಯೇ * ಬೆರೆದೇಕಮಯ
ವಾಗಿ ||೩||

೬

ರೋರವೆಂತೆಂಬುವ ಹೊಲವ ಹಸನ ಮಾಡಿ ಪರತತ್ವ ಬೆಳೆಯನೆ ಬೆಳೆ
ದನ್ನೇರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ರವೆಂದಮೆ ಎಂತೆಂಬ ಎರಡೆತ್ತಗಳ ಹೂಡಿ ನಿರ್ಮಲ
ಮಾನಸವ ನೇಗಿಲನೇ ಮಾಡಿ | ಮಮಕಾರವೆಂತೆಂಬ ಕರಿಕೆಯ ಕಳೆದಿಟ್ಟು |
ಸಮತೆ ಎಂತೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವ ಚಲ್ಲ ||೧|| ಗುರುವರನುವದೇರ ಎಂಬ ಬೀಜವ
ಬಿತ್ತಿ ಮೆರೆವ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿ | ಅರಿವೆಂಬ ಸೈರನ್ನ ಬೆಳೆಸುತ್ತ
ಮುಸುಕರ್ಪ || ದುರಿತ ದುರ್ಗುಣವೆಂಬ ಕಳೆಯ ಕಿತ್ತು ||೨|| ಸ್ವರಮುಕ್ತಿ
ಎಂತೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ಬೆಳೆದುಂಡು ಪರಮಾನಂದದೊಳು ದಣ್ಣನೆ ದಡೆದು |
ಗುರುಸಿದ್ಧನಡಿಗಳಿಗರಗುತ್ತ ಭವವೆಂಬ | ಬರವನು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ
ಕಳುಹಿ ||೩||

೭

ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ ನಮೋಗುರು ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ | ಅಸಮನಯನ
ಸಮಯ ರರಧಿ ವಿವಾಗುರು ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯನಿರಾಮಯ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ |
ವೃತ್ತ್ಯವಿಜಯ ಪರಮಾರ್ಥಚರಿತ ಗುರು ||೧|| ಚರಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಶರೀರ
ಕರಣಭವ | ವರ ಕರುಣಾಕರ ರರಣಸಮೇಳಾ ||೨|| ಭಕ್ತನಿಧಾನ ನಿರಕ್ತ
ಸುಪೂಜಿತ | ಮುಕ್ತಿಯ ಘನಮಠ ಕರ್ತೃಪರಮಗುರು ||೩||

೮

ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡೋ ನಿಜಗುರು ಧ್ಯಾನವಮಾಡೋ | ಮಾನವ ನೀನತಿ
ಮತಿಯುತನೆನಿಸುತೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಜಪದೊಳಗನುಡಿನ ನಗರೋರಧಿಕವೆಂದು |
ಪೊಗಳುವ ಶ್ರುತಿಮತವಗಲದೆ ಮುದದೊಳು ||೧|| ವರಕರುಣದೊಳಡಿ

ಗಿರಗಿವ ವರಸ್ತುರ | ಹರನೆನಿಸುವ ರರಣರಸುರ ಭೂಜನ ||೨|| ಮನು ಮುನಿ
ಜನಸುರ ಗಣನಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ | ನೆನಿಸಿದನಘ ಶ್ರೀ ಘನಮಹವಾಸನ ||೩||

೧೧

ಕಾಯಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಜೇಜಿಯನಾಡಿ ಮಾಯಾ ನೋಹದ
ವೈಗಳ ಕೊಲ್ಲಿರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಕೋಪವೆ ತೆ-ಬುವ ಬರಿಯ ಹೆಲಿಗಳೂಟು |
ಪಾಪವೆಂಬ ಸೂಕರಗಳೂಟು | ಚಾಲ್ಯ ಗುಣಗಳೆ-ಬ ಬಿಂಕೆಗಳ
ಉಂಟು | ಕಾಪಟ್ಟನೆಂತೆಂಬ ನರಿಗಳೂಟು ||೧|| ರೇವಣನ ದಗಳೆ-ಬಿಬಿ
ಕೋಣಗಳೂಟು | ಬರಿಯಾಡಂಬರವೆಂಬ ಕರಟಿಯೂಟು | ಉರಿವ
ವಸ್ತುರ ಬಾಧಿ ಎಂಬ ಕೇಸರಿಯೂಟು | ಮರನೆ ಎಂಬ ನ ಗಜಗಳ
ಉಂಟು ||೨|| ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನೆ ಮಾಡಿ | ನಿರತಿಯೆಂಬ
ಸಿಂಜನಿಯ ಹೂಡಿ || ಅರಿವೆಂಬ ಬಾಣದೊಳವನೆಚ್ಚು ಕಿಡಹುತಿ | ಗರು
ಸಿವ್ವನಂಪ್ರ ಪಂಕಜಕರಗಿ | ೩ |

೧೨

ಯೋಗಿಯ ಕಂದಿರೇನೆ ಸರಸಿನ ಮಾಯೋಗಿಯ ಕಂದಿರೇನೆ |
ಅಗವ ನಿಗವಗೋಚರಪರ ಶಿರುವಾಗಿ | ತೂಗಡುತಮನು ಭಕ್ತರಮನೋ
ಭಾವದೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸು ಕಾರಣ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಸುತನಾಗಿ
ಬಂದಿವನು | ಅತಿರಯ ಕೈಲಾಸ ಅಭಿಸತಿ ಈತನ | ಹತನಾಡಿ ಕಾಮನ
ಸತಿಯರೋ ನಲಿವನು ||೧|| ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗನಯನು ನಾನಾಗಿರು
ತಿಹನು ನಿರ್ಮಲದಿ | ಹರಿದಾಡುವ ವನವನು ಹರಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ || ಪರ
ಶಿಸಾನಂದ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಿರುತಿಹ ||೨|| ನೆಲವನುಪ್ಪರಿಗೆ ಶಿಲಾ ರತ್ನಗಳ
ಒಂದೇ ಮಾಡಿರುತಿಹನು | ಮಳೆಯೊಳು ತೊಯದಾಗಸದ-ತಿ ಮಹಂತಲಿಂಗ
ಇಳಿಯ ಜನರ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದೊಳಿರುತಿಹ || ೩ ||

೧೩

ಅನುಭವದಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ | ಅದಕ್ಕನುಭವಿಗಳು ಬಂದು ನೀವೆಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿ ||ಪಲ್ಲ|| ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡಹ ತೊಳೆದು | ಕೆಟ್ಟ ಮನದ ಜಂಜಡ
ವೆಂಬ ಮುಸರಿಯ ತೊಳೆದು | ಘನವೆಂಬ ವನೆಯನೆ ಬಳಿದು | ಅಲ್ಲಿ
ಮಿನ್ನುಗು ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ಒಲೆಗುಂಡ ತಳೆದು ||೧|| ನಿರತಿ ಎಂಬುವ ಮಾಡಿ

ಯುಟ್ಟು | ಪೂರ್ಣ ಹರಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ನೀರನೆಸರಿಟ್ಟು || ಅರಿವೆಂಬ
ಜಿಂಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು | ಮಾಯಾ ಮರವೆಯೆಂಬುವ ಕಾಷ್ಟಗಳನೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು || ೨ ||
ಪರವೆಂಬ ಸಾಮಗ್ರಿಗೂಡಿ | ಸಾರತರನೋಕ್ಷವೆಂಬೆಂಬ ಪಾಕವ ಪಾಡಿ ||
ಹರರಣರ ಸವಿದಾಡಿ | ನಮ್ಮ ಗುರುಸಿದ್ಧ ದೇವನ ಚರಣವ ಪಾಡಿ || ೩ ||

೧೪

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನುಪದೇಶವನಾಲಿಸಿ ದಾಗಳಹುದು ನರರಿಗೆ
ವ . ಕ . ತಿ || ಪಲ್ಲ || ದುರಿತಕರ್ಮವನೊಲ್ಲದಿರು ಪುಣ್ಯವನೆ ಮಾಡು ಹರನಡಿ
ವಿಡಿರಾಂತರೊಡನಾಡು | ಕರುಣವಿರಲಿ ಜೀವರೊಳು ನೀತಿವಿದನಾಗು ||
ಸ್ವಾರ್ಥಾರ್ಥಧರನೆಂದು ಬೆಸಸುದಾ || ೧ || ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿಯದಿರಾರನು ಮನ
ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಬಿಡದಲ್ಲ || ಕುಂದವಡೆಯದಿರು ಕಾಮಾದಿಗಳನು
ಜಯ | ಸೆಂದು ಕೈವಿಡಿದನುಗ್ರಹಿಸುನಾ || ೨ || ಭವಮಾಲೆಗಲಸು ಪುನಿಯ
ದಿರೆಡರು ಬಂದು ಕವಿಯಲಂಜದಿರು ಸಂಪದಮೊಳು || ತಪಮದವಳಿದಿರು
ತತ್ವಸಂತತಿಯನು ವಿವರಿಸಿ ನೋಡೆಂದು ತಿಳಪುವ '೩' | ಬಳಸದಿರದ್ವೈತ
ವನು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನೊಳಗೇಕೋ ಛಾವನೆಯೊಡಗೂಡು | ತಿಳಿದು
ಸಮಯ ನಿಜೈಗಲಿ ವೇದವಿಭಕ್ತಿಗಳನಗಲದಿರೆಂದು ಸುರುವ || ೪ || ಆರು
ನಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸು ವಿಷಮ ಸಂಸಾರವಿದನು ಕನಸೆಂದರಿದು | ಮಾರ
ಮರ್ದನ ರಂಭಲಿಂಗನನೊಲಿಸಿ | ಗಂಭೀರ ಸುಖಮೊಳೆಂದು ಸುರುವ || ೫ ||

೧೫

ಎಳು ಮಹಜ್ಜಾನಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಮುನೀಶ್ವರ | ತಾಳ ವೃಂದಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಾದ ಘೋಷವ ಕೇಳು || ಪಲ್ಲ || ನಾಮಗಾನ ವಿನೋದ ನೃಪಮಿ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಭುಮಾಯಾ | ಕಾಮಸಂಹರ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಿವಯಾಳು ಶಿವ || ೧ ||
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸವ ಸಂಗೀತ ಪಾಡುವ | ಸಂಗರರಣರ ಮೇಳ ಲಿಂಗ
ದಟ್ಟುತು ನೋಡು || ೨ || ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯರು ಮಹಾಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಗಳು |
ಬಂದು ನಿಂತು ಮಹಂತೇರಾ ಜಯತೆಂದು ಪಾಡುವರು || ೩ ||

೧೬

ಎಳಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಂದಿಹರು | ಭಾಷಾಕ್ಷ ಶಿಶು
ಮಹಂತ ಲಿಂಗ ದೊರೆಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಸವ ಮಡಿವಳ ಚನ್ನ ಸಿದ್ಧರಾಮೇ

ಶ್ವರರು | ಕುಲ ಪ್ರಭು ಮುಖ್ಯ ಅಜಗಣ್ಣ ತಂದೆಗಳು || ಅಸನು ಪರತರ
ಗೌರಿ ಮಹದೇವಿ ಮುಕ್ತಾಯಿ | ವ್ಯಸನದ ನೀಲವ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಲಾಯಿ-
ಗಳು || ೧ || ಶಿವಯೋಗ ಮುದ್ರೆ ನಿವ್ರವ-ದ ಸುಖಮೊಳಗೆ | ಅವಿರತಂ
ಮಲಗಿರುವ ಗುರುಪುತ್ರನೇ || ತನ ರದ್ರ ಪ್ರವ ಧ ಗಣ ದೇವ ಗಣಭಕ್ತ
ಗಣಕವಿದು ಬಂದಿಹರು ಮಹಗಣರು ಸಹ || ೨ || ಭೃ-ಗಿ ನಾರದ ಮುಖ್ಯ
ಸಂಗರಣರು ಬಂದು | ಮಂಗಲ ವೃದ-ಗ ಮಹ-ಳ ಮೇಳದಲಿ |
ಮುಂಕರಿಸ ಸಂಗೀತ ನಾದವನು ಮಾಡುವರು || ೩ || ಶಿವನ ಹುತ ನಿವ
ವಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ || ೪ ||

೧೭

ಸದ್ಗುರು ದೇವಾ ನೀ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಪತಿಯನು ನಾನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲೆಂ
ದೆಂದಿಹದೋಳು || ಪಲ್ಲ || ಪೂಜೆಯೊ ಬಿಡ ವೇದಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರವ | ಬಡವ
ಸಾಧಿಸಿದ ವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ || ಕುಣನ ಪರಶಸ್ತ್ರವನು ನೀನು ಬಡಿದೆನ್ನ ಕರಕೆ
ಕೊಟ್ಟಿದರಿಂದ || ೧ || ಕಂದಮೂಲಗಳ ನೇನಿಸಿ ನಾಯಕನೊತ್ತಿ | ಬಂಧನ
ಪಂಚಾಗ್ನಿಯ ವಧ್ಯದೆ || ನಿಂದು ಯೋಗಿಗಳು ನೋಡುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ |
ತಂದೆನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ || ೨ || ತರಳನೆನ್ನಯ ಮೇರೆ ದಯೆಯುಟ್ಟ
ಶಿವನೇ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧಸಂಬ ನಾಮವನಾಂತ || ಗುರುರೂಪದಿಂದೆನ್ನ
ಬೋಧಿಸಿ ತನ್ನೊಳು | ಬೆರಸುತ್ತಿ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತುದರಿಂದ || ೩ ||

೧೮

ನಿನ್ನ ನಾನೇನ ಬೇಡಲಿ ದೇವಾ | ಕೊಡಲೆನಗೆ ನಿಸ್ಸೃಳೇನುಂಟೆಲ್ಲವನೆ
ನಾನೇ ತಿಳಿದು || ಪಲ್ಲ || ಅರಸವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಕಾಳಕೂಟವು ಹೋ
ದೇವಾ | ವಸನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಸೆಡೆದಾಸಿದೊಳು || ಪ್ರಸಭಾಪಣವ
ಬೇಡುವೆನೆ ಭೀಕರಾದಿಗಳು | ಮಿಸುವ ಗಂಧವನೆ ಬೇಡುವೆನೆ ಹೆಣದ
ಬೂದಿ || ೧ || ತುರಗವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಬಹುದಿನದ ಮುಖ ಎತ್ತು | ಕರದ
ಪಾತ್ರೆಯನು ಬೇಡುವೆನೆ ತಲೆಯೋಡು | ಅರಮನೆಯ ಬೇಡಿ ಕೊಂಬಿನೆ
ಸಿತ್ಥವನ ಭೂಮಿ | ಪರಿಚಾರಕರನು ಬೇಡುವೆನೆ ಭೂತಗಳು || ೨ ||
ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಯದಿಂತು ಭಕ್ತನೊತ್ತಿ | ನಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ ಸುಖವ

ಪರಮಾರ್ಥವಿತ್ತಿಸಿದ ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ || ಕರುಣೆ ಶಾಂತಿಗಳೆಲ್ಲದಿಹ ತಪ
ವೇಕೆ | ಹೊರಗೊಳಗೊಂದಾಗದನುಭವವೇಕೆ ||೨|| ತನುವ ಬೇರಿದದನು
ಸಂಧಾನವೇಕೆ | ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೊಂದೇನೇಕೆ | ಮನದ ಬಯಕೆಯು
ದಗದ ಮನವೇಕೆ | ಘನವನುಲಿಂಗಿಸದ ಪರಮ ಪತಿ ||೩|| ನೀನುಸಂಬಂ
ಯದ ಭಕ್ತಿಯದೇಕೆ | ನಾನಾತ್ವವನು ಭೇದಿಸದ ತತ್ವವೇಕೆ | ಶಾಸಾರೇಂದ
ರಿಯದ ಯಶ್ವಯದೇಕೆ | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ದೀರ್ಘ ವ್ಯರಾಗ್ಯವೇಕೆ ||೪||
ಪರಿಭವವನು ಕೆಡಿಸದ ಗುರುವೇಕೆ | ವೆರತಾಗ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ದೈವ
ವೇಕೆ | ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಲಕ್ಷ್ಯವೇಕೆ | ಗುರುಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ
ಸಾಕ್ಷಿಯೇಕೆ ||೫||

೨೪

ಜೇಡಿಕೊಂಬುವನುಭವನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಯನು ತಳುವ | ಮಾಡದೀ ವರ
ಗಳನೆ ಕರುಣಿಸಿಲೆದೇವನು ||೧|| ವನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯನು ನಾಲ
ಗೆಯ | ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ನಡೆವುದನು || ತನುವಿನೊಳು ನಿನ್ನ
ನೇಸಿಯ ಮೂಳ್ಳುವನು | ಕಿವಿಯೊಳನ ದಿನವು ಪ್ರಣವ ನಾದವನೆ ಕೇಳ್ವು
ದನು ||೨|| ಪರಮಿದು ಕಾಂತಿಗಳ ಸತ್ಯದೊಳು ನೋಳ್ವುದನು | ಕರದೊ
ಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಡುವನು | ಮರೆದಾದೊಡಿದ ಪರಕೆಳಸದಿದ
ವಿರತಿಯನು ರೋರವಿರುವನ್ನವರಿತವರ ಸಂಗವನು ||೩|| ಅವ ಕಾಲದೊಳು
ತಪ್ಪಾನುಭವವನು | ಕಾಣುವೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಪುನಿ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನು ||
ಭಾವದೊಳು ನೀನೆ ನಾನೆಂಬ ಸಂಧಾನವನು | ಜೇವ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಳು
ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ||೪||

೨೫

ಗುಣಗಳೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ಕು | ಮಣಿ ಹೇಮಾದಿಗಳು
ಭೂಷಣವಲ್ಲವು || ಮಣಿ ಹೇಮ ಭೂಷಣವಾ ದೇಹಾಂತವಿರವಂತಿ |
ಗುಣಭೂಷಣವಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕವದಾಗಿಯೇ ||೧|| ಚರಣಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾ
ತ್ರೆಯೇ ಭೂಷಣ | ಕರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನವೇ ಭೂಷಣ || ಗುರುವಾದ ಪ್ರಣ
ತಿಯೇ ಸಿರಸಿಗೆ ಭೂಷಣ | ಹರದರಶನವೇ ನೇತ್ರಕೆ ಭೂಷಣ ||೨|| ಅನು
ಪಮ ಸತ್ಯವೇ ರಸನೆಗೆ ಭೂಷಣ | ಘನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯ ಕರ್ಣಕೆ ಭೂಷಣ ||
ತನುವಿಗೆ ಪರಕಾಂತಾಜಹನವೇ ಭೂಷಣ | ಮನಸಿಗೆ ಧರ್ಮ ಚಿಂತೆಯೇ

ಭೂಷಣ ||೨|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯಾಗರ್ವವೇ ಭೂಷಣ | ಸಿರಿಗೆ ದೀನರ
ಪೋಷಣೆಯೇ ಭೂಷಣ || ನರಜನ್ಮಕ ಹಿರಾಹಿತಾಸ್ಥೆಯೇ ಭೂಷಣ |
ದುರಿತ ಭೃತಿಯೇ ಸೌಜನ್ಯಕ ಭೂಷಣ ||೩|| ಧರಿಯೊಳಹಿಂಪೆಯೇ
ಕರುಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ಪರತರ ತಪಕೆ ಲಾಂಛಿಯೇ ಭೂಷಣ || ದರುಶನಾ
ಶ್ರುತುಕೆಲ್ಲ ಖರತಿಯೇ ಭೂಷಣ ! ವಿರತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯೇ ಭೂಷಣ ||೪||
ಸರಿಮಾರ್ಗ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ಪರಿಪಿಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೇ ಭೂ
ಷಣ || ಗರುಸಿದ್ಧನವ ಲಕ್ಷ್ಯಾಲಬ್ಧ ಮುಕ್ತಿಯೇ ! ಪರಕಿಸಲಿಂತಿವೆಲ್ಲಕು
ಭೂಷಣ ||೫||

೨೬

ಸಪರ್ಮೋದೇನ, ಸಜಜೋಧೆಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ | ಕಾನನದ ಜಿಳದಿಂಗಳೆ
ಂತೆ ಸಿಂಹಾಲವು ||೧|| ಸಾಯದೊಳು ಮನ್ಮಥನ ಸುವ ಸುಂದರರೂಪು |
ಬಾಯೊಳೆಲ್ಲರ ಮರಳಗೊಳಿಪು ಪಾಣ್ ನಡೆಯು | ಅಯವಾಗಿರ್ದು ತನ್ನಿ
ರವ ನಾನರಿಯದಿರೆ | ನಾಯಮೊಲೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಹಾಲಿನೂತಿಹುದು ||೨||
ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂದಂಗಳನು ಜಯಿಸಿ | ಭೂವಂಶಲನನ್ನೆ ಒರ್ವನೆ
ಅಳುತ್ತಿರ್ದು || ಸಿಂಹದೊಳಗಿರ್ಪ ಜೀವಾತ್ಮರನುನರಿಯ ಬರೆ | ರೂಪಗೊಡ
ಗಿರ್ದ ಯೌವನದಂತಿಹುದು ||೩|| ಅಣಿಮಾಡಿ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ
ಮನ | ದಣಿವಂತೆ ನಾಕೆ ಬಿಡಕದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ || ಸರಸರದೆ ಗರು
ಸಿದ್ಧನೊಡನೈಕ್ಯ ನಡೆಯ ಬರೆ | ಹೆಣಕೆ ಮಾಡಿದ ರ್ಪಗಾರದ ತಹುದು ||೪||

೨೭

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸಾರಗಳಿಗೊಪ್ಪದೆನ್ನ ಮನವನಾರಡಿ
ಗೈವೆನು | ಮಿಸುನಿಯೆ ತೊಡವಾಗಿ ಬಹುನಾವನುತಂಕೆ | ಪರಸತಿಯ
ಪರಾವತಾರರೆಂದೆನಿಸುವ ||೧|| ಶಿವನ ಚರ್ಮವರ್ವೇ ಶರಣರಾಕ್ಷನ
ಗೊಂಡ | ಶಿವತತ್ವದನವ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿತ್ತಿದ || ಶಿವನೇ ಮಾನುಷ್ಯದಿಂ
ಮಾಯೆಯನಿಳಿಕ್ಕಿದ | ಶಿವನ ರೌದ್ರಾವೇಶ ರಸವು ದೆ ಕರುವಾದ ||೨||
ಲಿಂಗದಿಂ ನೃಪಗೆ ನಾಕ್ಷಿರೂಪೊಟ್ಟಿ ತನ್ನಿಹ್ನಲಿಂಗದಿ ಸರ್ಗಪವಗ ಳಿಸಿದ ||
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷ ಮೋಸಿತ್ತ ಕರಪರ್ಮ | ಲಿಂಗದೆ ತನುವನಡಗಿಸುತೆ ಬಯ
ಲಾದ ||೩|| ವೃಡಬಲಿ ಪ್ರಾಣೋಡ ಸತಿಯಕ್ಕಿಗಡಿಬಿಟ್ಟ | ವೃಡನಿಗೆ ಜಡೆ
ಯನಲಾ ನೊಡಲಿತ್ತಿದ ವೃಡನಿಗೋಸುಗ ತನೂಜನನೆ ಬಾಣಸಗೈದ |
ವೃಡನನೇಳಿಸಿದಾತ್ಮ ಪಿತನ ಸಂಹರಿಸಿದ ||೪|| ಹರನನ್ನೆ ಹೊರಗಿಂದ.

ಬೇಡ ವಸ್ತುಗಳಕ್ಕೆದ | ಹರನೆ ಬಾರಿನೆಲೊಳ್ ಸೆನುತಟ್ಟಿದ || ಹರನಿಗಂ
ಪೀರಕ್ಕೆ ಪೋಗದೇರವನಿತ್ತು | ಹರನ ಕೈಲಾಸಪುರವೆಲ್ಲಕೊಳ್ ಗೊಂಡ ||೪||
ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಮೇಳುದಿ ಬಂದು ಪೂಕೆಯಿಂವೆ | ಪಾರಿಪಾರ್ಥಿಯ ಮತ್ತೆ
ಬೆರೆ ಮನುಂಕೆ || ಪಾರೀರವಿಡಿಸ್ತಿದಿ ನಟಿಸುತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತಿ | ದ್ವಾರದಿ ಗುರು
ಸಿದ್ಧನೊಡಸ್ತೆ ಕೈರಾದಂಥ ||೫||

೨೨

ಮನಸೆಂಬ ಮರ್ಕಟನ ತಡೆಯಲಾರೆನು ಪೇವಾ | ಎನಿತದರ ಚಪಲ
ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ವರ್ಣಿಸಲಿ ||೫|| ಧರಯನೆಲ್ಲನಸೊದೆ ಕೊಡೆಯಿಂದಲಾಳು
ವುದು | ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ತನನ ಮಾಡುವುದು | ತರಣಿಯರ
ಕಂಕುಳೊಳು ಕೈಯಿಕ್ಕು ನಗಿಸುವದು | ಕರಿಯ ಮೇಲಂಗಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯು
ವದು ||೬|| ಅನುಭವದಿ ಜೀವೇಶರೈಕೃಪನು ತಿಳಿಯುವುದು | ಧನವ ದಶ
ಲಕ್ಷವನುಗಳಿಸಿ ಹೂಣುವದು | ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿರತಿಯಿಂ ಪ್ರಾರ
ಡುವದು | ವನಲೋಡ್ಲ ಪಾಂಡ ಮೊದೊಂದನೊಳುವದು ||೭|| ಅರಿಗಳನು
ಹಿಡಿದು ಹೆಡೆಸ ಮೂಡಗಟ್ಟಿ ಹೂಸಗುವುದು | ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ರಂಭೆಯೊಳು
ರವಿಸುವದು | ಬರಿದೆ ನಿನಗೇಕನಿತು ಚೇಷ್ಟಿಸುವೆಯನೆ ಭೂಪಿಯೊ | ಕಿರವ
ಕೋತಿಗಿಗಾರ ತಿಪ್ಪರೆಂಬದು ||೮|| ಏಡಿನೆನೆನೆ ಮೊದಲೆ ಮುಮ್ಮಾರ
ಹಾರಾಚಿತು ! ಪ್ರಾಡೆನೆನೆಲಾ ನುಡಿಯವಾರದೆಂಬುವದು || ತಡುಗ
ದನವನ ಕೊರಳ ಗುದ್ದೆಯಿಂದಮೊಳನ್ನ | ನೆಡಿವಿಡದೆ ಮೂಜಗದೊಳೆ
ದಾಡತಿಯದು ||೯|| ಧರಿಯ ನಿಕ್ಷೇಪವನು ಕವ್ವೆಲ್ಲಿಗೊಡಿದರೊ | ಧರಿಯ
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಕಾಡುವಂತೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧ ಎನ್ನ ಮನವಾವ ವಿಷಯಗಳೊಳ
ಗೆರಗಲಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೀಂ ಕಾಣಿಸದ ಬಿಡಿಸ್ತು ||೧೦||

೨೩

ಎಂತ ಸೈರಿಸಬಹುದು ಈ ಭವದ ಬಾಧೆಯನು | ಕಂಠುಹರ ಜನಿ
ಪುದನೆ ಸಾಕು ಮಾಡಭವಾ ||೫|| ನಾಯು ಕರಣೀಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯ
ದಾಸಗಳು | ದಾಯಾದ್ಯರೆಂತೆನ್ನ ತಿಕ್ಕ ಮುಕ್ಕುವುವು || ಕಾಯ ಗುಣನೆನಿಸ
ಹೆಸುತ್ಯಪೆನೋವುನಿದ್ರೆಗಳ | ನಾಯು ತಡಿಗಡಿಗೆ ಮುತ್ತಿಮುಸುರುವುವು ||
ಒಡಲಬಿಡದಾಪತ್ತು ಕೆಡಹಿ ಧರೆಯೊಳು ಕಾಡ | ಹೊಡೆಗಿಟ್ಟಿನಂತೆನ್ನ ಸುಟ್ಟು

ಸುರುಳಿಪುದು || ನಡವಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಣತಮಮತೆಯಾದು ಕಾಳ್ಗೆ | ತೊಡ
ದ ಬಳ್ಳಿಯ ತೆರವೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುವುದು ||೨|| ಜನರು ಕನಿಯನ್ನ ಕೂಡುವ
ದಿದು ಸಹಜ ಧರಿಯೊಳಗೆ | ಮನವೆಂಬ ಕನಿಯನ್ನ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಸರವುದು ||
ತನುವಿದಳಿದಮದಿಸಿ ರಾಣಾಚ್ಚೆಯಂರನ್ನ | ನನುದಿನಮೊಳೆಯಪರಕೆ ಸುತ್ತಿ
ಸುಳಿಸುವುದು ||೩|| ಅರಿವರ್ಗವೆಂಬುದೆದಿವಿಡವೆನ್ನ ಮುರಿಯೊ | ಹರನುಸಿ
ಹಗೆಯಂತೆ ಕೊಂಡು ಕೂಗುವದು || ಮೆರೆವ ಶಾಶ್ವತವದನಗುಸಿ
ಬೇಸಗೆಯೊ | ಮನ ಬಿಸಿಲಂತೆನ್ನ ಕರಗಿ ಕೊರಗುವದು ||೪|| ಏಳು ಮೃಸ
ನಂಗಳನ್ನನೆ | ಕೋಳವಿಡಿದೊಡನ | ಕಾಳು ಸರ್ಪಗಳಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದು |
ಹೇಳಲೇನಕಟಿ ಅವಧೋ ಗಾಮಯಮರೆನ್ನ | ನಾಲೆಯಕಣಿಗಳಂತೆ
ಬಂಡಿ ಹಿಚುಕುವುದು ||೫|| ಜರೆವರಣನೆರಡನ್ನನೊಡನೊಡನೆ ಮೇಲ್ಪಾ
ಯ್ದು | ಹರಿಯ ಹುಲಿಯಂತೆ ತಡರಿ ತಿಂದು ತೇಗುವುದು | ಮರಹೆಂಬವೆನ್ನ
ಸುಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಸುಗ | ಸರದು ಗಾಧಾಂಧಮೊಲು ಮುಟ್ಟಿ
ಮುಸುಗುವುದು ||೬|| ಉಳವ ಬಾಧಗಳನಂತಂಗಳಂಟಿನೆನ್ನ | ವಳಿದು ಗರು
ಸಿದ್ದನೊಡಸ್ತೆ ಸೃಷ್ಟ ಪದವಿಯುಸುತ್ತ || ಅಳವೆಡ ಮಗನೆ ಸಂಪದನು ನಿನ್ನ
ಭವವ | ಕಳವೆನೆಂದಭಯವನೆ ಕೊಡು ಮಹಾದಾವ ||೭||

೩೦

ಪುರಹರಾಸಿನಗಿನ್ನು ದಯೆ ಬಾರದೇ | ಪರಿಭವದೊಳ ಬಹು ಬಳ್ಳಿ
ನಲ್ಲ | ಪಲ್ಲ | ಬರಬಾರದತಿಹಿನ ಯೋಸಿಗಕ್ಕೊಳು ಬಂದ | ಭರಿಸಬಾರದ
ದೇಹಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು | ಸ್ಮರಿಸಲಿಚಿತವಲ್ಲದಾಹಾರಗಳನುಂಡ | ತಿರುಗು
ತಿರ್ಪದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು ||೧|| ಅಳುವವಾರದಗುರದೈವದರ್ಥಕೆ ಸೋಲ್ಲ |
ಕೊಲಬಾರದವಿಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊಂದು | ಗಳಿಸಬಾರದ ಲೋಕದಸವಾದ
ಗಳಮೊತ್ತು ತೋಳಲತಿರ್ಪದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು ||೨|| ಮಾಡಬಾರದ ವಾಸ
ಗಳನೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮಾಡಿ | ಕೂಡಬಾರದ ಕಾವಿಸಿಯರ ಕೂಡಿ | ಅಡಬಾ
ರದ ಪರದೂಪಣಿಗಳನಾಡಿಯೊಡೆಯಪ್ಪದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು ||೩|| ಎನಿ
ತಿವನ-ಘನಸಗಿದರೂ ಎನ್ನನು ಜಿಟ್ಟ | ವನಗಿನ್ಯಗತಿಯಿಲ್ಲದುದರಿಂದಾನೆ ||
ಅನಿತ ನೋಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಗೂಡಬೇಕೆಂಬುವ ನಿನ್ನ | ಮನದಾಶಯವ ನೀನೆ
ಕಂಡು ಕಂಡು ||೪|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುಸಿದ್ದನಾದ ನಾನೀತನೀ | ಮೊರೆದು

ನಾಲಗಿ ನಿಪ್ಪರಣದೊಳನ್ನು || ಮಲಿತರಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಮರೆ
ವುದೆಂಬದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು || ೫ ||

೩೧

ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ ಹಿತರು ನಿಜವೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿ | ಬರಿದ
ಪ್ರಮರಿದ, ಕೆಡದಿರು ಮಂದ ಮನುಷ್ಯ || ೧ || ಜ್ಞೆಯಿರುವತನಕ ದೀವಿ
ಗೆಯುವವೊಲು ಪೂರ್ವ | ಪುಣ್ಯವಿಹಸರಿಯಂತ ಸಿರಿಯುಪ್ಪದು |
ಪುಣ್ಯ ತೀರಿದ ಮರದಿನಕೆ ನಿನ್ನಯ ಸಿರಿಯು | ಎಣ್ಣೆ ಮುಗಿದಹ ದೀವ
ಮೊಲು ತಣ್ಣಗಹುದು || ೨ || ಬಂದು ಮರದೊಳಿಳಿ ಸ್ವರ್ಗಗಳು ಸಂಜೆಯೊಳಿ
ಗೊಂಡಿ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ | ತಂದೆ ತಾಯಣ್ಣ ತಮ್ಮರು
ಸತಿಸುತರು | ಕಾಲ ಬಂದ ನಿಮಿಷಕೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳದ್ದೆಂದುವರು || ೩ ||
ವ್ರಣಕೆ ಮುಸುರುವ ನೋಣಗಳಂತ ನಿನ್ನನು ಜನರು ಹಣವಿರುವ ಪರಿಯಂತ
ಪ್ರೀತ್ಯಪರು || ಹಣವು ನಿನ್ನೊಳು ಮುಗಿದ ಘಳಿಗೆಯೊಳಗಾ ಜನರೆ ಹಣವ
ಕಂಡಂತೆ ದೂರಕೆ ಹೋಗುತಿಹರು || ೪ || ನಿನ್ನಂಗಳಿಂದ ನಿನಗಿನ್ನು ಏತವಾ
ವುದೀ ನಿನ್ನಂಗಳೇ ನಿನ್ನನಗಲ್ಪದೆನಲು | ಅನ್ಯಹತ ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ
ಹಿತರು ನಿಜವಂತಿ | ನ್ನಿದನು ತಿಳಿದು ಪೋಗುವದಿರಲೇ ಮರಕ್ಕೆ || ೫ ||
ಗುರುಚಾಪಗಂಧರ್ವ ಪುರಗಳಿಂ ಪುಸಿಯಾದ | ಸಿರಿಯುಪ್ಪುಸಿಕರದೆ ಪ್ರೆ
ಮರೆಯದೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಭ್ರಮಂಕಜವ ಮನದೊಳು ಭವಿಸಿ | ಪರಮಪ್ರಿ
ಯನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಯಾಗು ಕಂಡ್ಯಾ || ೫ ||

೩೨

ಹೆಣ್ಣಿಗೆಚ್ಚು ಸುವರೇ ಮೂಢಾ|ಇದನು ಕಣ್ಣು ಕಿವಿವೈಮನಗಳಂ ಸೋಂಕ
ಬೇದಾ | ಪಲ್ಲಾ ತಾಯಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಹಡೆದಿಹುದು | ಮೇಲೆ ಜಾಯೆ ಎಂಬೆ
ನಿಸಿ ಕಾಮದೊಳು ಕೆಡಹುವದು | ಕಾಯದೊಳು ಜನಿಸಿ ಸುತೆಯಹುದು |
ಇಂತು ಮಾಯೆಯೇ ನಿನ್ನ ಬಹು ವಿಧದಿ ಕಾಡುವದು || ೧ || ಹಿತರತ್ನವಾಗಿ
ಹೊಂದುವದು | ನಿಮಿಷ ರತಿಗೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಸೇಕೆಯುವದು ||
ಕ್ಷಿತಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯತೆಯ ಕೆಡಿಸುವದು | ಮುಂದೆ ರತಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ
ನಿಲ್ಲುವದು || ೨ || ಬಗೆಯೆ ತನುವೆಲು ನರವು ಖಂಡ | ವದಲೊಳಗೆ ಪಾಯು
ರಂಭವದು ಕಿಸುಕುಳದ ಹೊಂಡ | ಭಗವೆಂಬುವದು ಮೂತ್ರಘಂಡ | ವದ

ಕವಗಡಿಸದೆ ನಿನಗೆ ನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲ ಕಂಡ್ಯಾ ||೩|| ಒಸೆವ, ಪಾಲಿಯ ನು
ಕೊಲಿಸಿಹುದು | ಕಾಂಗೆ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರದೊಳು ಕುಚಕನನಳಿಸಿಹುದು |
ವರಕಂದನಸುವ ಕಳಿಸಿಹುದು | ಇಂದ್ರ ಶಶಿಗಳಂಗದೆ ಭಗಕ್ಷಯಗಳೆಸಗಿ
ಹುದು ||೪|| ವರಸವಾಯಗಳನಳಿಸಿಹುದು | ಸೋಂಕಿದರ ಮೇಲೆ ಸಾತ
ಕದ ಹೊರೆಯ ಹೊರಿಸುವದು || ನರಕದರ ಮನೆಯೊಳಿಸುವದು | ನನ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ನಡಿಗವರ ದೂರವೆನಿಸುವದು ||೫||

೩೩

ತನ್ನೊಳಗಿಹ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವನರಿಯದೆ | ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರ,
ಮೂಢ ಜನರು | ಪಲ್ಲ || ಈಡೆಯ, ಯಮುನೆ ಹಿಂಗಳೆಯ ಗಂಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ |
ನಾಟ ಎಂಬುದೇ ಸರಸ್ವತಿಯು ಮೂರೊಂದು | ಗೂಡ ಬೆರೆದ ತ್ರಿಕುಟನೇ
ಸಂಗಮವು ಮಿಕ್ಕ | ನಾಡಿಗಳವು ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳು ||೧|| ಶಿರನೇ
ಪ್ರೀತಿ ಕರ್ಣ ವದನೇ ಗೋಕರ್ಣವು | ಕರಗಳೇ ಕಾಂಚ ಕುಚವೇ ಕರು
ಕ್ಷೇತ್ರ || ಉರವೇ ಉಂವೆ ಭವ್ಯ ಭ್ರೂಮಧ್ಯವದು ಕಾಶಿ | ಪುರವು ಕುಂಠಾ
ಸಿಂಹಕುಂದವೆನಿಸುವದು ||೨|| ಒಳಗಿಂತ ಪರಿವ ತೀರ್ಥದೆ ಸುಂದ, ತ್ರಿಮಲನ
ತೊಳದೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸೊಂದೊಂದನೇ ಹೊಕ್ಕು || ಸುಳಿದಲ್ಲಿ ಗುರುಸಿದ್ಧನಹ
ನಾವ ಕಳೆಬಿಂದು | ಗಳ ಲಿಂಗ ತತಿ ಎಂದ ಭಜಪದ ಮರೆದು ||೩||

೩೪

ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ ನೋಡಿರೆ | ಈ ದೇಹವೆಂಬ ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ
ನೋಡಿರೆ || ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ ನೋಡಿ | ಸಾರ ಮುಕುತಿ ಸತಿಯರಲ್ಲಿ |
ಪಾರಮಾರ್ಥತತ್ವದೊಳೆ ವಿಚಾರವೆಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ | ಪಲ್ಲ | ಕಾಲೆ ಎರಡು
ಗಾಲಿಯಾಗಿವೆ | ಜಂಘಗಳವಕ್ಕೆ ಕೀಲಿನಚ್ಚಿನಂತೆ ತೋರಿವೆ | ಈ ತೋಪಿಗಳ
ಳೆರಡು ಮೇಲು ಮುದದ ಕಂಭನಾಗಿವೆ | ಅಧಾರ ಮುಖ್ಯವೆಳು ಚಕ್ರ
ವೆಸೆವ ತನ್ನೊಳೆಳು | ಸೆಲಿಗಳಾಗಲದರ ಮೇಲೆ ತೋರ್ಪ ವಸ್ತುಕವೇ |
ವಿಲೋಲ ರತ್ನಕಳಸವೆನಿಸಿ ||೧|| ಕರಗಳೆರಡ, ವದನ ತೋಳ್ಳಳು | ಮೇಲೆ
ರವ ಭಜದ ಸಿರಗಳೆರಡ, ಹೊಳೆವ ಫ್ಲಜಗಳು | ನೇತ್ರಂಗಳೆರಡ, ಮೆರೆವ
ನೀಲದರ್ಪಣಂಗಳ || ಉಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರ್ಬ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯದಕೆ ಸುತ್ತ | ಶಿರವ
ಪಟಗಳಾಗಿ ತೋರೆ ಸರಿ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿಯೆಂಬ | ಬಿರಿದ, ಬಲದ ಜಗತಿ

ಸಂದ ||೨|| ತನುಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಮುಂಬರಿವ ಬುದ್ಧಿ ವನು
ಗಳೆಂಬುದೆರಡು ಮಿತಿಗಳು | ನೈವರಿಯನುಡಿಗಳನಿತಿವೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯರವಗಳು ||
ಸಂಭ್ರವದಿ ಬಂದು ಮನುಷ್ಯ ಹೃದಯಕಮಲವೆಂಬ ಕನಕ ಪೀತದಗ್ರದಲ್ಲೆ
ಜನನಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧ | ನನುವಿನಿಂದೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಲು ||೩||

೩೫

ಜಿರಿಯಬಾರದೆ ತಿಳಿದು ಜಿರಿಯಬಾರದೆ | ಮರೆದು ಬಾಹ್ಯವನ್ನತನ್ನ
ಕರದಿಂದ ತೇಜದೊಡನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ತಿಳಿವೆನಿಸುವ ಸುರಭಿಗೂಟ | ನಳನಳಿ
ಸುವ ವಿಕಚ ಹೃದಯ || ನಳನದಮಳ ಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳು | ಜೀಗು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
ದೊಡನೆ ||೧|| ಪರಿವ ಗುಣಿಯಮುನಿ ಎರಡು | ಜಿರಿದ ಸಂಗಮ ಸ್ಪಷ್ಟದೊಳು |
ಗರುವ ಗಗನ ಗಿರಿಯ ತುದಿಯೊ | ಕುಲವ ಪ್ರಾಣಲಿ ಗದೊಡನೆ ||೨||
ವಹಿತ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಲಿದು | ಏವರಿಸುವ ಸುಷುಮ್ನ ನುಡಿ || ಕುಹರ
ದಗ್ರದಚಲಸರಸಿ | ರುಹದ ಭಾವಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೩||

೩೬

ಪಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮೂದತಿರ್ವರಲ್ಲೇನಿಹುದು | ಸಾಕುಮಿಡು
ತನ್ನೊಳಿ ಗುಣಗಳೆರಾತಿರಲು ||ಪಲ್ಲ|| ಪರನಿಂದೆ ಪರವಧೂಸಂಗ ಕುಟು
ಕುಯುಕ್ತಿ | ಪರನಿಂದೆ ಕಪಟ ನಿರ್ದಯ ಕಂಠ ವಚನ || ಗುರುಸಿದ್ಧಕರಣೆ
ಮದನೋಹರಾಗದ್ವೇಷ | ದುರಿತಾದಿ ದುರ್ಗುಣಂಗಳು ತನ್ನೊಳಿರಲು ||೧||
ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ರವೆಂದನೇ ಶಾಂತಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ | ತತ್ವವಿತರಣೆ ವಿದ್ಯೆ ವಿನಯ
ದಯೆ ಧರ್ಮ || ಸತ್ಯಕರ್ಮವಿವೇಕ ವಿರತಿ ಜಪ ತಪ ಯೋಗ | ವಿಶ್ವಾಸ
ಸನ್ನಿಹಂಗಳು ತನ್ನೊಳಿರಲು ||೨|| ತಿಳಿಯಲಿಗುಣಗಳೊಳಗೊಂದೊಂದೆ
ರತಯಾತ್ರೆ | ಗಳ ಪುಣ್ಯ ಫಲವ ತವಿಸುವನೀವುವೆನಲು || ಕಳೆದಿಡುತ್ತಾದಿ
ಗುಣಗಳನಂತ್ಯ ಗುಣವಿಡಿದೊ | ತೊಲಿವನೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬುದನು
ಮರೆದು ||೩||

೩೭

ಅಧಿಕವಹ ಸಕಲ ಗುಣಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವೆ | ಅಧಿಕರಿದಾಚರಿಸಿ
ನಿಜಮುಕ್ತರಹುದು ||ಪಲ್ಲ|| ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳೊಳು ಪರನಿಂದೆಯದಧಿಕ |
ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಮೊಳನ್ನಪ್ಪೇವಣೆಯದಧಿಕ || ಸಕಲದುರ್ಗುಣಂಗಳೊಳು ಲೋಭ

ನೆಂಬುವಧಿಕ | ಸಕಲ ಗುಣಗಳೊಳು ವಿತರಣವದಧಿಕ | ಅಖಿಲ ಶಾಫವಗ
ದೊಳು ದೇವಿ ಎಂಬುವುದಧಿಕ | ಅಖಿಲ ಗೌರವದೊಳಗಯಾಡನೆಯಧಿಕ |
ಅಖಿಲವದು ತಪಗಕೊಳು ಸತ್ಯವೆಂಬುವುದಧಿಕ | ಅಖಿಲ ನಿರ್ಭವವಿಮಲ
ಮಾನಸವದಧಿಕ | ಎಲ್ಲ ಬ ಧನಗಳೊಳು ಧನಬ-ಧನವದಧಿಕ | ಎಲ್ಲ
ವಿಜಯದ ಕರಣಗಳ ವಿಜಯವದಧಿಕ | ಎಲ್ಲ ಜನ್ಮಗಳೊಳು ವ ನುಜ ಜನ್ಮ
ವದಧಿಕ | ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳೊಳು ಸೈರಾಗ್ಯ ಸುಖವದಧಿಕ ||೨|| ಸರ್ವ ಸನಂ
ಗಳೊಳು ಸಿದ್ಧಾನವದಧಿಕ | ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳೊಳು ವಿ ಚರಿಯದಧಿಕ ||
ಸರ್ವ ನಾಟಗಳೊಳು ಸತ್ಯನುನಾದಿಯ ದಧಿಕ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷದಿ ಪ್ರಣ
ಲಕ್ಷ್ಯವತ್ಯಧಿಕ ||೩|| ನಿಯಮದ ಗುಣಗಳೊಳು ಗ ರ ಸತ್ಯವತ್ಯಧಿಕ |
ನಿಯಲ ವಿದ್ಯದ ಪ್ರಹ್ಲ ವಿದ್ಯವತ್ಯಧಿಕ | ನಿಯಲ ಯೋಗದ ರಾಜಯೋಗ
ವದವತ್ಯಧಿಕ | ನಿಯಲ ಪದಗಳೊಳು ವಸ್ತುವದವಿಯ ತ್ಯಧಿಕ ||

೩೪

ಪೊರಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನಿಜವನರಿಯದವರೆ ಕಿರಿಯರು | ಆಗನರಿದು
ಕಿರಿಯರಾದೊಡವರೆ ಜಗಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರು ||೧|| ನೂರು ವರಷ ಬಾಳ್ವ
ತತ್ತು | ನೂರನರಿಯದೆ ಯನುನ ಪ್ರರದ | ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೈರಿಸ ಕೊಂಬು
ವವರೆ | ಕಿರಿಯರು | ನೂರು ವರಷನಾದೊಡೆನು | ಪರಮಾರ್ಥವರಿದು
ಧವದ | ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬಿಸದಬಲ್ಲೊಡವರೆ ಕಿರಿಯರು ||೨|| ದೊಡ್ಡ ದೊಟ್ಟ
ದೀರ್ಘ ದೇಹ | ಗಡ್ಡವರ್ಮ ನೂರೈಫ್ರಮೆಯ | ಚಡ್ಡ ಶೋಕದಕೊಳ್ಳ
ಲರಿಯದವರೆ ಕಿರಿಯರು | ಗಿಡ ರಾದೊಡವಗಲಿಸಿ | ಗಡ್ಡಲಾಗಿ ಬೆಳೆದ
ವರವೆ | ದೊಡ್ಡಮರಿದು ತಿರಹ ಮಾಡುವವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೩|| ನೆಲವನೆಲ್ಲ
ಭಜದ ಒಲವೆ | ಗೆಲಿದು ತನ್ಮ ವಸಿದು ವ್ಯಕ್ತಿ | ಯಲಗಿಸಿತದಕ್ಕೆ
ಕೊರಗುವವರ ಕಿರಿಯರು | ಬಲಹುಲೀರವರವೆ ಕರ್ನ | ಮಲಗುವದಪ
ನುಳಿದ ಮುಕುತಿ | ಲಲನೆಯೊಡನೆ ಸುಖಿಸಿ ಸೋಲುವವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೪||
ಸಕಲ ವೇದ ರಾಸ್ಮತಕ | ಮುಖರರಾಗಿ ನಿಜವನರಿದು | ಯಕುತಿರರತ
ಕಾಲಕೇಡಾಗುವರೆ ಕಿರಿಯರು | ಮುಖಸೊಕೊಂದಕ್ಷರವು ತೋರ | ದಖಿ
ದಂತ್ಯವರಿದು ಪುರ್ಣ ಸುಖದಿ ಮುಳಗಿ ಮೂರ್ಚ್ಚ ಪೋಗುವವರೆ ಹಿ
ಯರು ||೫|| ಕರವೆ ದಂಡ ಯೋಗವಟ್ಟು | ಸಿರವೆ ಜಡಗುರ್ಮ ಜೀವ |

ಪರಮಃ ಶ್ರೀ ಕೃಪಯದಿರ್ದೋಷವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಕುರಿಯ ಕಾಯುತಿರ್ದೋ
ಡಿರಲಿ | ಪರಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನೆ | ಜೀವದು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಬಲ್ಲೊಡವರೆ
ಹಿರಿಯರು ||೫||

೩೯

ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ಹೇ ಮನುಜಾ ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ||ಪ||
ಕುಟಿಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಟುವಳಿದನದಿನ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ಜರೆಯೊಳ ಪರರಿಗೆ
ನೆರೆಹುಂಗಾಗುತಿ | ಮರಣವಾಗದೆ ಸುಖವಿರವಾಗಲಿ ನೀ ||೧|| ಈ ಶಿವ
ಸಮಯ ಮಾನಿಸ ಜನ್ಮವಿ | ನ್ನೇಸುಕಾಲಕೆ ಸಿಗದೀ ಸಮಯದಿ ನೀ ||೨||
ಜಡಮತಿಗಳ ನುಡಿಗಡಣಕ ನೀ ಕವಿ | ಗೊಡದಾ ಘನಾಮಲದೊಡೆಯನ
ಬಿಡದೇ ನೀ ||೩||

೪೦

ಬಸನೇರಾ ಪಾಲಿಸೋ | ಶಶಿಭೂಷಾಕಾರನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಲೋಕವಾವನ
ಪಿನಾಕಿ ಭಕ್ತಗಣ | ಶೇಖರ ಪರಮ ದಯಾಕರ ಗುಣ ||೧|| ನೆನೆದಾಕ್ಷಣ
ಮುಕುತನ ಮಾಡುವ | ನಿಮ್ಮಘನನಾಮವನುದಿನಪೋದಿಸಿ ||೨|| ದ್ವೇಷ
ರಹಿತ ಸರ್ವೇಶ ಘನಮರೆ | ನಿವಾಸ ನಿಮ್ಮ ವರದಾಸನೆನಿಸಿ ||೩||

೪೧

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನವೋ | ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಜಗದೀಶಾ
ಭೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾರಣ ಕಾರಣ ಕಾರುಣ್ಯಾಕರ | ಸಾರುಪಟುಸ್ಥಲಧೀರ
ಭೋ ||೧|| ಮಂಗಲನಾಮ ಚಿದಂಗ ಪರಾತ್ಪರ | ಜಂಗವಲಿಂಗ ಸುಸಂಗ
ಭೋ ||೨|| ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿರಮತ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀಘನಮಲದಿಷ್ಟ
ಭೋ ||೩||

೪೨

ಸಮಾನ ದೈವವದಾರೋ ಬಸವ ನಿನ್ನ | ಸಮಾನದೈವವದಾರೋ ||
ಸಮಾನ ಶಿವಮತಾಭಿಮಾನ ನಿಧಿ ನಿನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ಸದಾಸುಕವಿನುತ ಪದಾಬ್ಜ
ವರವ | ಸದುದಾರ ಪರಮ ಸುಖಿದಾಂಬುನಿಧಿ ನಿನ್ನ ||೧|| ಗಣಾಧಿಪತೆ ಸುರ
ಗಣಾಳಿವರಸುತ | ಪ್ರಣಾಮನಿಜವಾಹನ ಮಹಿಮ ನಿನ್ನ ||೨|| ಪುರಾರಿ

ಹೃದಯದಿ ವಿರಾಜಿಸುತಲೀ | ಧರಾತಲದೊಳಿರುವರ ಪೋಷಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ||೨||
ಪ್ರಸಾದತನುಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಮನನಿವ | ಪ್ರಸಾದ ಚರನಿಜ ಪ್ರಸಾದ
ವಯನಿನ್ನ ||೪|| ಘಟಾದಿ ಗುಣವನ ಕುರಾರವರಘನ | ವರಾಭಿಷತೆ
ನಿಶ್ಚಟಾದಿ ಬಸವನಿನ್ನ || ೫ ||

೪೩

ಶುದ್ಧಾರತಿ ನಿಡಿದೆತ್ತಿರಿ ಕೋಟಿವ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನಿಗೆ | ಭವಗೆ | ಶ್ರದ್ಧೆ
ಯಿಂದಘಟಿರುತ್ತಿಗೆ ಪರಮಪ್ರಬುದ್ಧಾರ್ಜತ ಪದಗೆ ಹರಗೆ ||೨|| ನಿತ್ಯ
ನಿರಂಜನ ನಿರೂಪಮ ನಿರ್ಗುಣ ತ್ವಾಕಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಸತ್ಯಚ್ಛಾನವಿರಾಗ
ಭಕ್ತಿ ಛಾಪೋತ್ತರೋತ್ತರಗೆ ಹರಗೆ ||೩|| ಬಸವ ಪುರಾತನರನುಮತಿಯಿಂದ
ದಯಿಸಿದ ಪಾತನಿಗೆ ಭವಗೆ | ವಸುಮತಿಶ್ಯೂರಿಗಸವನುಭವವನು
ವಶವಾಗರಹಿದಗೆ ಹರಗೆ ||೪|| ಅರು ಮೂರು ಸಂಶ್ಲೇಷೈದೈದಕೆ ದೂರವಾ
ದನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಸಾರವೀರ ಸುಖತಾರ ಭಕ್ತಿ ಸಂಚಾರನಾದನಿಗೆ ಹರಗೆ ||೫||
ಹಮ್ಮದಿವ್ಯಳಿದ ಚಿನ್ಮಯ ಪಟಿಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಮಾರ್ಗದಿ
ತನುಗುಣ ಧರ್ವವಳಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರುತಿಗೆ ಹರಗೆ ||೬|| ಭೂರಪ
ದಂಗಳ ಹಾರದಮಹಿಮಾ ಪಾರಾಪಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಘೀರ ಘನ ವರೋ
ದ್ಧಾರರರಣಮಂದಾರ ವೀರನಿಗೆ ಹರಗೆ || ೭ ||

೪೪

ಬಸವರಾಜ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಶಶಿಧರಾವತಾರ | ಅಸಮನುಹಮಾಗಾರ
ಭಕ್ತಿ ಕುರಲ ಭವವಿದೂರ ||೨|| ಹಿಂದೆ ನಾನಾ ಯೋಗಿಗಳೊಳು | ಬಂದು
ನೊಂದೆ ಬಹಳ ಈ || ದಂದಗವನು ಬಿಡಿಸಿ ನಿವ || ಕಂದನೊಲವಿರಳಿ ||
ಜ್ಞಾನಹೀನನಾಗಿ ವಿಷಯ | ಕಾನನದೊಳು ದಾರಿ ನಾ | ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿ
ದನು | ನಿವೃತ್ತನೂನ ಪಥವ ತೋರಿ ||೩|| ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘನಮುರಾರಿ ಗುಣಗ
ಳಿಷ್ಠ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲ ನಿಜ | ಸೈವೈಯಿತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಪರಮ
ಜಾಲ ||೪||

೪೫

ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯದೊ | ಈ ಸೂಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ
ದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯದೊ || ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯೊ ಕಳ್ಳಹಾವರಗಿತ್ತಿ

ಯಾಸರಿ | ಕುಲ್ಲತನದಲಿ ಚರಿಸಿ ಶಿವಪದವೆಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಸಾವುತಿಹುಗೆ || ಪಲ್ಲ |
 ಒಳ್ಳೆ ನಾಗರ ಹಾವು ಬಿಡಿತಂದು ಗಾರುಡಿಗನಂಗಳ | ದಲ್ಲಿ ಭಲರೇ ಭಲರೇ
 ಭಲರೆಂದು ಅಡಿಸತವಿದಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ಪಾರೆರಿರವೈಯೆಯೆಂದು ಬೇಡಿದರೆನವೈ ||
 ಪಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದ ಚಿಗ್ಗೊಳೆಂದ ಪಳೆಯುತ್ತ ಭ್ರಷ್ಟರು | ಬೆಲ್ಲವಾಕಳಹಾಲು
 ನಾರಿಯೆಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಿದಿಯುತ | ಕಲ್ಲನಾಗರ ಮೇಲೆ ವೃಥಾದಿ
 ಚಲ್ಲ ತಿಹ ಪಾನಾತ್ಮರಿಗೆ ವಶೈಲ್ಲಿ || ೧ || ಉಣ ನ ಜಂಗಮದೇವತ್ಯತಂದು
 ಹಸಿವೆನಲು ಮುಂದಿನ | ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ನಿಂತೆಂದು ಪಳೆಯುತ್ತಿ
 ಸಕ್ಕರಿ | ಕಣಕ ನು ಶಾವನನು ಬಲಿತ ಮ ತೀರ್ಥಾರ್ಥಿಯೊಳು ಧಾ ||
 ರಣಿಯ ತಿರ ಗುತ ಬಳಲಿ ಶಾವ ದ ಪರಿಧ್ವನಿಸರಾಗತಿ | ಕಣಿತನರ್
 ಮಣ್ಣಳ್ಳ ಗಿರಿ ಕಾನನ ಗುಹಂಗಳ ನರಸಿ ಕಷ್ಟದಿ | ಉಣದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ
 ನೀಡುವ ಬಣಗುಮಾನವ ಪರಗಳಿಗೆ || ೨ || ಎಂದು ಒಂದೊತ್ತೆಂದು ಕಲ್ಲಿ
 ಸುತೆ ಸ್ವರರ್ಥ ಪ್ರಾಣನ | ಕೊಂದು ಮಹಾತ್ಮ ದ್ರೋಹವಾರ್ಜಿಸತೆ ಆ
 ನೇಳೆಯೊಳು ಹಿರಿಹಂದಿಯಾಸರಿ ಮಲವ ಭೂಂಜಿಸ ತೆ ಎಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಸು
 ಮೋ || ಯ್ತೆಂದು ದ್ರೋಹದಲಿ ಪರ್ವಿಸತ ಅಕಟ ಭವಗಳು | ಕಂದು
 ಗೊರಳನ ಭಕ್ತಿ ಚ್ಚಾನಾನಂದರಸ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯು ಮುದದಿಂದ ಕಾಣದೆ
 ಸಂರಯದಿ ಬಹುದೆಂದಂಗಳೆಲ್ಲೊಳಗಾದ ಹೊಲೆಯುಗೆಲ್ಲ || ೩ || ಮತ್ತೆ ನಾಗರ
 ಪ ಚಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಪಾಳ ಹುತ್ತ ಹುಡುಕುತ ಹೋಗಿ ಶಾವಲ್ಲಿ
 ನಾಗಪ್ಪ ಎಂದೊದರುತ್ತ ಗಲ್ಲವ ಬಡಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇವ್ವಾರ್ಥಗಳ ಬೇ |
 ಡುತ್ತಲಿರವಣದಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವವರುಗಳ | ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ
 ಗಾ ಹೆದೆಯೆತ್ತಿಯಾಡಲ್ವೆವ್ವ ನಾವಿ | ನ್ನೈತ್ತವೋಡಲಿ ಎಂದು ಕಲ್ಪರನತ್ತಿ
 ಹಾಕೆಂಬೆಂಬ ಹೊಲೆಯುಗೆಲ್ಲ || ೪ || ಉಪಮವರಿದ ಪನಾಸಿಯಾಗದೆ ಅತಿ
 ಯಾಸೆ ಬಡುತಿಹ | ಚಪಲ ಗುಣವನು ಕೆಟ್ಟು ಪೋಗದೆ ಕ್ಷಾತ್ ತೃಪೆಯು
 ನಿದ್ರೆಯೆ | ನಿಪ ನಿರೋಧವನೆಲ್ಲ ನೀಗದೆ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವ || ನಸಹರಿಸಿ
 ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗದೆ ಈ ಪಾಪಿಗಳ್ಳರು | ಅಪರಿಮಿತ ಶ್ರೀ ಘನಮರೇರನನ ಪಮ
 ವರಿಯದೆ ಕಂಡಕಂಡದ | ಉಪವಸಂಗಳ ಮಾಡುತಿಹ ಈ ತಪನ ಜಾತನ
 ಕುರಿಯ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಿ || ೫ ||

೪೬

ಶಿವನಾಚಾರ್ಯನು ರಸನೆ ಬೇಗನು ನೋಡಿ ಶಿವನಾಚಾರ್ಯನು ರಸನೆ |
ಸಾವಧಾನವಿಂದ ಬೇಗನು ಬೇ ಕಾಡದಿಗ || ೧೭ || ಸಾನ-ದ ಯೋಗಿಯು
ತಾನೊಂದು ನುಡಿಯು | ಬೇಗನು ನರಕಮೋ | ಬಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳೆದ್ದು || ೧ ||
ಸತ್ತಿ-ದ್ರ ಚೋ-ನು ಪತ್ತಾ-ನು ಏನಮಂತ್ರ | ನಮ್ಮದರಿಗೆ ತಾನು ನುಡಿದು
ಶಿವನು ದಿದನು | ೨ | ಲೇಸಾದ ಜಗಮೋ ನರಕ ಪ್ರೇ ಘನಮತ | ವಾಸಾನು
ದಾಸನಾಗಿ ಘನಮರ ನಿಲಿಸದಿಂದ ||

೪೭

ನುಡಿದ ದಿರಕ್ತು ಬಡ ವ ನುಜರೋ ನುಡಿದ ಬರಣ್ಣ | ನುಡಿದು
ಬರಣ್ಣ ನು ಪ್ತದಯೋನು ಬನ ಭು ಪ್ತದಯೋನು ರೋಡನೆ ಸುಖರೋವೆ
ನೀ | ವ್ತದ ಯೋನು ತಿವನು ಬರಣ್ಣ ಗ್ರಹಿಸ ನ ವತಿಯೇನರೋಡನೆ
ಕ್ಷತಿಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೀ || ೧ || ನಿಜ ನಡೆವ ಬಗ್ಗೆ ತ್ಯಜಿಸ ತೀ ಭವಿಯೋನು
ಕುಜನು ಬನರೋ ನುಜರೋ ಬಗ್ಗೆ ನೀ || ೨ || ಘನಮರವಾಸನ ಗಣ
ವರರಲ್ಲದ ನುನ ಕಾಥವು ಬೋಡನೆ ನು ಭವದಿಂದ ದು ನೀ || ೩ ||

೪೮

ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೇ ಜನರ | ಭೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೇ |
ಈಕಣತ್ರಯದ ದೋಷವಳಿದು || ೧ || ಪ್ತದಯೋನು ಸರದೇತಿಗೆ ಜಗ
ದೋಳು || ೨ || ಪ್ರೀತಿಲಿ ಕರದೊಯ್ದು ತನೆ ಶಿವನು | ದೂತವಂದಿಸಲ
ದೊಂದೇ || ಜಾತಿಬೀನನು ವಾತರದಿಂದಲಿ | ವ್ಯಾತುಗ ಮಾಡಲದೊಂದೇ || ೩ ||
ಯೋಳಿಗೆ ತುಪ್ಪುಳ ವನೆಯೋ ನುಡಿದು | ವೀಳುವ ನೀಯಲಿದೊಂದೇ |
ಸೂಳವನು ಯಂದೊಂದರ ತುಳಿದು | ಕೂಳು ತಾಕಲದೊಂದೇ || ೪ ||
ಅಯ್ಯವು ಯಂದೊಯ್ಯನೆ ಘನತರ | ರಯ್ಯದೊಂದೊಂದೊಂದೇ || ೫ ||
ವಿದಿದು ಯಳದೊಂದೊಂದೊಂದೇ | ಹೊಡೆಯಲು ಬಹುದೊಂದೇ || ೬ ||
ಬಲ್ಲವರೆಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ವೇರೊಂದೊಂದೇ || ೭ ||
ಬಲು ಕಳ್ಳನೆ ದು | ಪುರವಲ್ಲೊಂದೊಂದೊಂದೇ || ೮ || ತನುಕರಣಂ
ಗಳು ಪುಸಿಯಂದವರಿಗೆ | ವಿನಯವಿನಯಗಳಿಂದೇ | ಘನಮರವನೊಳ
ಗನದಿನ ಜಿರಿ | ದಿದುವನಿಗೆ ಶುಭಾರಂಭವೊಂದೇ || ೯ ||

೪೯

ಏನಾದಿ ಮನುಜಾ ಯೇನಾದಿ | ಶಿವಚ್ಛಾನವರಿಯದೆ ನೀನೇಲೆವಾದಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಶಿ ಹಂಪೆ ಕೇದಾರ ಪರ್ವತ | ನಿವಾಸಿ ಎನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ | ಆರ ಪಾರದೊಳು ಸಿಲ್ವಿ ಹೊರಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ನೀನೇನಾದಿ || ೧ || ವೇದ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮತರ್ಕವನೋದಿ ಬಳಲಿ ನೀನೇನಾದಿ | ವೇದಿನಿ ಯೊಳು ಬರೆಬೋಧವಡೆದುದರ | ನಾದನಾಲಿಖಿ ನೀನೇನಾದಿ || ೨ || ಚಪಲ ತನದಿ ಬಹು ಜಪವನೆಣಿಸಿ ಘೋರ ತಪವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಕಪಟಿ ಲಾಂಛನವನು ತಾಳುತೆ ಮರ್ತ್ಯದೊಳು ನಿಪುಣನೆನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ || ೩ || ಸ್ನಾನ ಮೌನನೇಮ ಧ್ಯಾನಕ್ರಿಯಾ | ದ್ಯುನುಷ್ಠಾನವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಪ್ರಾಣು ಪಾನಗಳನು ಮಾಡದೆ ಬಂಧಿಸಿ ಮೌನಪರ್ಮ ನೀನೇನಾದಿ || ೪ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಷ್ಟು ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ | ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ತ್ರೀ ಘನಮರವಾಸನನರಿಯದೆ | ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ನೀನೇನಾದಿ || ೫ ||

೫೦

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನೆಲೆ ಮನುಜಾ | ಭವ | ಭವಬಂಧನವಳವುದು ಸಹಜ || ಕುವಲಯದೊಳ್ಳರೆದಿರೊ ನಿಜ | ನಿನ | ಗವನತನಾಗುವ ನಿನ ತನುಜ || ಪಲ್ಲ || ಆ ವಿಟತ್ತೇತನು ಕಳತಂದಾ | ವೃದು | ಶಾವಂತಿಗಿಯ ಲರ್ಭುವಿಗೊಂದ || ತೀವಿ ಬೀಳಿ ಶಿವನಿಗಿದೆಂದಾ | ಖಲರೆಕ್ಕೈವಲ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾದವ ರಿಂದ || ೧ || ಕಡುಪಾಪಿಷ್ಠ ವಿದಳನಾಗ | ಮಡಿವಡೆಯೊಳು ಹರವೆನ ಲ್ಕಾಗ || ವೃಡನು ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪುರಜೆಗ | ಭವತಡೆಯದಿತ್ತ ಕಾರಣ ದೀಗ || ೨ || ಅಜಘಾವದಿ ಗೋವತ್ಸವ ವಧಿ | ಸಿಜಗದೊಳಯಸ್ತೆ ನಾನಿ ದನು || ಮಜಶಿವ ಯನಲಾ ಸತಿಯಳನು | ಶಿವ ನಿಜಪುರಕೂಯದ ತಿಳಿದು ಇದನು || ೩ || ತನೆ ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರ ಬೊಮ್ಮನು ತಾ ರೌದ್ರವನರಕದಿ ತಾ ಬಿದ್ದಿರುತೆ || ಸವಿನಯದಿಂದಲಿ ಶಿವದಿಡುತ | ಕಲುಷವ ನೀಗಿದ ತಿಳಿದಿ— ದಪ್ಪಲಿತ || ೪ || ಜನನ ಘಟಿರು ಬಲುಕನಿಸಿದ ಕಾ | ಡುವ ವೇಳೆಯೊಳು ರಸನೆಯಿಂದ || ಶಿವನ ನೆನವದಾಗದು ಮುಂದೆ | ಘನಮರೇಶನ ದರೂಪ ದಯದಿಂದ || ೫ ||

೫೧

ಮಾಡೊ ಗುರುಭಜನೆ ನಿಜದೊಳು ಕೂಡತಲೆ ನರನೆ || ಮಾಡೊ
ಗುರುಭಜನಾಟಿ ಮಾಡತೆ ಗಾಡ ಜಗದೊಳು ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದಲಿ | ಮಾಡ
ವತಿಗಳ ಕೂಡಿಯಾಡದೆ | ನಾಡೆ ಭಕ್ತರ ನೋಡಿ ಮುದದೊಳು ||ಪಲ್ಲ||
ಕೋಸುಗ ಣ ಸಂಪಾದನೆಯತಿ | ಪಾಪವತಿಗಳೆವಾಸರನು ಗುರು | ಶ್ರೀಪದಾ
ಜ್ಞಪ್ರವಾಸನಂ ನೆರೆ | ಸ್ವಾಮಿಗುತೆ ಚಿದ್ರೂಪನಾಗಿ ||೧|| ನೋರಿಕೆಡವತಿ
ಘೋರತರ ಸಂ | ಸಾರಿ ಭೋಗಕೆ ಹಾರದೆ | ಸುವಿತಾರದಿ ನಗುರೋ
ರಭಕವೆ | ಬೀ ರಹಸ್ಯವ ವೀರವನುವಿನ ||೨|| ನೋಸ ಮಾಡತಹಾಸಿ
ಮೂರನು | ಹೇಸಿವನುಗುಣರಾಸಿಯೊಳನೀ | ಗುನಿಯಾಗದ ಲಾಸ ಘನ
ಮರವಾಸಗನು ದಿನ ವಾಸನಾಗುತೆ ||೩||

೫೨

ನೋಡಲಾಗದೆ ದೇವ ನೋಡಲಾಗದೆ | ಕೂಡೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆ ಮೂರು
ನಾಡಲೇಸು ಮಾಡಲೆನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಿಸುಕಲೀಯದೆನ್ನ ಪೋದ ವಿಸರವೆಂಬ
ವನವನರು | ಭಸಿತವೆನಿಸಿ ರಾಪ್ರ ನಿನ್ನೊಪಲವಟ್ಟು ನೇತ್ರಬಾದ ||೧||
ಕಲಾಪ ತಿಮಿರ ಮುಸುಕ ಮುಗಿದು ನಲಿರೆ ದೆನ್ನ ಹೃದಯ ನಳನ | ಮಲರೆ
ದಿವ್ಯ ರೂಪ ನಿನ್ನ ಬಲದ ಭಾಸು ನಯನದಿಂದ ||೨|| ಕರಣ ಕೂಡ
ಕೋರ ತಣಿಯೆ ಹರಷ ರರಳಿ ಮೀರಲೆನ್ನ | ವರದ ರಂಭಲಿಂಗವಾಮ
ದುರುಸುಧಾಕರಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ||೩||

೫೩

ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ತಪವನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ | ಕೂಡೆ ಸುಗುಣದೊಡನೆ
ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ತ್ರಿವಿಧಿ ಕರಣದಲ್ಲ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಭಜನೆ ಸುಕರ್ಮವೃತ್ತಿ
ಹರನ ಪೂಜೆ ರರಣ ಸೇವೆ | ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಂಟು ನೆರೆದು ನೆಲಿಸಿ
ತನವಿನಲ್ಲ ||೧|| ವಿನಯವನ್ಮ ಬತವತರ್ಕ ವನಪರಬ್ಧವಚಲಿತಾರ್ಥವನ
ಘನಮಂತ್ರವಾಗಮಂಗಳನಿಶು ವಿಡಿದು ವಚನದಲ್ಲ ||೨|| ಶವೆ ವಿವೇಕ
ವಾತ್ಸವಿದ್ಯದವೆದಯಾ ವಿರಕ್ತಿ ಯೋಗ | ವಮಳ ರೂಪ ರಂಭಲಿಂಗ
ವಮದುರ್ ತೋರೆ ಸುಮನದಲ್ಲಿ ||೩||

ನರಭತ್ತಾಯಿದೆ ಸಚ್ಚರಿತವೊಂದುಂಟೆ | ಗುರುರಂಭುಲಿಂಗದಿಂ ಪರಪೈವ
ಮುಂಟೆ ||೨೫||

೫೭

ಜೇಡುನೆನಭವ ನಿಮ್ಮನು ಭವಭವದೊಳು | ಮಾಡೆನಗೊಲಿದು
ಸುಗುಣ ಸಂತತಿಯನಿಂತು ||೨೬|| ಎಡರಡಿಸಿದ ಪೀಳೆಯೊಳು ಧೈರ್ಯ
ವನುಸಿಂ | ವರೆದು ಜೀವಿಸು ಪೆಡೆಯೊಳು ವಿನಯವನು | ಕಡು ಜನ್ಮನ
ದೊಳು ನಿಜೈತಿ ಮೋರಡಿದುದನು | ಬಿಡು ನೆ ಮನನಿಡಿದುದತಿ ಧಲ
ವನು ||೨೭|| ಅಸುಮನಿಯಲು ಪೇರಿಸೆ ನಡೆದುದಧವನು | ಪ್ರಿಯನಿಲ್ಲಿ
ಯೂ ನುಡಿಯದ ಸತ್ಯವಿದನು || ಮಸಳಸಳಹ ಪ್ರಣಯನು ಕೀರ್ತಿಯನು
ಶಾಂತ | ಶೋನಿದುದೆ ದು ಬಳ್ಳಸುನ ವರ್ತನವನು ||೨೮|| ವಿತರಣ
ದೊಡನೆ ಭೋಗಿಸುವರ್ಧದೊಡನನು | ಮಿಶವಚನವೇ ತೊಡವೆನಿಸು ದಾನ
ವನು || ಧೈರಿಯೊಳನೆಯೊಳು ವರತಿಯಲ್ಲಿದುದನು | ನ ತನಿತ್ತು ಕೈನಾ
ರುತಿದ ಮನೋರಥವನು || ಕೋಪವಂಟಿದ ಸುಖನು ಸರವಧುವಿನ |
ರೂಪಗ-ದೇವದ ಕರಣ ಪಿಜಯವನು || ಮನವಡು ಕೆಡಿಸಿದ ನಾರ ಸುಖ
ವನು | ಕಾ ಪಟ್ಟಿನಿಲ್ಲದ ಶ್ರವ ಧರ್ಮರತಿಯನು || ೨೯ || ಭರೆಯೊಳತ್ಯರ್ಥಕ
ವೆನಿಸು ಶಾಂತಿ ಮತವನು | ಕರಣವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನ ಗುರುಭಜನೆಯನು || ಪರ
ತರ ಮುಕುತಿದೋರುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಕಂಡು | ಹರ ರಂಭುಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ
ತಿಸು ಭತ್ತಾಯಿದು || ೩೦ ||

೫೮

ವಾಲಿಸೆನ್ನನು ಪದುವೆನರಿಸಿ ಪರಶಿವನಿಗತಿ | ಮೇಲಿನಿಪ ಸುಗುಣ
ಸಂಪನ್ನ ರವಾಣಿ | ಪಲ್ಲ | ಜರೆ ಮರಣವನು ಜಯಿಸಿದವೃತ್ತನೇವನೆ
ಯುಳ್ಳ | ಹರಿಯಜಾದಿಗಳ ಬಲಹನಪಹರಿಸಿದಾ || ಗರವನು ನಲಿ
ದೊಡು ಹರನಳಕವಳಿದಧಾ | ಸರತೆ ನಿನ್ನೈರವಾಳಿಯ ಮಹಿಮೆ
ಗಿರಿಜೆ ||೩೧|| ಹೇಳ ಹೆಸರ್ದವಧವನು ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ | ಭಾವಲೋಚನ
ನೆನಿಸಿ ನಿಜಳ ನಿರ್ಜರರ | ವೇದಕಥಿತಿಯಾದ ನೆಂದೊಡಾಗಮ
ನಿಗಮ | ಜಾಲವೈದುವವೆ ನಿಜನತಿಗೆ ನಗಜಾತೆ ||೩೨|| ನಿನಗೆ ತನ್ನರೆಯೊ
ಡಲನೊಲಿದಿತ್ತನೀರನೆಂ | ದೆನುತಿತರು ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ||

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೂತ್ರನಯ. ಮೂತ್ರಗಳನು ನೀ | ನನಗೊಳಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ
ನೆನಿಸಿವೆ ಲೋಕಜನನಿ ||೧|| ಜಡೆಗಟ್ಟು ತಿರುಗುವ ವರಗಳನು ಕೂಡ ವೈ
ದೊಡೆದ. ಬೂದಿಯ ನು ಸುತ್ತುಗಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ | ಜಡೆಗಟ್ಟಿನದೊಡೆ ರನ್ನನಿಗೆ
ನೀನೊಲಿದು ಕೈವಿದು ಮುವನು ತಂತನೆನಿಸಿದ ಭವ ನೀ |೪|| ನೀವಕಲ
ಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪದ ಸಿದ್ಧಿಸಿದವನು | ಮೂರಮೊಳೆಯ ನೀನು ಮೂರುಮರಲು |
ಗುರುರಂಭ ಲಿಂಗದೊಳಗೊಳಿಸಿದವನು | ನೀನು | ನೀನೊಲಿಸಿದವನು
ಲೆಕ್ಕನೊಡೆ ಗೌರ |೫||

೫೯

ಸಕಲಕೆಲ್ಲಕೆ ನೀನು | ಅಕಲಕ ಗುರು ರೆಂಪು | ಮೂರು ತಾತ್ಪರ್ಯ ನೀನು
ತಿರಲಿದೆನು ಸ್ವಲ್ಪ || ಎರಗಂಬಿಯ ಎನ್ನ | ಎರಲಿಗನು ಮನು | ಹರನೆ
ನೀನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡುವೆ | ವರಪದ್ಧಿಯ | ವರನು ರು ದೇನಿಗೆ |
ಅರ ಬುದಿ ಎರಕಾಪ್ಪ ದನುಭವವನು |೧|| ಎರರನರ ದರರನು | ಅವರ
ವರ ನೇಷದಲಿ | ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು ನೀನು ನೀನು | ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ
ಅವರವರ ಮಾರ್ಗನು ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ನೀನು ನೀನು ನೀನು |೨|| ಮೇರಾತೆ
ಪಿನ್ನಸಲು ಜೇರಾದೆಯಲ್ಲದೆ | ಜೇರಾದೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಎಲೆ ಜೇವನೇ ||
ಅರು ಅರಿಯರು ನೀನು | ಜೇರಾದೆ ಮರಗನು | ಮೂರು ಎರಕಾಪ್ಪರಿ
ಲಿಂಗವೇ ||೩||

೬೦

ಎನ್ನ ಕಾಯವು ನೀನಿಗೆ | ಎನ್ನಕಾಯವುಮನು | ತನ್ನನಿಗೆ ಭವ
ವುಂಟು ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ ||೪|| ಎನ್ನ ಕಾಯಗಿರತು. ಎನ್ನತದ ಭವೈ |
ಎನ್ನ ಒಡಲೇ ನೀನಿಗೆ ದೇವಾಲಯ || ಎನ್ನ ಕಾಯಗಿರತು | ಎನ್ನತದ
ವದನಕ್ಕೆ | ಎನ್ನ ಶಿರ ಸಾವರ್ಣ ಕಲರನು ||೫|| ಎನ್ನ ಕಾಯ ಕೀರ್ತಿ
ಮನು | ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಘನವೆ | ಎನ್ನ ನವನು ಕಿರತು ಜ್ಯೋತಿ ನೀನಿಗೆ |
ಎನ್ನ ಮೂವೆ ದಪ್ಪರ | ಎನ್ನ ದುತನೆ ಅದಕ್ಕೆ | ಎನ್ನತದ ಮಾರ್ತಕದ
ಸೂಸಕಗಳ |೬|| ಎನ್ನಧರವನಿಗದ | ಎನ್ನ ನೂಸುಪಟ್ಟವು | ನನ್ನಯಿಂ
ಸಾರಭ್ಯ ರಸಘಟತವು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೇಸುವ ಮೊನ್ನ ಹಾಳೆ ಎರಪ್ಪೆ ನನ್ನಲೈ
ಉಪಕರಣವೆಂತೆಂದಿನೆ |೭|| ಎನ್ನ ಸಮತೆಯ ಜಲವು | ಎನ್ನ ಸವರ್ಣ

ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಚ್ಚರಿತಮೊಂದುಂಟೆ | ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದಿಂ ಪರಭೈವ
ಮುಂಟೆ ||೫||

೫೭

ಜೀಡುವೆನಭವ ನಿಮ್ಮನು ಭವಭವದೊಳು | ಮಾಡೆನಗೊಲಿದು
ಸುಗುಣ ಸಂತತಿಯನಿಂತು ||ಪಲ್ಲ|| ಎಡರಡಿಸಿದ ಪೇಳೆಯೊಳು ಧೈರ್ಯ
ವನುಸಿರಿ ವಡೆದು ಜೀವಿಸುವೆಡೆಯೊಳು ವಿನಯವನು || ಕಡು ಜಪ್ಪನ
ದೊಳು ವಿಸ್ತೃತಿ ದೋರದಿಹುದನು | ಸಿಡಿದ ನೇಮವನೆಡೆವಿಡದತಿ ಭಲ
ವನು ||೧|| ಅಸುನಳಿಯಲು ದೇಹಿಯೆನಲೊಲ್ಲದಧಟನು | ಪುಸಿಯನೆಲ್ಲಿ
ಯೂ ನುಡಿಯದ ಸತ್ಯವಿದನು || ಮಸಳಿಸದಿಹ ಪುಣ್ಯಮಯ ಕೀರ್ತಿಯನು
ಶಾಂತ | ರೊನೆದಹುದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನವನು ||೨|| ವಿತರಣ
ದೊಡನೆ ಭೋಗಿಸುವರ್ಧದೊದವನು | ಹಿತವಚನವೇ ತೊಡವೆನಿನ ದಾನ
ವನು || ಶ್ರುತಿಬೋಧನೆಯೊಳುಪರತಿಯಿಲ್ಲದಿಹುದನು | ನುತಿವೆತ್ತು ಕೈನಾ
ರುತಿಹ ಮನೋರಥವನು | || ಕೋಪವಂಟಿದ ತಪವನು ಪರವಧುವಿನ |
ರೂಪಗಂಡೇಸದ ಕರಣ ಪಿಪಯವನು || ತಾಪವಡರಿ ಕೆಡಿಸದ ಸಾರ ಸುಖ
ವನು | ಕಾಸಟ್ಟವಿಲ್ಲದಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮರತಿಯನು || ೪ || ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕ
ವೆನಿಸ ಶಾಂತಿ ಮತವನು | ಕರುಣವಿದ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಗುರುಭಜನೆಯನು || ಪರ
ತರ ಮುಕ್ತಿದೋರುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಕಂಡು | ಹರ ಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ
ಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯನು || ೫ ||

೫೮

ಮಾಲಿಸೆನ್ನನು ವದುಳವೆರಸಿ ಪರಶಿವನಿಗತಿ | ಮೇಲೆನಿಪ ಸುಗುಣ
ಸಂಪನ್ನ ಶರ್ಮಣಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಜರೆ ಮರಣವನು ಜಯಸಿದವೃತ್ತಸೇವನೆ
ಯುಳ್ಳ | ಹರಿಯಜಾದಿಗಳ ಬಲುಹನಪಹರಿಸಿದಾ || ಗರಳವನು ನಲಿ
ದಂಡು ಹರನಳುಕಮಳದಭಾ | ಸುರತೆ ನಿನ್ನೈರದಾಳಿಯ ಮಹಿಮೆ
ಗಿರಿಜೆ ||೧|| ಹೇಳ ಹೆಸುಲ್ಲದಭವನು ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ | ಭಾಳಲೋಚನ
ನೆನಿಸಿ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರರ || ಮೇಳಕಧಿಪತಿಯಾದ ನೆಂದೊಡಾಗಮ
ನಿಗಮ | ಜಾಲವೈದುವೆನಿಜನುತಿಗೆ ನಗಜಾತಿ ||೨|| ನಿನಗೆ ತನ್ನರೆಯೊ
ಡಲನೊಲಿದಿತ್ತನೀಶನೆಂ | ದೆನುತಿಹರು ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ||

ವ-ನಸಿಜಾರಿಗೆ ಮಂತ್ರನುಯ. ಮೂರ್ತಿಗಳನ. ನೀ | ನನುಗೊಳಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ
ನೆನಿಸಿದೆ ಲೋಕಜನನ ||೨|| ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ತಿರುಮಂಡ ವ ರುಳಗಳ ಕೂಡಿ ವೈ
ದೊಡೆದ: ಬೂದಿಯ ನ. ಸುಡುಗಾಡೊಳೊಡಿ | ಜಡಲತವದಿದ ರುಡುನಿಗೆ
ನೀನೊಲಿಮ ಕೈನಿಡಿದ ಪಾವನ ಚರಿತನೆಸುವ ಭವಾನೀ ||೩|| ಸಿರಿಸಕಲ
ಸಿದ್ಧ ಪಂಪವ ವಿದೈ ಸುಧನಾದಿ | ಪರಿಸರಮೊಳೊ-ದ ನೀನ ರಕರಿಸದಿರಲು ||
ಗುರುಂಭುಲಿಂಗದೊಳಗಾಪರಿಸಿದುದಿಳಿರು | ನರನ ಮನಮೊಲನೀಯ
ಲೆಳಸಿದೊಡೆ ಗೌರಿ ||೪||

೨೯

ಸಕಳಕ್ಕಿಲೆ ನೀನೆ | ಅಕಳ-ಕ ಗುರುನೆಂದ | ಸುಖಂ ಪ ಸ್ತವು ನೇಳು
ತಿರಲರಿದಿನ. ಪಲ್ಲ || ಎರಗಂಬಳೆಯ. ಸಿದ್ಧ | ನರಲಿಂಗನು ಸಮ | ಹರನೆ
ನೀನೆನಗೆ ದೀಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿದಿ | ವರಪಾದ್ವರಿಯ | ವರನು-ವ ದೀಪನೆಗೆ |
ಆರ ದಿಬಿರಿ ಶಿವಶಂಪ್ರದನುಭವವನು ||೧|| ಅವರವರ ದರ ರನತಿ | ಅವರ
ವರ ಸೇವದಲಿ | ಅವರವರಗೆಲ್ಲ ಗುರು ನೀನೊಬ್ಬನೆ | ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ
ಅವರವರ ಪೂಜೆಗಂ ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ||೨|| ಹೋರಾಟ
ವಿಧೈಸಲು ಜೀರಾವೆಯಲ್ಲದೆ | ಜೀರವ ಜಗದೊಳಗೆ ಎಲೆ ದೇವನೇ ||
ಅರು ಅರಿಯರು ನೀನು | ಜೀರಾದ ಪರಿಗಂಪು | ಮಾರಾತಿ ಅವಪಡಕ್ಷಂ
ಲಿಂಗವೇ ||೩||

೩೦

ಎನ್ನು ಕಾಯವು ನಿನಗೆ | ಉನ್ನತಾಲಯವಾಯು | ತನ್ನಿನಗೆ ಭವ
ವುಂಟೆ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಎನ್ನು ಕಾಲಗಕಿರಡ. ಉನ್ನತದ ಕಂಭವೈ |
ಎನ್ನು ಒಡಲೇ ನಿಮಗೆ ದೇವಾಲಯ || ಎನ್ನು ಕೋಳಗಕಿರಡ. | ಉನ್ನತದ
ವದನಕ್ಕೆ | ಎನ್ನು ಶಿರ ಸೌವರ್ಣ ಕಲರವಯ್ಯ ||೧|| ಎನ್ನು ಕಿವಿ ಸೀರ್ತಿ
ಮಯ | ಎನ್ನು ನಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ | ಎನ್ನು ನಯನಕಿರಡ. ಜ್ಯೋತಿ ನಿಮಗೆ ||
ಎನ್ನು ಮುಖವೇ ದ್ವಾರ | ಎನ್ನು ದಂತವೆ ಅದಕೆ | ಎನ್ನುತಿಹ ಮೌಕ್ತಿಕದ
ಮೂಸಕಗಳ ||೨|| ಎನ್ನುಧರಜವಳಿಗದ | ಎನ್ನು ನಾಸಾಪುಟವು | ಸನ್ನಯಿಂ
ಸೌರಭ್ಯ ರಸಘಟಿತವು | ಚನ್ನಾಗಿ ದೇಸುವ ಹೊನ್ನ ಜಾಳೆಂದ್ರಸೈ ಇನ್ನುಳ್ಳ
ಉಪಕರಣವೆಂತೆಂದಿನೆ ||೩|| ಎನ್ನು ಸಮತೆಯೆ ಜಲವು | ಎನ್ನು ಸದ್ಗುಣ

ಗಂಧ | ಎನ್ನು ನಿತ್ಯತ್ವವೇ ಅಕ್ಷತೆಗಳು || ಎನ್ನು ಜ್ಞಾನವೇ ಪುಷ್ಪ | ಎನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯೇ ಬೋನ | ಎನ್ನು ಮಾನವೇ ನಿಮಗೆ ಪೂಜಾರಿಯು ||೪|| ಇಂತಹ
ಪೂಜೆಯನು ಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಳ್ಳತ | ಕಂತುಹರ ಶಿವಪಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವು ||
ಮುಂತ ಎನ್ನೊಳಗೆ | ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು | ಚಿಂತೆಯುಂಟೆ ಹಲವು
ಭವಭೀತಿಯ ||೫||

೬೦

ಎನಿಸನೋದಿ ಫಲವದೇನು | ಎನನ ಕೇಳಿ ಫಲವದೇನು | ಮನಸು
ತನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಬಿಡದು ಶಿವಶಿವ ||೫೬|| ಇಂದುಧರನ ಚರಣದಲ್ಲಿ
ಹೊಂದಿ ಸುಖದೊಳಿರದು ಮನವು | ಕಂದದನ್ಯ ವಿಸಯದತ್ತ ಹರಿವು
ದಿಂತೆನೆ || ಒಂದು ಶುನಿಯು ಬಿಡದು ತಂದು ಅಂದಣವನು ಏರಿಸಿರಲು |
ಮುಂದೆ ಅಡಗ ಕಂದು ನೆಗೆದ ಮಾಳ್ವೆಯಾಯಿತು ||೬೦|| ಸೊಗಸು ಶಿವನ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೆಗಳುವದಕೆ ಎನ್ನು ಜಿಹ್ವೆ | ಸೊಗಡಿಸುವದು ಕೀಳು
ನುಡಿಯೆ ಒಲಿವುದಂತೆನೆ || ಹಗಲು ಇರುಳು ತನ್ನ ಬಾಯು | ಸಿಗುವುದಯ
ದಂತೆ ನಾಯಿ | ಜಗಳುವುದಕೆಯೆಲಸದಂತೆ ಚಿಹ್ನೆಯೆಲಸದು ||೬೧|| ಮಂಗಳ
ಪಾತ್ಯ ಪಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗದಡಿಯ ಪೂಜಿಸುವಡೆ ಕೊಂಗಿ ಮನವು ಸ್ವಸ್ಥಿರ
ವನು ಐದದಂತೆನೆ ಹಿಂಗದೊಲಿದ ಘನಸುಗಂಧ | ಸಂಗಡಿಸುತ | ತೊಡೆಯೆ
ಹಂದಿ | ಹಾಂಗೆ ಇರಬೆ ಗಂಜಳಕ್ಕೆ ಓಡುವಂದದಿ ||೬೨||

೬೧

ಎನಗೆ ಭೋಗ ಛಾಗ್ಯ ಬೇಡ | ಎನಗೆ ಜಪವು ತಪವು ಬೇಡ | ಎನಗೆ
ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತು ಸೇವೆ ನಿತ್ಯವಾಗಲೈ ||೫೭|| ಎನ್ನು ಕಂದಿಸುತ್ತ ಬಹಳ
ಎನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಬಿಡದೆ | ಎನ್ನದೊಂದು ನೆವಗಳಿಂದ ಕಾಡಿದವರಿಗೆ || ಎನ್ನು
ಕೊಂದಡವರಿಗೆಲ್ಲ | ಎನ್ನು ಪೂಜೆ ಫಲಗಳೆಲ್ಲ ಉನ್ನತಮೊಳಗವರಿಗಾಗಿ
ಸುಖದಿ ಬಾಕಲಿ ||೬೧|| ಹಿಂದೆ ಎನ್ನು ಬೈದವರಿಗೆ | ಮುಂದೆ ಎನ್ನು ಬೈದವರಿಗೆ |
ಕುಂದದೆಲ್ಲ ಜನರ ನಡುವೆ ಬೈದವರಿಗೆ || ಇಂದುಧರನ ಕರುಣದಿಂದೆ |
ಅಂದಣವನು ಏರುವಂತೆ | ಕುಂದದೊಲಿದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭೋಗವಾಗಲಿ ||೬೨||
ಹಿಂಗದೆನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ ಜ | ನಂಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖದೊಳಿರುವ | ಹಾಂಗೆ ಶಿವನು

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವೀಯಲಿ | ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಪಡಕ್ಕರಿಯ | ಲಿಂಗ ಸಿನ್ನತೊತ್ತು
ಸೇವೆ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ಬಡದೆ ಎನಗೆ ನಿತ್ಯನಾಗಲೈ ||೩||

೬೩

ತನುವಿಡಿದ ದ ವ್ಯಸವ | ಸೆಸೆನಲು ಸೇಸೆನನು | ವ ಸಸ್ರಾಲಿದು
ಕೇಳು ನೀಸೆಲೆಯಾತ್ಮನ ||೪|| ಎನ್ನು ಉದಕದ ಚ ತ | ಎಣ್ಣೆ ನೀರಿನ
ಚಿಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಾಭರಣ ಮಾಡ ವ ಚಿಂತೆ || ವಣ್ಣ ವ ಸೆಗಳ ಚಿಂತೆ |
ಯೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ಇನ್ನು ಪುತ್ರರ ಬೆಟ ಬಳಲಿ ಚಿಂತೆ ||೧|| ಅರಸುಗಳ
ಭಯವಿದಕೆ | ಚರಿಸ ಚೋರರ ಭಯವು | ವರಳ ಆಗ್ರಿಯ ಭಯವು ನೀರ
ಭಯವು || ಉರಗ ವ್ಯಾಧಿಸ ಭಯವು | ಅರೋಗಗಳ ಭಯವು | ಕರ
ಕಪ್ಪ ತನುವಿದಕೆ ಭಯವು, ನೋವು || ತೀರೋಕ್ಕಗಳ ಭೀತಿ ಭೂತ
ಪ್ರೇತದ ಭೀತಿ ಓತ ನವೆಯಲಿ ಮೂಳ್ಕ ನಡುವ ಭೀತಿ || ಮಾತ, ಮಾರನ
ಭೀತಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿನ ಭೀತಿ ಈ ತನುವ ಟುಟುಸಿತ ಭೀತಿ ನೋವಾ||೨||
ಆಗಲವಕೇಸನಲಿ | ನಾಗಿವಲು ಸಿನಗವನು | ಆಗಬಹುದೆ ಫರಗನವುಳ್ಳತ
ನಕ || ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಕ | ಜೀಗ ಸುಸೀತನವ ರಾಗಿ ವನಸೇ ನೀನು
ನಂಬಬಹುದೇ ||೪|| ಇ-ತಪ್ಪ ತನುವಿನ ಚಿಂತೆಯಾದಾಲಿಂಗ | ಛಾಂತಿ
ಯೊಳಗಿರು ನಿನಗೆ ಸುಖ ತಪ್ಪದು | ಮುಂತೆ ಸಿನ್ನವನು ತನ್ನ ಸ ಮಾಡ ವ
ನೊಲಿದು | ಕಂತು ಹರನ ಪಡಕ್ಕರಿಯವು ||೫||

೬೪

ಧರೆಯತ್ತಲೆನ್ನನು ಬರಿಸದಿರು ಸದ್ಗುರುವೆ | ಧರೆಯ ಸುಸದೊಳು
ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆ ||೧|| ಹ.ಸಿ. ಕಳವು ಹಂಭಕವು | ನುಸುಳು ಅರಟತಳ್ಳ |
ಹಿಸುಣ ಹೀನದಯದ ರಬ್ಬಗಾರ || ಸುಕುಕಳವು ಕೊರಚಾಟ | ವಿಷಮ
ವಿಗಡವು ಕರುಬು | ಹೊಸ ಹುರುಡು ತಾರವಾ ಜನಪಾಲಯ ||೨|| ನಿರುದ
ಯವು ನಿಷ್ಕರವು | ದುರಳತ್ವಘಾತಕವು ಕುರಬಂಧಕವು ಡ-ಭವಸನಾ
ದವು || ನೆರೆ ಚಂಡಿತನ ವೊಲಬು | ಕುರಧನದ ವಂಚನೆಯು | ದರರ ಕೆಡಿ
ಸುವ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಂತ್ರದ ಅಂಶ ಹರನರ್ಚಕರು ಅಲ್ಪ ಕರನುಡಕರು
ಬಹಳ | ಗುರುಭಕ್ತರಲ್ಪ ಗರುವಿಗಳು ಒಹಳ ಹರಕೃತಿಯ ಬಟ್ಟ ತಾ |
ನರಸ್ಮೃತಿಯ ಲಾಲಿಸರು | ನಿರಯದಾಲರ ವಾಗಿ ತೋರುತಿಹರು ||೩||

ಪತಿಸ್ತ ಸೇವ್ಯರಿಲ್ಲ ಪರ | ಸತಿ ಮೂರುದಯರಿರುತಿಪರು | ಜಿತಕಾಮರಿಲ್ಲ ಆತಿ
ಕಾಮರಿಹರು || ಪ್ರತ ಸೇಮಗಲ್ಲ ಕೃತಕಗಳು ಘನವಯ್ಯ | ಕ್ಷಿತಿಯು
ಅವಗುಣಗಂಗೆ ತನರನನಯ ||೧|| ಇಲ್ಲನೆನವಾರವರೆ | ಇಲ್ಲನೆಂಟು
ಭಸಿಗನ | ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಡಗಿವನ ಸರಸದಂತ | ಒಲ್ಲ ಮಾನವ ನಿನಗೆ |
ಒಳ್ಳದರು ಕುಲಿಸರು | ಒಳ್ಳೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಪಡಕ್ಕರಿಲಿಂಗವೇ ||೨||

೬೫

ಘನಮೂಮಲಿಂಗವೇ | ಅನುಮ್ರಗನ ಎನ್ನಕರ | ವನಜಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಚೂಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೩|| ತರಣ ಕೋಟಿಯ | ಪ್ರಥೆಯ | ನಿರವಿಸು ಬೆಳ
ಗಿನಾ | ವರವೇವ ಪ್ರಲಾಭಮೋಗಗೊಪ್ಪನ || ಹರಗಣಿಗನ ಸೂವ |
ನೆರೆಯಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚೂಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೪|| ಹರಿ
ಯಜರ ತಿಂಥಣಿಯು | ಸರರುಗಳ ಮೊತ್ತವಾ | ವರ ಮುನೀಶ್ವರರುಗಳ
ಸಂತಾನದಾ || ಹರಸದಾನಂದದೇವ | ನೆರೆಯಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿ
ಜಕೆ ಬಂದು ಚೂಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೫|| ಹರಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಚರಣ | ಸರಸಿಜಘನ
ನೊವೆ | ಅರಸಿ ಕಾಣದ ನಿವೃತ್ತಿ ಮುಕ್ತಟಿವು | ವರವ ವಾಚಾತೀತ
ಕಿರಿದಾಗ ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚೂಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೬|| ಮಡದಿ
ಗಿರಿಜಾಕೆಯನು | ಕೊಡೆಯವೇ ಲಿಂಗವಿಷಯ | ಒದನೆ ಗುಹಗಣರಾಯ
ವೀರೇಶರಸಿನ || ಕಡು ಮೋಹದತಿಸುತರ | ಬಿಡುತೆನ್ನ ಕರದೊಳಗೆ |
ಒಡೆಯರೊಡೆಯನೆ ಬಂದು ಚೂಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೭|| ಎನ್ನಲ್ಲೆಯವಚಾರ |
ಇನ್ನೇನು ನಿಮಗುಂಟು | ಸನ್ನತದ ತಿವಪಡಕ್ಕರಿಲಿಂಗವೇ || ಎನ್ನ ನನ
ಪ್ರಾಣಗಳು | ಮೊನ್ನ ಮುವಿಗೆಮಾಗ | ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಮೋಗ್ಯ ಮೆಟ್ಟಿ
ಗಲಿ ||೮||

೬೬

ತಿವನೋಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ | ತಿವನೋಳಗೆ ನಂದಿಗೆಯು | ತಿವನೋಳಗೆ
ನೋಡುವರೆ ರಾಸೆ ತಿವನು ||೯|| ಕುರಿಯ ಪಿಕ್ಕೆಯ ತಂದು | ಹರನೆಂದು
ಭಾವಿಸುರೆ | ಕುರಿಯ ಹಾಲನು ಕರೆದು ತಂದೆರೆಯುತ | ಇರತಿರಲು
ತಂದೆ ತಾ | ಕುರಿತಂದು ಕೊಡಲು | ತಿವವರಿವ ವಿಶ್ವಾಸವನು ನೋಡಿಕೆ ||
ಭೂವಿಯೊಳಗಭಮಾನ | ಕಾವಿ ನಿಯರಿದೆಂದು | ಕೋವಧರ ಚರ

ರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದು | ಕಾಮಿನಿಯ ಜೇಡಿತ್ತು | ಭೂನಿಲ ಉಲ್ಲಾಸನಾ |
ಮಹಾ ಖರಾಸನನು ಸೋಡೀರೇ ||೨|| ಒಳಾಂಕಧರನಿರವು | ಉನವಾ
ಗಲು. ಕ.ಡ. | ಕ್ಷೋಣೀರ ತನ್ನ ಕರ ಯುಗವ ಕಟಿದು || ಕ್ಷೋಣೀಯೊಳು
ನುತಿವೆತ್ತು ಜಾಣ ಕರಗಲ ವದಿದು | ಜಾಣನೆ ಬಸ ನಂಬಿಗೆಯ
ಸೋಡೀ ||೩|| ಬಾಲ ಮಾರುವ ತನ್ನ | ನಾಳಿಗೆ ಸುಸವಿದು | ಬಾಲೆ
ನಾಬನವನುಳಿದು ಬಳಿಕ || ಲೀಲೆ ಎನಲಿ ನಮ | ಶಿವಗುಣಿನ
ಳೊಪ್ಪಿ ಜೋಳೊಕ್ಕನ ನೋಡುವನು ಸೋಡೀ ||೪|| ಒಳಾಂಕಧರನಿರವು
ಇಂತಪ್ಪ ನಂಬಿಗೆಯ | ಇಂತಪ್ಪ ಮೋಹ ಸುಗಮನಕ | ಸಂತಕಡಿ
ಲಿಂಗನನ | ನಂತರ ಪೂಜಿಸ ತರಲು | ಎಂತೊಲವನು ಸುಪ್ಪಿ
ಲಿಂಗವು ||

೩೨

ಎಲ್ಲ ರರಣರ ನಿನದು | ಇಲ್ಲಿ ನಾನರನಾಗಿ | ಎಲ್ಲರನು ಬ ದೊಂದು
ಜೇಡಿರೋ ಜಿ || ೧ || ಭತ್ತೆಯ ಭತ್ತೆಯ ಭವನ | ವರ್ಧನಾಗುವವೆಂದು |
ಭತ್ತೆಯವ ಕಲಿಸಿ ನುಡಿಸಿನಿಸು | ಪ. ಟ್ಪ. ನದನಿಗೆ ಸಂದ | ಕರ್ಪಬಸ
ವೇರನತಿ | ಭತ್ತ ಭತ್ತೆಯ ಸುಖ ಸುಖವನು | ಶಿವನೊಳಗೆ ಸುಖವನು |
ತನುಲಿರಿಸಿ ಹೊರಗಲಿದು | ಶಿವ ಜೀವನೋಳು ಸರಸು ತನವನ್ನಿಟ್ಟು | ಶಿವ
ನು ಕಾನೂಗಿದ ಶಿವನುಡು ರುವಯ್ಯ | ಶಿವನೋಳು ಭವನನು ನೀಡು
ಎನಗೆ || ೨ || ಉರ್ವಸತಿಯು ಬಟ್ಟು | ಸರ್ವಾಣಿಯು ಬಟ್ಟು | ಸರ್ವ
ಕರ್ಪೇಂದ್ರಿಯ ಗುಣಗಳಿದು || ದರ್ಪತೀರನ ಬಿಡಿದ ಸರ್ವಸುಖ ಮಹಾ
ಜೀನಿ | ಸರ್ವಾಣ ಭಕ್ತಿ ಮನು ಸಿದು ಎನಗೆ ||೩|| ಇಂಬುದು ಶಿವನೊಳಗೆ
ಸಂಭ್ರಮದ ನಡುಗಲಿತು | ಕುಳಿಸಿಯ ಜನರೊಳಗೆ ನುಡುಗಲಿತು |
ಗಂಭೀರವಾಗಿ | ಸ್ವಯಂಭವನು ಜಗನ್ನ ಗಂಭೀರ ಭಕ್ತವನು ನೀಡು
ಎನಗೆ ||೪|| ಸವ್ಯ ರರಣರ ಮಹ ಭರ್ತೃಗಳ ಸರ್ವಕರ | ಜನೈವಯ
ಭಕ್ತವನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪ | ಸವ್ಯ ಸರಸ್ವತಿಯ ಭರ್ತೃಭಕ್ತವನು | ಸವ್ಯ
ವನು ಶಿವಪಡಕ್ಷುಲಿ ಲಿಂಗವು ||೫||

೩೩

ಶಿವರರಣರಾನನಿಯ ತನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿ | ಭವನ ಗೆಜ್ಜಿನ
ಎನಗೆ ಸರಿಯವಾರು | ಸ್ವಲ್ಪ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಚನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕರಣಿ |

ದಸರಯ್ಯ ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯನ || ಮಸಣಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಸವ
 ಗುಡಿಸುವ ಮಹಾ | ಹೊಸ ಸೇವಕರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧|| ಚನ್ನಯ್ಯ
 ನಗ್ಗಗೆಯ ಹೊನ್ನಯ್ಯ ಗಾಣದಾ| ಕನ್ನಯ್ಯ ಧೂಳವೇವರು ಬೇಡರಾ| ಕಣ್ಣ
 ಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಉನ್ನತದ ಸೇವಕರು| ಇನ್ನು ಧರೆಯೊಳು ನಮಗೆ ಸರಿಯ
 ದಾರು ||೨|| ಹರಳಯ್ಯ ಮಧ ವಯ್ಯ ಬಳ್ಳೇರ ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ | ಗೊಲ್ಲಾಳದೇವ
 ಹಾಪಿನ ಹಾಳಿನಾ || ಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಹುಲ್ಲು ಸೊಪ್ಪನೆ ತರುವ |
 ಬಲ್ಲದರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೩|| ಬಾಪ್ತರು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಪೇವರ
 ದಾಸಯ್ಯ | ಜಗದೇವ ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನ || ಆದಾವ ಜಗದೊಳಗೆ
 ಆವಾಡ್ಯರಾವನೆಯ | ಸೇವಕರು ನಮಗಿಂದ ಸರಿಯದಾರು ||೪|| ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ
 ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯ ಸೊಡ್ಡಕಾ | ಆಯ್ದಕ್ಕ ಮಾರಯ್ಯ ರಾಮಯ್ಯನು ||
 ಚಕ್ಕಲಿಗೆ ನಾಗಯ್ಯ ಅಕ್ಕರನ ತೊತ್ತಿನಾ | ಮಕ್ಕಳಪ್ಪವು ನಮಗೆ ಸರಿಯ
 ದಾರು ||೫|| ಹಾದರದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಮಾದರ ಧೂಳಯ್ಯ | ಮೇದಾರ
 ಕೇತಯ್ಯ ಮೆಲಿಯ್ಯನ || ಆದಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಾಮಕೊಂಡಿರನಂಧ |
 ಅದಿಕರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೬|| ಸಾವವೇದಿಯು ಸಿದ್ಧರಾವಯ್ಯ
 ಮಯದನ | ರಾಮಯ್ಯ ಏಕಾಂತ ರಾಮಯ್ಯನ | ಭೀಮಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ
 ಆ ಮಹಾ ಸೇವಕರು | ಈ ಮನೆಯೊಳಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೭|| ಮೊರ
 ನದ ವೆಮ್ಮಯ್ಯ ಮೊರಟಿದಾ ಬಂಕಯ್ಯ | ತಿರ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನಣು ಮೂ
 ತಿಯು || ಗುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ವರ ಪಂಡಿತರ ಮನೆಯ | ತರು
 ಗಾಹಿಗರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೮|| ಬಂಕಯ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಕಯ್ಯ
 ಹೆಡೆಹಲ್ಲ | ಬಂಕಯ್ಯ ಮರುಳು ಪೇಷದೊಳೊಪ್ಪುವ || ರಂಕಕೇಶ್ವರನವರ
 ಕಂಕರರ ಕಂಕರರ | ಕಂಕರಪ್ಪವು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೯|| ಕುಂಬಾರ
 ಗುಂಡಯ್ಯ ಅಂಬಿಗರ ಕೌಡಯ್ಯ | ಕಂಭಾವಿ ಭೋಗಯ್ಯ ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ |
 ಮಂಭಾಗಿಲನು ಕಾಯ್ವ ನಂಜಿಗೆಯ ಸೇವಕರು | ಕುಂಜಿನಿಯೊಳೆವಗಿನ್ನು
 ಸರಿಯದಾರು ||೧೦|| ಮಳೆಯರಾಜನು ಜೋಳ ವಲಘಂಡನೈನಾರ | ಕಲಿ
 ನಾಥನಾ ಚಾರಮನಂಜಿಯ || ಕಳವೆತ್ತ ಚಂಗಳೆಯ ಒಳ ಬಾಗಿಲನು
 ಕಾಯ್ವ | ಸಲುಗೆವಾಳರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧೧|| ಸಿರಿಯಾಳ ಕಲಿ
 ಯರು ಗುರುಭಕ್ತನವನಂದಿ | ಅರಿಯಮನುವಾಳು ನಮಿತಾಂಡಾರ್ಯರ ||

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ ಚರಣ ರಕ್ಷೆಯ ಪಿಡಿದು | ವರವ ಪಡೆವರು ನಮಗೆ
ಸುಯದಾರು ||೧೨|| ಜೋಳಕ್ಕ ದುಗ್ಗಲೆಯು ನೀಲಲೋಚನೆ ಚಲ್ಪ | ಸೂಳೆ
ನಂಬಿಯು ಕಮಳೆ ಸೋಮವೈಯು || ಕಾಳು ಜ್ವೇನನ ಬಿಟ್ಟು ಲೋಲವೈಚ
ವೈಯು | ಅಳುಗಳು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೧೩|| ಅಕ್ಕನಾಗವು ಸತ್ಯಕ್ಕ
ಚಂಗಳೆ ಚಲ್ಪ | ಅಕ್ಕರೆಯ ಮಹಾದೇವಿ ಸುಗ್ಗವೈಯು || ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಗೂಸಿ
ನವ ಅಕ್ಕರನ ತೊತ್ತಿನಾ | ಮಕ್ಕಳಪ್ಪೆವು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧೪||
ಇಂತಪ್ಪವರ ಬಂಟಿ ನಿಂತು ಭವದಲಿ ಬಂದ | ನಂತೆ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ
ಕೊರತೆಯಾಯ್ತು || ಮುಂತೆ ನಮ್ಮನನೆಂದು ಸಂತೋಷವೆಂದಪ್ಪು | ಕಂತು
ಹರ ಶಿವಪಡಪ್ಪರಿ ಲಿಂಗವೇ ||೧೫||

೩೪

ಡಿಂಭದೊಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಕಂಭ ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯಂತೆ | ಎ-ದಿ
ಗಾದರೊಂದು ದಿನವು ಸಾವು ತಪ್ಪದು ||೧೬|| ಹುಟ್ಟಿದನು ತರಲುಯಿಲ್ಲ
ಹೋಗುತ್ತೇನು ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ | ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣದ್ದರನಂತೆ ಅಯ್ಯದೆ ಹೋಗು ||
ಹೊಟ್ಟೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದೊಂದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು
ವಾಗ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲವು ||೧೭|| ಹೊನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಮೂರು ತನ್ನೊ
ಳಿದು ಉಣ್ಣಲಿಲ್ಲ | ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಗೆಯಲಿಲ್ಲವು || ಅನ್ಯ
ವಸ್ತ್ರ ಭೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಖವನರಿಯಲಿಲ್ಲ | ಮಣ್ಣುಕಾಲದಾದ ವೇಲೆ
ಯಾರಿಗಾಯಿತು ||೧೮|| ಹತ್ತು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಗಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಲದೆಂದು
ವರರ | ಸೊತ್ತಿಗಾಗಿ ಆಸೆ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ || ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು
ಉದೆನೆಂಬ ವೃಥಾ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರಲೋ | ಸತ್ತ ಹೋದ ವೇಲೆ ನಿನ್ನ
ಆರ್ಥದಾರಿಗೆ ||೧೯|| ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆವಸ್ತ್ರ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಒಳ್ಳೆ ಚಲುವ ಜೊಂಬೆಯಂತೆ ಆಡಿದೋದೆಲೋ | ಹಳ್ಳ ಹರಿದ ವೇಲೆ
ನೀರ ಗುಳ್ಳೆಯುರಳಿ ಹೋದ ತೆರದಿ | ಸಳ್ಳ ರೂಪು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನು
ನೋಡಿರಕ್ಕಬಾ ||೨೦|| ಸತ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ತಥ್ಯ ವಾಕ್ಯವಲ್ಲ ನೀನು |
ಮುಕ್ತಿಯಾದ ವೇಲೆ ನಿನಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಳ್ವರು || ಸತ್ಯ ಪಡಕ್ಕರಿಯಲಿಂಗ
ದೊತ್ತುವಾಗ ಭಜಿಸು ನಿನಗೆ | ಉತ್ತಮವು ಪದವಿ ದೊರಕಿ ಸುಖವೆ
ಸಂತತಂ ||೨೧||

೫೪

ಶರಣ ಜನರ ಸದುಹ್ಯದಯ ನಳಿನದೊಳು ಸರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹುದು
ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಹರಿಯ ನಯನದ ಕುರುಹು ವಿಡಿದಿಹುದೀಗ ಗುರುಶಂಭು
ಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಪಾದ ||ಪಲ್ಲ|| ದಿಟ್ಟ ರಾವಣನು ರಜತಾಚಲವನೆತ್ತಲೊತ್ತಿ
ಬಿಟ್ಟಿತು ರಸಾತಳಕೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ನೆಟ್ಟನಂಧಕಾಸುರನೆದೆಯ ಮೇಲೆ ಭರ
ತದ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಕುಣಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ || ಬಿಟ್ಟಿನೊಳು ಬರೆದ ಚಕ್ರವ
ಜಲಂಧರನಿಗೆ ತೊಟ್ಟು ಸಿರವರಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರುಗುವ
ಮುಪ್ಪರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಗ ಸುಟ್ಟು ಜಯಿಸಿತು ಶರ್ವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೧||
ವೃಗ ರೂಪದಳೆದಗಧರನರಸಲು ತನ್ನ ಬಗೆ ತೋರಿತಿಲ್ಲವಲ್ಲೋ ನಿನ್ನಪಾದ |
ಬಗೆದು ಪಾತಾಳ ವೇಳ ನುಳಿದಿಳಿದತ್ತಲತ್ತ ಮಿಗೆ ಮೀರಿ ಮೆರೆದುದು ನಿನ್ನ
ಪಾದ || ನಿಗಮ ನಿಕರ ಜಾಯಿಲಂಗಳನರಣ್ಯದೊಳು ಪುಗಲೊಡನೆದಿಸಿತ್ತು
ನಿನ್ನಪಾದ | ನಗಜಾಧಿ ಪತಿ ನಿರುರವುನಿತ್ಯನಿರವಧಿ ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ ಶಿವ
ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೨|| ಬೆಂದನುಲಿಯಂದವಾಗಿ ಮುಂದಿರೆ ಕಂದರ್ಪನನು ಬಂದು
ತುಳಿದಾಡಿತಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಕುಂದದಿಳಿ ಎಂಬ ರಥವಂದು ನಾಗ
ಲೋಕದೊಡನೊಂದುವಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ || ಚಂದಚಂದದಿಂದ
ಕಾಳಿದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಕವಿವೃಂದ ವೈದೆ ಬಣ್ಣಿಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಇಂದು
ಕುಂದ ಹಿಮಹಾರ ಪುಂಡರೀಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಂದರ ಮಂದಿರವಾಸ
ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೩|| ಮನುಮುನಿನರನಾಗ ದನುಜದಿವಿಜರನು ದಿನದೊಳು ಭಜಿ
ಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ವಿನಮಿತ ಸುರವಿಸರದ ಮುಕುಟದ ಮಣಿ ಘನತೇಜ
ದೊಡನಾಡಿ ನಿನ್ನಪಾದ || ನೆನೆದವರಘುಪು ಗಹನದಹನನುತ ಜನವ
ನರುಹರವಿನಿನ್ನ ಪಾದ | ಕನಕ ಸಿಖರ ನಿಜ ನಿಳಯದನಜ ಸಖ ಜನನ
ರಹಿತ ಭವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೪|| ಪ್ರಣವದನೆಲೆಮಂತ್ರಗಣದ ಭವನ ಗುಣ
ಮಣಿ ಕುಲಜಲ ನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಅಣಿಮಾದಿಗಳ ಜನನದ ಭೂಮಿ
ಸುಖದ ಸಂದಣಿ ಸತ್ಯ ಶುಭದಾಗು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಗಣತತಿಗಳ ಬೀಡು ತಣು
ವಿನ ತಾಣ ತತ್ತ್ವ ದಣಿಮುಕುತಿಯ ಖಣಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಫಣಿಪ ಕಂಕಣ
ಕರುಣಾರಸಭರತೇಕ್ಷಣ ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೫||

೫೫

ಸೋಲದಾತನೆ ವಿರತನು ! ಮನದೊಳಗೆ ಬಾಲೆಯರ ಸಿಂಗರವನೆ ಕಂಡು ||ಪಲ್ಲ|| ತಳಿರಡಿಯ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳ ಚಲುವಿನೊಬ್ಬಳಿಯಹ ನಿತಂಬದ ನಡೆಗೆ | ಬಳಕುವತಿ ಬಡನಡುವಿನ ತೆಳುವ ಸುರನಳ ತೋಳ ನಲ್ಲಳನುವ ಕಂಡು ||೧|| ನಸುದೋರ್ಪ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ ಲಾವಣ್ಯ ರಸನೊಸರ್ಪ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಕಾಂತಿ || ಪಸರಿಸುವ ನಿಡುಗಂಗಳ ಜವ್ವನದ ಮಿಸುವಣ್ಣದ ಮೈಯ್ಯಳ ಕಂಡು ||೨|| ಚೊಲ್ಲೆಯದ ಬಳಲು ಮುಡಿಯ ತೊಳಪಕೆಂಬಲ್ಲು ಕಂಬುಗ್ರೀವದ ಸೊಗಸನುಳ್ಳ ಚಂದುಟಿಯ ಮೊಗರನುಗುವತೆಳುಗಲ್ಲದ ಸಿಯಳ ರೀತಿಯ ಕಂಡು ||೩|| ಮುರಿದು ನೋಡುವ ನೋಟದ ಮುಗುಳ್ಳು ಗೆಯ ಸರಸದಿ ನಿಗಲೆಯ ನುಡಿಯ ಸನ್ನೆ | ವೆರಸಿ ತೋರುವ ಭಾವದ ಮೋಹ ಮುಂಬರಿವ ಸೊಬಗಿನ ಸುದತಿಯ ಕಂಡು || ೪ || ಮನವನಳ್ಳಿ ರಿವುದೊಂದು ಭಯವಿಲ್ಲದನುಕೂಲ ನೀರೆ ತನ್ನನೆಳಸಿ | ವಿನಯವಾಂತಿರ ಲಳುಪದೆ ನಿಜ ಧೈರ್ಯವನು ಶುಭುಲಿಂಗದಿಂದ ಪಡೆದು ||೫||

೫೬

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೆ | ರಾಗದಿಂ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ ಬೀಜಮುಂಟೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನರಜನ್ಮದಿಂದಿಹದೊಳು ಮಿಗಿಲುಂಟೆ | ಕರಣ ವಿಜಯದಿಂದೆ ಕಲಿತನಮುಂಟೆ || ಧರೆಗೆ ಯಾಚನೆಯಿಂದ ಲಘುತರಮುಂಟೆ ಪರಬೊಮ್ಮದರುವಿನಿಂದರೆ ಜಾಣ್ಮೆಯುಂಟೆ || ೧ || ಕಡು ಲೋಭದಿಂದೆ ದುರ್ಗಣವನ್ಯಮುಂಟೆ ಪಡೆದಪವಾದದಿಂ ಮರಣವಿನ್ನುಂಟೆ || ಎಡವಿಡದಿಹ ಸತ್ಯದಿಂತಪಮುಂಟೆ | ಕೆಡಿಸದಿಪ್ಪಭಿಮಾನದಿಂಧನಮುಂಟೆ || ೨ || ತನು ವಿದನುಳಿದಿದ್ದ ಜಾಲದಾಟಗಳುಂಟೆ | ನನೆಗೋಲಿನಿಂದೆ ನೋಯಿಸುವಲ ಗುಂಟೆ || ವಿನಮಿತನಹುದರಿಂದುಪಚಾರಮುಂಟೆ | ತನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯವೊಂದುಂಟೆ ||೩|| ಶಮೆಯಿಂದೆ ಮುಕುತಿಸಾಧನ ಪೆರತುಂಟೆ | ವಿಮಲ ಮಾನಸದಿಂದೆ ಶುಭತೀರ್ಥಮುಂಟೆ || ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿ ನಡೆವುದರಿಂ ಕಷ್ಟವಿನ್ನುಂಟೆ | ಮಮಕಾರದಿಂದ ಮಿಕ್ಕಿನ ಬಂಧಮುಂಟೆ ||೪|| ಕರುಣ ದಿಂದತಿಶಯವಹ ಧರ್ಮಮುಂಟೆ | ವಿರತಿಯಿಂದಿತರ ಸಂಪದ ಸುಖಮುಂಟೆ||

ಅವರ ಪಾದವ ತೋಳೆದು | ಅವರ ಪಡುಗೆಯ ಬೆಳಗಿ ತೋಳೆದು ತಂದು ||
 ಅವರ ಹಾವುಗೆವಿವಿದು | ಅವರಡಿಗಳನು ಒರಿಸಿ | ಅವರಿಚ್ಛೆಯೊಳಗಿರ್ಪ
 ವರವ ಶಿವನೆ ||೨|| ಅವರಂಁಡು ಮಿಕ್ಕದನು | ಅವರುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟದನು |
 ಅವರಗಿದ ತಾಂಬುಲವ ಸವಿದು ನಾನು || ಅವರಂಗಳವ ಗುಡಿಸಿ | ಅವರ
 ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಅವರ ಲೇಳಲಿ ಸೇರಿ ಕೋಡಿರ್ಪುದ ||೩|| ಅವರ ಎತ್ತಾಗಿ
 ನಾ | ನವರ ತೊತ್ತಾಗಿ ನಾ | ನವರ ಪಶುವಾಗಿ ನಾ | ಸುಖದಿರ್ಪುದ ||
 ಅವರ ಬಾಗಿಲೊಳರ್ಪ | ತವೆ ಸೋಣಗ ನಾನಾಗಿ | ಅವರ ಚರಣದ ಧೂಳಿ
 ತೊಡೆದಿರ್ಪುದ ||೪|| ಶಿವ ನಿಮ್ಮ ಘನದಿಂದ | ಅವರ ಘನವತ್ಯಧಿಕ | ಅವ
 ರಂಗಳ ದ್ವಿತೀಯ ಕೈಲಾಸವು || ಅವರ ನಾ ಭವಭವದಿ | ತವೆ ಬಿಡದೆ
 ಇರ್ಪುದನು | ಶಿವಪಡಕ್ಕರಿವರನೆ ಪಾಲಿಸೆನಗೆ ||೫||

೭೪

ತಪದ ವಿದ್ಯೆ ಸಾಸಯೋಗ | ಜಪವ ವ್ರತವ ನುಡಿಸಬಹುದು |
 ಗುಪಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||ಪಲ್ಲ|| ಕೈಲ ತಟಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಣ |
 ಕಾಲೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಕಂದ | ಮೂಲ ಫಲವ ಸವಿದು ತಪವ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯದ||
 ಜಾಲವನ್ನು ಕಲಿತು ಇಂದ್ರ | ಜಾಲಗಳನು ತೋರಬಹುದು | ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ
 ದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೧|| ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರ ಶ್ರವಣ | ಮಾರಣಾದಿ
 ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಏರಿ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಚರಿಸೆ ತನ್ನ ಅಲಿಗೆ|| ತೋರುವದನು ಪಡೆಯ
 ಬಹುದು | ಮಾರಿ ಯಕ್ಷಿಣಿಯರ ರಚಿಸಿ | ಸೇರಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾ
 ಗದು ||೨|| ಹುಲಿಯ ಕೂಡ ಸೆಣಿಸಬಹುದು | ಮಲೆತ ಗಜದ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ |
 ಚಲಿಸದಂತೆ ನಿಂದು ಕಾದಬಹುದು ಸಿಂಹದ || ಅಲಗಬಹುದು ಮೀಸೆಯನ್ನು
 ಉಳಿದ ಸಾಸವಂತದಿರಲಿ | ಒಲಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೩||
 ಕುಂಭಕಾದಿ ಯೋಗದಿಂದ | ಕುಂಭಿಣಿಯನು ಸಹಜ ಬಿಟ್ಟು | ಅಂಬರವನು
 ಏರಬಹುದು ಆದಿಯಿಲ್ಲದೆ || ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನಿತ್ಯಕೋಟಿ | ತುಂಬ ಜಪವ
 ನಡಿಸಬಹುದು | ನಂಬಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೪|| ಅನ್ಯ
 ವಾಕ್ಯ ಅನ್ಯ ಜಪವ | ನನ್ಯದೈವಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ಉನ್ನತದಲಿ ನಡಿಸಬಹುದು
 ಸಕಲ ವ್ರತವನು || ಚೆನ್ನ ಪಡಕ್ಕರಾಂಕಲಿಂಗ | ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿಯದನಕ |
 ಇನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೫||

೭೫

ಹುಲಿಯ ಕರಡಿ ಕರಿಯ ಫಣಿಯ ಬಲಃಹಿನಿಂದಲಾಳ್ವರುಂಟು |
ಚಲಿಸದಂತೆ ಮನವನಾಳ್ವರಾರ ಕಾಣೆನು ||೪೭|| ಮೊರೆದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ
ಬರುವ | ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿದು ತಂದು | ಇರವೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ
ಅಳುತಿಸ್ತರು || ಚರಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಿರಿಯ ಮನವ | ಪರಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ |
ಹರಿಯದಂತೆ ಅಳ್ವ ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆನು. ||೪೮|| ಕರಿಯ ಹಿಡಿದು
ನಿಲಿಸಬಹುದು | ಕರಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಹುದು | ಮೊರೆವ ಫಣಿಯ
ಹೆಡೆಯ ಕೈಯೊಳಿಸಬಹುದೆಲ್ಲೆ || ಕಿರಿಯ ಮನವ ಹಿಡಿದು ತಂದು |
ಇರಿಸಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆರೆವ | ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆ ಬರಿಯ ಬಲೈ ನುಡಿವರು
||೪೯|| ಹರಿಸುರೇಂವು ದಿವಿಜರುಗಳ | ಪರಮಯೋಗಿ ಮನುಮುನಿಗಳ |
ಮರೆವೆಯೆಂಬ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೆ ತುಳುವುದು || ಹಿರಿಯ ಧ್ಯಾನಿ ಮೌನಿಯೆಂಬ
ಹಿರಿಯರುಗಳನೆಲ್ಲರನ್ನು | ಆರಿವು ಮರೆವೆಯಲ್ಲಿಯಿಕ್ಕಿ ನುಸುಳಿ ಪೋವುದು
||೫೦|| ಜಪದ ಬಲಮೆಯಲ್ಲಿ ಇರದು | ತಪದ ಉಗ್ರಕಂಜಿ ನಿಲದು | ಅಪರಿ
ಮಿತದ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರಕರಿಗೆ ನಿಲುಕದು || ಚಪಲತನದಿ ಒಡಿನೆನಲು |
ಉಪರಿಯಾಗಿ ನಿಲುಕದಿಹುದು | ಕುಪಿತ ಮನವ ಹಿಡಿದು ಪರಿಗಣಾವುಮೆ
ದೊಡೆ ||೫೧|| ಮುನ್ನು ತಾನು ಯಾರು ಎಂದು | ತನ್ನ ನಿಜವನರಿದ ಬಳಿಕ
ಚನ್ನ ಪಡಕ್ಕರಿಯ ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಾಗಿಹ || ಇನ್ನು ಸರ್ವಜಗವೆಲ್ಲ | ತನ್ನ
ನಿಲುವೆಯಾಗಿ ತಾಗಿ | ಅನ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮನವ ತಾನೆ ನಿಲುವದು ||೫೨||

೭೬

ಚಂದ್ರಧರನಿಗೊಲಿಯದಿಸ್ತ | ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜಯಿಸದನಕ |
ಸಾಂದ್ರವಾದ ಕೋಪವೆನಗೆ ಲೋಪವಾಗದು. ||೪೭|| ದುಷ್ಟ ನುಡಿಯ
ಬಿಡದೆ ಒಲಿದು | ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಳ್ವ ಹಾಗೆ ಶಿವನ | ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳ
ದಿಸ್ತ ಕಿವಿಯೊಳು | ಇಟ್ಟು ಮೊಳೆಯ ಕೊಡತಿಯಿಂದ ! ತಟ್ಟಿ ಅಚ್ಚಿ ಕುಚ್ಚಿ
ಗಾಗು | ವಷ್ಟು ಬಡಿಯದನಕ ಎನ್ನು ಸಿಟ್ಟು ಪೋಗದು. ||೪೮|| ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನ
ಸೋಂಕಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪುಳಕವೇರದೊಲಿದು | ನಿಚ್ಚಲನೈ ಸೋಂಕುಗಳಿಗೆ
ಎಳೆವ ತ್ವಕ್ಕನು || ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಡಿದು ಕಡಿದು | ಸುಚ್ಚ ನುರಿಯ ಮಾಡ
ದನಕ | ಕೆಚ್ಚಗೊಂಡ ಕೋಪದುರಿಯ ಕೆಚ್ಚ ಪೋಗದು ||೪೯|| ಬಿಡದೆ

ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡ | ಲೋಡನೆಯಶ್ರುಜಲಗಳುಳ್ಳಿ | ಕಡೆಗೆ ಪರಿಯದನ್ಯ
ರೂಪ ನೋಳ್ವ ನಯನಕೆ || ಒಡೆಯ ಹೆಟ್ಟ ಮಳಲ ತಂದು | ಕೆಡಹಿ
ಹೊಯ್ದು ದಸಿಗಳಲ್ಲಿ | ಜಡಿಯದನಕ | ಎನ್ನ ಕೋಪವಡಗಿ ಪೋಗದು ||೩||
ಶೂಲಧರನ ಹಾಡಿದುಡಿ | ಲೀಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಹೊಗಳದನ್ಯ | ಕಾಳುನುಡಿಯ
ಹಗಲು ಇರುಳು ನಡೆವ ಜಿಹ್ವೆಯ || ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ಹೋಳು ಮಾಡಿ |
ನೇಲೆ ಸುಣ್ಣ ನೀರನೆರೆದು | ಮಾಲೆಗಟ್ಟಿದನಕ ಮನದ ಜ್ವಾಲೆ ಹೋಗದು
||೪|| ಲಿಂಗಕೀಯದಿರುವ ಅರಳ | ಭೃಂಗದಂತೆ ಅವ ಮೂಗ | ಹಾಂಗೆ
ಸೀಳದನಕ ಕೋಪ ಹರಿದು ಹೋಗದು || ಮುಗಳಾತ್ಮ ಪಡಕ್ಷರಿಯ | ಲಿಂಗ
ನಡಿಗೆ ಒಲಿಯದಿದ್ದಿಯಂಗಳಳಿಯದನಕ ಸುಖವು ಸಾಂಗಮಾಗದು ||೫||

೭೭

ನಾನು ಒಲಿದು ಫಲವದೇನು | ನೀನು ಒಲಿಯದನಕ ಶಿವನೆ | ಏನು
ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯದು ||ಪಲ್ಲ|| ಜಪವ ಮಾಡಿ ಫಲ
ವದೇನು | ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು | ಅಪರಿಮಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠಿಸಿ ಫಲ
ವದೇನಲೈ || ತ್ರಿಪುರ ವೈರಿ ತನ್ನ ತಾನೆ | ಸುಪಥದೋರಿ ಒಲಿಯದನಕ |
ಉಪಮೆಯಿಂದ ಮಾಡೆ ತುದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೧|| ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು
ಫಲವದೇನು ಹೊನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವದೇನು | ಮಣ್ಣುನುಳಿದು ಬಡವನಾಗಿ
ಫಲವದೇನಲೈ || ಪನ್ನಗೇಂದ್ರಭರಣನೊಲಿದು | ತನ್ನ ಸುಪಥ ತೋರದ
ನಕ | ಅನ್ಯರುಗಳ ನೋಡಿ ಮಾಡೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೨|| ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ತನುವ | ಮರೆದು ಅಸ್ಥಿ ಮಾತ್ರವಿರಲು ಫಲ
ವದೇನದು || ಹರನು ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿದು | ಪರಮ ಸುಖವ ತೋರದನಕ |
ಪರರ ನೋಡಿ ಮಾಡೆ ಕಡೆಗೆ | ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದೈ ||೩|| ಕೋಡುಗಲ್ಲ ತುದಿ
ಯವೇಲೆ | ನೀಡಿಕಾಲ ಗಗನಕಾಗಿ ಕೂಡೆ ಉಗ್ರ ತಪವಮಾಡಿ ಫಲವದೇ
ನಲೈ || ರೂಢಿಗೀಶ ಕರುಣಹುಟ್ಟಿ | ನೋಡಿ ಒಲಿಯದನಕ ಪರರ | ನೋಡಿ
ಮಾಡಲೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೪|| ಮುನ್ನು ಮಾಡಿದವರ ಕಂಡು |
ಇನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಬಹಳ | ಬನ್ನ ಬಡುತ ಇರಲು ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋ
ವುದೈ || ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿ | ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಥಕೆ ಬರಲು | ಚನ್ನ ಪಡ
ಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗ ತಾನೇ ಒಲಿವನು ||೫||

೭೮

ಏನು ಮಾಡಲಯ್ಯ ಎನ್ನು | ಹೀನ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳನು | ಜ್ಞಾನ
ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿವರಾರ ಕಾಣೆನು ||ಪಲ್ಲ|| ಹಿಡಿವುದದನೆ ಹಿಡಿಯದಯ್ಯ |
ಹಿಡಿಯದದನೆ ಹಿಡಿವುದಯ್ಯ | ಕೆಡುವ ನಡೆಯ ನಡೆಸಿಯನ್ನು | ಭವಕೆ
ಬರಿಸಿತು || ಬಡವ ನಾನು ಕಾಡುತ್ತಿಹುದು | ಹಿಡಿಯುವವರ ಕಾಣೆ ನಾನು
ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಹಾಕುವವರನಾರ ಕಾಣೆನು ||೧|| ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆ
ವೆನೆನಲು | ತಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯದಯ್ಯ | ಶ್ವಾನನಂತೆ ಹಲವು ಕಡೆಗೆ
ಹರಿಯುತ್ತಿರ್ಪುದು || ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಜಪದೊಳರದು | ನಾನು ಇದರ ಸಂಗ
ದಿಂದ | ಜ್ಞಾನ ಹೀನನಾಗಿ ಹೋದನೆಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ||೨|| ಅಂಗಗುಣದ ನಡೆ
ಗಳೆನಲು | ಹಿಂಗಿಸುತ್ತ ಬರುತಲಿಹುದು | ಲಿಂಗನೆನಹು ಎನಲು ಎಲೊ
ನುಸುಳಿ ಪೋವುದು || ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯು | ಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯ
ದಿರ್ಪ | ಕೊಂಗು ಮನವ ಶಿಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಆಳಲು ಪೋಗಲಿ ||೩||

೭೯

ಕಂಗಿಡಲೇತಕೆ ಕಳವಳಿಸಿಯನಾ | ನಂಗಜಮಾಯೆಯ ಮನದಬ್ಬರ
ಕಂ | ಲಿಂಗದ ಸೂತ್ರವ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದಿರಲೇತರ ಭಯವೆಮಗೆ ||ಪಲ್ಲ||
ಅಂಧಕನಿಗೆ ಸತ್ವಧವನು ತೋರುವ | ಚಂದದಿ ಮೂಕಗೆ ಮಾತು ಜೀವಿತ |
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗಣ ಹೊಳವನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಥವನು ತೋರ್ಪಂತೆ || ಹಿಂದಣ
ವಾಸನೆಯನು ಪರಿಹರಿಸುವ | ಮುಂದಣ ಸದ್ಗತಿಯನು ತೋರುವ ಘನ |
ಸಂದಪುರಾತರ ವಚನಗಳಿರುತ್ತಿರೆ ಏತರ ಭಯವೆಮಗೆ ||೧|| ವರಸಂಜೀವನ
ದೊಷಧವಿರುತ್ತಿರೆ | ಮರಣದ ಭೀತಿಗೆ ಅಂಜಲದೇತಕೆ | ಪರ.ಷದ ಬಿಣಿತಾ
ತಮ್ಮನೆಯೊಳಗಿರುತ್ತಿರೆ | ಬಡತನಕ್ಕಂಜುವರೆ ರರಣರ ನಿಧಿಯಂದೆನಿಸುವ
ಪಂಚಾ | ಕ್ಷರಿ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗಿರುತ್ತಿರೆ ದುರಿತಕ್ಕಂಜುವರೆ ||
ಬಡ ವನವೇ ನಂಬಿರು ಭಯಬೇಡ ||೨|| ಅವೃತಾಂಬಧಿಯರೆ ಹಸಿವಿನ
ಭಯವೆ | ದ್ಯುಮಣಿಯು ತಾನಿರೆ ತಿಮಿರದ ಭಯವೇ | ಹಿಮಭಯವೇತಕೆ
ತಾನಗ್ನಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ || ಕ್ರಮಗಿಡಲೇತಕೆ ಚಿದ್ಭನ
ಮೂರುತಿ | ಅಮಲ ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ಗುಣ ನಿಷ್ಕಲ ಅಮಲ ಷಡಕ್ಷರಿ
ಲಿಂಗವು ಇರುತ್ತಿರಲೇತರ ಭಯ ನಮಗೆ ||೩||

೮೦

ಎಲೆ ಮಾನವನೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ | ಮಲದೇಹವನು
ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬಂದೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಾರಿ ನಿನ್ನವಳಲ್ಲ ಹೇಮ ನಿನ್ನದು ಅಲ್ಲ |
ಧೀರ ಪುತ್ರಾಪ್ತರುಗಳಾರೂ ಅಲ್ಲ || ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನೀಗ ತಿಳಿಯದು ಮುಂದೆ
ನೀ | ಘೋರ ನರಕಾರ್ಣವದಿ ಬೀಳ್ವಾಗ ತಿಳಿವೆ ||೧|| ಕದನ ಕರ್ಕಶದಿಂದ
ಜರಿದೆ ನೀನನ್ಯರನು | ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊಲ್ಲಾಯದಿರು ಮನುಜ ||
ಕುದಿದು ನಾ ಹೆಚ್ಚುತಾ ಹೆಚ್ಚಿದು ಒಣವಾದ | ಪದವಿಗಿದು ತರವಲ್ಲ ಕುತ್ತ
ಹುದು ಮುಂದೆ ||೨|| ಗುರು ಹಿರಿಯರನು ಕಂಡು ಕೋಣನಂದದಿ ಮಲೆತು |
ಸಿರಬಾಗದಿರೆ ಮುಂದೆ ಘನಬಾಧೆ ಪಡುವೆ || ಮೊರೆವ ಕಾಲನ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಯ
ಸಿಕ್ಕುವೆ ನೀನು | ಭರದಿ ಮಹಂತೇಶನಡಿವಿಡಿಯೊ ಎಲೆ ಮರುಳೆ || . ||

೮೧

ಯರಗದಿರು ಮನವೆ ನೀ ತನು ವರ್ಣವನು ನೋಡಿ | ತೆರೆಯೆ ಹುಳು
ಕುಂಟು ಗುಣವಿಲ್ಲ ನಾರಿಯೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ಒಳಗೆ ನರಮಾಂಸ ಮಜ್ಜದಪುಂಜ
ಮೇಲೆ ಬಹು | ಮಲಿನ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲವು || ಮಲಮೂತ್ರ
ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದೇಹವನು ಮೆಚ್ಚಿ | ಮಲಹರನ ಮರೆದು ಭವಕೆಳಿಯ
ದಿರು ಮನವೆ ||೧|| ಮಾಯೆಯೊಳ್ಳವಳಲ್ಲ ಮೋಹಜಾಲವ ಬೀಸು | ಪಾಯ
ದಿಂತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆಯುತಿಹಳು || ಹೇಯಮಾಡತಿ ಇವಳ ಸಾಯಗೊಲ್ಲುವಳು
ಗುರು | ಕಾಯೆಬಾರಳು ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನವಿರುತಿರಲು ||೨|| ಮುದ್ದು ನುಡಿ
ಗಳ ನುಡಿದು ಶುದ್ಧ ವೃಷ್ಣಾನ್ನವನು | ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ನೀಡುಣಿಸುತಿಹಳು ||
ಸಿದ್ಧ ಮಹಂತೇಶನ, ಕುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಮರಸಿ | ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರದೊಳ್ಳ
ಕೆಡಹುತಿಹಳು ||೩||

೮೨

ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ ಜೋಕೆ | ಆತ್ಮಾ ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ
ಜೋಕೆ || ಕಾಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಳಗವನೇಕ ಬರುತಿಹುದಿಲ್ಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಮರ
ವೆಯ ಮನೆಯೊಳ ಗರುವಿಲ್ಲದಂಗನೆಯರು | ಪರಪರಿ ನೆರೆದು ನಿನ್ನ ಮರಳು
ಮಾಡುವರಯ್ಯ ||೧|| ವಿರತಿ ವಿರತಿ ಎಂದು ನಿರುತಾಗಿ ನುಡಿದೆ ನೀನು |
ವಿರತಿಯಂತೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿ ಅರಿತರೆ ತಿಳಿವುದಿಲ್ಲಿ ||೨|| ನೋಡದೆ ನುಡಿ

ಸದೆ ಮಾಡಬಹುದು ವಿರತಿ | ನಾಡರಿಯಲು ಮಹಂತ ಪ್ರೌಢನೊಳ್ ರತಿ
ಯಿರಲಿ ||೩||

೮೩

ಸಾಕು ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನ ದೇಹದುರ್ಗುಣಗಳನು | ನೂಕು ನುಗ್ಗನು
ಮಾಡಿ ಕಾಡುತಿಹವು ||ಪಲ್ಲ|| ಹೊರಗೆ ಕಳ್ಳರ ಬಾಧೆಯೊಳಗೆ ಚೋಳವು
ಮದ | ಕರಿ ನಿಕರ ಬಾಧೆಯನು ತಾಳಲಾರೆ || ನರಿ ಶಾರ್ದೂಲದ ಬಾಧೆ |
ಕರಡಿ ವೃಗಗಳ ಬಾಧೆ | ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಧೆಗಳನೇಕ ಶಿವನೆ ||೧|| ಕೊಂಬೆ
ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಿ ಕೊಯೆಂದು ಕೂಗುತಿಹ | ಡೊಂಭನಾ ಬಾಧೆ ತ್ರಿಪುರದ
ಲ್ಲಿರುವ || ಶುಂಭ ದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆ ಶಂಬರಾರಿಯ ಬಾಧೆ ! ಸುಭ್ರಮಿಪ ಘನ
ವನೇಣೆಂಬೆ ಶಿವನೆ ||೨|| ಸಾಗರಗಳೇಳು ಮೇಲ್ದಪ್ಪಿ ಬರುತಿಹ ಬಾಧೆ |
ಬೇಗ ಬೆಂಬಿಡದಟ್ಟಿ ಸುಡುವುದತಿ ಬಾಧೆ || ನೀಗಿಸ್ಸಿ ಬಾಧೆಗಳ ತಾಪದಲಿ
ನೊಂದಿನಾ | ಬೇಗದೊಳನಾಮಕ ಮಹಂತಲಿಂಗಾ ||೩||

೮೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಮಸೇವೆಯ ಮಾಡುವೆ | ಮೊರೆಯ ಹೊಕ್ಕರೆ
ಕಾಯ್ವು ಬಿರುದ ನಿಮ್ಮೊಳು ಕೇಳಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಶರೀರ ವಿಡದಿಹ ಕರ್ಮವೆಸಗಲಾ
ರದೆ ಸರ್ವ | ದುರವೆ ಚೋಹವ ತೊಟ್ಟು ಮರೆಯಲಾರದೆ ನಿಮ್ಮ || ದುರುಳ
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧದುರಿಯೊಳು ಬೇಯದೆ | ಪರಶಿವಲಿಂಗದ ಪದವ ಕೊಡುವ
ನೆಂದು ||೧|| ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭಧಿ ಜನಿಸಲಾಗದೆ ಮರಳಿ | ಹೇಯವಾಗುವ
ಬಾಲಲೀಲೆಯ ತಾಳದೆ || ಪ್ರಾಯಕಾಲದ ಮಾಯೆ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲಾರದೆ |
ಅಯ್ಯ ಗದಗದಿಸಿ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಸಲಹುವನೆಂದು ||೨|| ಅರಿವು ಮರನೆಯ
ಸಂತಾಪವನೊಲ್ಲದೆ | ಮರಣ ಬಾಧೆಯ ಮುಷ್ಟಿನ ಹೇಸಿಗೆಯ ತಾಳದೆ ||
ನರಕ ಮೂತ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದು ಸೋತು ಹೊರಳಾಡದೆ | ಕರುಣ ಸಮುದ್ರ
ಮಹಂತಲಿಂಗ ನೀನಹುದೆಂದು ||೩||

೮೫

ಬೇಡುವೆ ವರವ ನಿಮ್ಮೊಂದ ಕೊಡೊ | ರೂಢಿಗೇಶನೆ ಇದು ಚಂದ
||ಪಲ್ಲ|| ಬೇಡನೀ ಕೊಡು ಫಲ ಪದವ ನಾನೊಲ್ಲೆ | ಮಾಡದಿರವ ಮುಕ್ತಿ
ಕೊಡುವ ಸುಗುಣವ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ವರ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮದಿ | ನೈಷ್ಠೆ

ಇರುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡರೆ || ಧರೆಯೊಳಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಕೃತ್ಯದಿಂ ಚರಿಸೆನಾ |
 ಸಿರಬಾಗುವಂತೆ ಮಹಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಈಡೋ ||೧|| ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ
 ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಯುಂ ಪಿಡಿದು ಚರಿಸುವ || ಶಕ್ತಿ ರಹಿತ ಮಹಾ ವಿರಕ್ತರುಗಳ
 ಕಂಡು | ಭಕ್ತಿ ಭಯ ಕಿಂಕರತೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡೋ ||೨|| ಕಂತು
 ಮರ್ದನ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಇವ | ರೆಂತಿದರ್‌ರೇನೋ ಭವಭಂಗ | ಅಂತರಂಗ
 ದಲಿ ಸಂತತವಿರ್ಪೆಯಿವರನೀ | ಅಂತು ಇಂತು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗುಣ
 ವಳಿಸೋ ||೩||

೪೩

ನಂಬಿಗೆ ಸಾಲದು ಡಾಂಭಿಕ ಭಕ್ತರ | ಸಾಂಬಸದಾಶಿವ ನನಗಿನ್ನು ||
 ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಶಿವನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಶಂಭು ಭಕ್ತರೆಂದುಸುರುವರು || ಪಲ್ಲ |
 ಮುಂದೆ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೇಣ್ ಹಿಂದೆ ನಿಂದಿಸುವರು | ಚಂದದಿ ನಿಮ್ಮಗಣಂಗಳ
 ನು || ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದಂಧಕ ಭಕ್ತಿಯು | ಎಂದಿಗೆ ಸಲ್ವದೊ ಶಿವ
 ನಿನಗೆ || ಹೊಂದಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂದೇಹದಿ ಶರ | ಣೆಂದರೆ ಏನಹುದದರಿಂದ ||
 ಬಂಧನವಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕೆ ಇವರಿಗೆ | ಹೊಂದರು ಸದ್ಗತಿಯನು ಬೇರೆ ||೧||
 ಧರೆಯೊಳಗಿರುವತಿ ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಗೆ | ಹರಶರಣರು ಬಂದಿರಲವರು ||
 ಗರಹೊಡೆದಂದದಿ ಸಿರಬಾಗದೆ ತಮ್ಮ | ಭರದೊಳಗಿರುವರು ಲಕ್ಷಿಸರು || ಹಿರಿ
 ಹೆಂಡರು ತಮ್ಮ ತುರುಬು ಸಿಂಗರಿಸುವ | ಮರಿಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಹರು ||
 ಪರಿಜನರಿಂದಲಿ ಕರಸುತವರು | ಸತ್ಪರಿಸುವರಲ್ಲದೆ ತಾವ್ ಬರರು ||೨|| ಹರ
 ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸಿರಿಬಂದ ಕಾಲಕೆ | ಇರುವಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ ಕಾಣುವರು |
 ಹರಣ ಹೋದರು ಬೇಡ ಹರಸಿರಿಗಾರರು | ಸುರೆಗುಡಿದಂದದೊಳಿರುತಿಹರು ||
 ದೊರೆ ಮಹಂತೇಶನೆ ಗರ್ವದೊಳಿರುತಿಹ | ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ ||
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಕಿರಿಭಕ್ತರ ಮನೆ | ತರುವ ಕಾವುದು ಬಹುಲೇಸು
 ಕೊಡೋ ||೩||

೪೪

ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಜನೆಯ ಮಾಡುತ ಪರಿಪರಿ ನೀಗುವೆ ಭವಮಾಲೆ
 ಗಳೇಗ | ಅಗಮವರಿಯದವರು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶರಣರು
 ಬೇಗ ||ಪಲ್ಲ|| ಬಸವನ ಸಂತತಿ ಪ್ರಭು ಸಂತತಿಗಳ ಹೆಸರದಿ ಮಹ

ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯ | ಕುಶಲತರದ ಮಹವೇನಿಯ ಸುತತಿ ಪಶುಪತಿ ಶರಣರ
ಪಾದವನು ||೧|| ಸತ್ಯರ ಭಜನೆಯ ನಿತ್ಯರ ಭಜನೆಯ ನೆತ್ತಿ ಬಾಗಿ ಹಸ್ತವ
ಮುಗಿದು | ಉತ್ತಮ ತನದಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಶಿವಗತ್ತಿಲಿ ಕೂಡಿಯುತ ನಾದ
ದೊಳು ||೨|| ಪರಶಿವ ಜ್ಞಾನಾ ವೃತ್ತಗಳ ಕೂಡಿಸುವ | ಮರಣರಹಿತ
ಮಹಜ್ಞಾನಿಗಳ | ಹರ್ಷರ ಧೈರ್ಯ ಶಿವಶಿವ ಧೈರ್ಯ ಗುರುವ.ಹಂತೇಶ
ನನೋ ಎನುತ ||೩||

೮೮

ಸುಮ್ಮನಿರು ಕಂಡ್ವಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಹಲಿಂಗದಂತೆ | ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ತಾವೇನಮಾಡಿದರು ||ಪಲ್ಲ|| ಗುಡಿಯಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಗಲೀಪಗಳ |
ಬಿಡದೆ ಪೂನಾಲೆಗಳ ಸಿಂಗರಿಸುವಂತೆ | ಪ್ರೊಡವಿಜನ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ
ಲೇನು ಮಾಡಿದರು ಕೊಡಹಿಬೇಡೆನ್ನದಿರು ಲಿಂಗಾದ ಮೇಲೆ ||೧|| ಬೇಕೆಂದು
ಮಾಡುವರು ಬಿಡೆಂದರೆ ಬಿಡುತಿಹರೆ | ಏಕ ಮನಸಿನ ಭಕ್ತಿ ಶಿವಗೆ ಸಲ್ಲುವ
ದು || ಸಾಕು ತಗಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರು ಸಲ್ಲದು | ಲೋಕದೊಳು ಲೀಲೆ
ಮಾತ್ರಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ||೨|| ಸಲ್ವ ಭಕ್ತಿಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಲ್ವವು |
ಸಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಲ್ಲತಿಹವೆ || ಎಲ್ಲ ಗುರುಮಹಂತಲಿಂಗೇಶಗೆ
ಸಮರ್ಪಿಸುತ ತಲ್ಲೇನವಾಗಿ ಮಹಲಿಂಗದೊಳಗೆ ||೩||

೮೯

ಅವರವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ | ಅವರವರ ತೆರನಾಗಿ ಇರುತಿ
ಹನು ಶಿವಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಇರದೊಂದು ಕನ್ನಡಿಯ ನೂರಾರು ಜನ
ಪಿಡೆಯ | ಸರಳಾಗಿ ಅವರವರರಾವು ಕಾಣುವಂತೆ | ಹುಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿ
ಹರನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರ | ನರಸೇನು ಭಾವಿಸುವವರಂತೆ ತೋರುವನು ||೧||
ಮತ ಭೇದದವರು ದುರ್ಮತಿಯಾದ ಯತಿವರಗೆ | ಸ್ತುತಿನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರೆ
ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗುವವು | ಯತಿವರನು ತಾ ತನ್ನ ಪಥದಲ್ಲಿರುವನು |
ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಫಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ||೨|| ಕುಲಭಲವ ಹಿಡಿದಿರುವ
ಕಲಕ ಮನದವರಲ್ಲಿ | ತಿಳುವಳಿಕೆ ಶಿವಜಂದ್ರವು ಕಾಣುವ ಪರಿಯಂತು |
ಕುಲಭಲವನತಿಗಳೆದ ತಿಳಿಯುವನದವರಲ್ಲಿ | ಸಲೆ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಚಿತ್
ಸ್ಕೂರ್ಯ ಕಾಣುವನು ||೩||

೯೦

ಮಗನ ತೂಗಿರೋ ಭಕ್ತರು ಮಗನ ತೂಗಿರೋ | ಆಗಜೆ ತನಗೆ
ಮೊಲೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದೆ ಜಗಕೆ ಕಳುಹಿದಳು ಪುತ್ರನ ||ಪಲ್ಲ|| ಭಕ್ತಿರಸವ ದಣಿಯ
ಲುಂಡು | ಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿ ಬಹಳ || ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಪಿಡಿದು ಬಾರೆಂ |
ದ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿದಳು ||೧|| ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನು ಅಗಲು | ಪಾಯ
ತಪ್ಪಿ ಧರೆಗೆ ಬಂದೆ | ಸಾಯಗೊಲದೆ ಭವದಿ ಕೆಡಹಿ | ಘಾಯ ಮಾಸಿ ಜನ್ಮ
ರೋಗದ ||೨|| ಪರುಮ ಶಿಶು ಮಹಂತೇಶ ಗಿರಿಜೆ | ಹಿರಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಗಳೆನ್ನ | ಮರೆತರವರು ಮಗನ ಚಿಂತೆ | ಗುರಿಯಮಾಡಿದವರಯ್ಯ ನಿಮಗೆ||೩||

೯೧

ಗುರುವೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ | ಸುರತರು ಕಲ್ಪತರುವೆ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೋ | ಸುರರ ದೇವರ್ಕಳ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೋ
||ಪಲ್ಲ|| ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೋ | ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ ಮಾತ
ನಾಡೋ || ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅಂಗೈಯೊಳಿರುವಂಥ ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೋ
||೧|| ಹರನೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ ಗೋಪತಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೋ
ಧರೆಯ ತಾಳಿರುವಂಥ ಉರಗನ ಧರಿಸಿದ ದೊರೆಯ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ ||೨||
ಅಕ್ಷಯ ಮಾತನಾಡೋ | ಅನ್ನವನುಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಾತನಾಡೋ || ಪಕ್ಷಿ
ವಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿರುವಂಥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾತನಾಡೋ ||೩|| ದಕ್ಷರಿಪು
ಮಾತನಾಡೋ | ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೋ || ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ
ತ್ಪ್ರಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು | ರಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೋ ||೪|| ಮಸಣ ವಾಸನೆ
ಮಾತನಾಡೋ | ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಲ್ಪದಸಮನೆ ಮಾತನಾಡೋ | ವಸುಧೆಯೊ
ಳಗೆಯೊಬ್ಬ ವನಿತೆಯ ಮೋಹದ ಶಿಶುವೇ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ ||೫|| ಭಕ್ತಿ
ಬಂಧುವೆ ಮಾತನಾಡೋ | ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದ ಗೊತ್ತು ತೋರುವನೀ
ಮಾತನಾಡೋ | ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿರಕ್ತ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೋ ||೬|| ದೇವನೀ ಮಾತನಾಡೋ | ದೇವರ ಸಂಜೀವನೆ ಮಾತ
ನಾಡೋ || ಪಾವನ ಗಂಗೆಯ ಜಡೆಯೊಳು ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೋ ||೭|| ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನ ಸತಿಯ ನುಂಗಿದವನೆ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೋ | ಭೃಂಗೀಶ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರವಂಧ ಗಣಂಗಳ ಸಂಗಾತಿ ಮಾತ

ನಾಡೊ ||೮|| ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಲಿ ಜಗವ ನೋ | ಡಲು ಬಂದಾತ
ಮಾತನಾಡೊ || ಜಂಗುಳಿ ದೇವರ ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ
ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ||೯||

೯೨

ಯಾರು ಬಂದರೆ ಏನು | ಯಾರು ಹೋದರೆ ಏನು | ಪೂರ ನಿಜ
ಧ್ಯಾಸನವ ಸೇರಿ ನಂದರಿಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಕ್ರಿಯೆ ಮಾರ್ಗ ಕನ್ನಡಿಯ ಸ್ವಯಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದಿಂ ಪಿಡಿದು | ದಯದಿ ಗುರುತತ್ವಮಸಿಕಂಡು ಲೌಕಿಕರ || ಕಾಯ ವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮದ ಭೇದ ವರ್ತನೆ ಬಿಟ್ಟು || ಪಾಯದಿಂ ಮಹಾಲಿಂಗ ಭೋಗಿಯೆನಿಸಿ
ದಗೆ ||೧|| ರಾಗ ವಿರಾಗ ವರ್ಜಿತನಾದ ಮಹಿಮನಿಗೆ | ತ್ಯಾಗ ಭೋಗಗ
ಳುಳ್ಳ ಅರಸು ಆಳೊಂದೆ || ಯೋಗ ಶಿವಮುದ್ರೆಯಲಿ | ಎರಡಳಿದು ಭವ
ಮಾಲೆ | ನೀಗಿಸವ ಶ್ರೀ ಶಿವೋಹಂಭಾವಿಗೆ ||೨|| ಅಂದಳವು ಸಿದಿಕೆಯು
ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಕೇಸರಿ | ವಂದೆ ಮಾಡಿಹ ಭಕ್ತಿ ಭೋಗಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು || ಇಂದು
ಜಲದೊಳಗಿದು ಇಲ್ಲದಂತಿರುವ ಮಹಾ | ಸಂದಮಯ ಗುರುಮಹಾಂತ
ಲಿಂಗನಿಗೆ ಗೌರಿ ||೩||

೯೩

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿ | ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದವ ಕಂಡು
ದ್ಧಾರ ||ಪಲ್ಲ|| ಎಚ್ಚರ ಮರೆದಿದೆನಯ್ಯ | ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ತ್ರೈಮಲಗಳ ಪಶ್ಚಿ
ಮದಯ್ಯ || ಎಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನಜೀಯ | ನೀನೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನೆಂದೊರೆದೆ
ದಮ್ಯಯ್ಯ ||೧|| ಹೃದಯವಾರಿಜದಿಂದ ಬಂದು | ಯನಗಿಹುದು ಮರವೆ
ಕದವನು ತೆರೆದು ನೋಡೆಂದು || ಪದುಳದಿಂವಳಗಲ್ಲಿನಿಂದು | ನಿನ್ನ ಸವ
ಮಲ ರೂಪವ ತೋರಿದೆ ಇಂದು ||೨|| ಚಿದ್ಗವಿಯೊಳಗಿರುವಂಥ | ನಿತ್ಯಮ
ದ್ಗುರು ಚರರೂಪದಿ ಚರಿಪಂತ || ಸದ್ಗುಣ ಗಣನುಳ್ಳ ಶಾಂತ | ಕರಗದ್ಗಿ
ಯೊಳಗೆ ಮಹಂತಲಿಂಗಾಗಿ ನಿಂತ ||೩||

೯೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯ ತೆರೆದು ನೋಡೆನ್ನ | ದುರಿತ
ಹೆರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಹಂತ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಿಯೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಇರಿವೆ ಮೊದಲು
ಆನೆ ಕಡೆಯು ಸಕಲ ಜನ್ಮವ ತಿರುಗಿ | ನರಶರೀರ ತಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ

ಪಡೆಯದೆ || ಮರಳಿ ಹುಳಗಿಡಂಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವರ ಕಂಡು | ಶರಣಾ
ಹೊಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ ||೧|| ಎಷ್ಟು ಉಂಟು ಭೂಮಿಯು
ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವದು ತನಗೆ | ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ತಾನೆಹುಟ್ಟಿ ಬರುವು
ದೆಂದಿಗೆ || ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮನುಜ ಜನ್ಮ ದೊರಕುದೆಂದಿಗೆ | ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ
ಶಿವನ ಪಾದ ಕಾಣುವುದೆಂದಿಗೆ ||೨|| ಪಾಹಿ ಮಾಯಾ ಕೋಲಾಹಲ ಮದನ
ಮರ್ದನ ಶೂರ | ಪಾಹಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲ ಭಜಕ ಭಕ್ತರ || ಪಾಹಿ
ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಮೆ ಮೈರಾಗ್ಯ ರತ್ನ ಸಾಗರ ಸಾಧ್ಯ | ಪಾಹಿಮಹಂತ ಲಿಂಗರಾಜ
ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ||೩||

೯೫

ಧರ್ಮವೆ ಇದು ಶಂಕರಾ | ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ
ಕೊಲ್ಲುವದು ||ಪಲ್ಲ|| ಪರಿಪರಿಯದೋಷಹಚ್ಚಿ | ನರಿ ನಾಯಿ ಕುರಿಕೋಳಿ
ಜನ್ಮ ಮೊದಲಾದಿರವಿಯಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ | ಶರೀರದೊಳು ಪುಟ್ಟು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯ ||೧|| ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಯೋನಿಯ ಒಳಗೊಮ್ಮೆ |
ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತೆ | ಹಿರಿಬಾಧೆಯಾಗುತಿಹುದು |
ಮುಂದಿನ್ನು ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಬಾಧೆಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ||೨|| ನರಜನ್ಮ ದೊರಕು
ದೆಂದು ಸರ್ವರಿಗೆ ಅರಿವು ತಾ ಹುಟ್ಟಿದೆಂದು | ಜ್ಞಾನುಳ್ಳ ಪರಮ ಗುರು
ದೊರಕುದೆಂದು | ಇವರಿನ್ನು ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತ ರಾಗುವದೆಂದೊ ನಾ ಕಾಣೆ ||೩||
ಮರೆತು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ ಕರ್ಮವನು ಶಂಕರಾ | ಶರಣರಾರದಿಲ್ಲವೆ ಎಚ್ಚರ | ಕರ
ದು ಹೇಳಲೈ ನಿಮಗೆ ಮೂರ್ಲೋಕ ಪಿರಿಯರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಂಟೆ ಶಿವನೆ ||೪||
ಕರ್ಮವೆಂಬವ ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕಲ್ಪಡೆ ಕುಡೇನಿ | ಮುಂದಿನ್ನು
ಗುರು ಮಹಂತೇಶ್ವರ | ಜೀವಿಗಳು ಪರಿಪರಿಯೆ ಬಳಲುತ್ತಿಹರು ನಿಮಗೆ ||೫||

೯೬

ಜಯಜಯ ಗುರುವೆ ಪಾಲಿಸಿ | ದಯಮಾಡೋ ಪದವ ||ಪಲ್ಲ||
ನೋಕ್ಷದಾಯಕ ಗಣ | ಸಾರ್ಥಿಸಹಿತ ತ್ರೈದೀಕ್ಷನೇನೊಲಿದಿತ್ತಿ ||೧|| ನಿತ್ಯ
ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ವಸ್ತುವಿದೆ | ದುತ್ತಮ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತಿ ||೨|| ಲಿಂಗದ ನಡೆ
ನಿಜಲಿಂಗ ನುಡಿ | ಚಿಲ್ಲಿಂಗದ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತಿ ||೩|| ಸ್ವಯ ಚರಪರ ಜಂಗಮ
ಚರಣದ ಚಿನ್ | ಮಯ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸುತ್ತಿ ||೪|| ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಪ್ರಸಾದನ | ನಿರ್ಧರದಿಂದ ಉಲಿತ್ತೆ ||೫|| ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜದ ರೇಣು ಭಸಿ
ತನ | ನನ್ನ ಲಲಾಟದೊಳಿಟ್ಟಿ ||೬|| ಆರು ಮೊಗದ ಮೊಗವಾಗಹ ಮಣಿಗಳ
ಸೇರಿಸಿ ಕೊರಳೊಳಗಿಟ್ಟಿ ||೭|| ಶಿವವೆಸರಾದ ಮಹಮಂತ್ರವನೆ | ನ್ನ ವಿರಳ
ಕಿವಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದಿ ||೮|| ಅಷ್ಟಾವರಣ ತನುವಿಗಳವಡಿಸಿ | ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವ
ಪೇಳ್ದಿ ||೯|| ಚನ್ನವೀರೇಶ ಮಹೇಶ ಶಿಖಾವಣಿ ; ಎನ್ನನು ದಯದಿಂ
ಪೊರೆಯೋ ||೧೦||

೯೭

ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ | ಮಾನಸ
ವಾಚಕ ಕಾಯಕಣೊಳು ತನ್ಯ ||ಪಲ್ಲ|| ತನ್ನ ವಾಮಕರ ಪೀಠ ಪಾತ್ರೆ
ಯೊಳು | ನಿರ್ಭಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಂ ರಸತೈಲ ತೀವಿ | ಸನ್ನತ ನಡೆನುಡಿಭಕ್ತಿ
ವಿಡಿದು | ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಸತ್ಕರಿಯಾ ಜ್ಯೋತಿ ||೧|| ಪರತತ್ವಹೃ
ದಯ ಪ್ರಣತೆಯೊಳು | ಪಣ್ಮಂತ್ರದರುವೆಂಬಸುರಸ ತೈಲವ ಹೀರುತ |
ವರದೃಢ ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು | ಲಿಂಗಕಿರಣದೊಬ್ಬಳಿಯ ಸುಜ್ಞಾನ
ಜ್ಯೋತಿ ||೨|| ಚಾರು ಸದ್ಭಾವ ಪಣತೆಯೊಳು | ತತ್ವವಿಚಾರ ಸುಸಾರ
ಘೃತವನೀಂಟುತ | ಮೀರಿದಾಚರಣೆ ಬತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು | ಚನ್ನವೀರ
ಮದ್ಗುರು ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ||೩||

೯೮

ಆನಂದವಾನಂದ ಭಜನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಧ್ಯಾನಾ | ಆನಂದವಾನಂದ
ಹರನ ನಾಮಾವೃತಪಾನ ||ಪಲ್ಲ|| ಜೈಗು ಬೆಳಗು ಬಿಡದೆ ಭಜಿಪೆ | ಭವ
ಹರನೆ ನಿನ್ನ ನುತಿಪೆ || ಯುಗದವತಾರಿ ನವಿಪೆ | ಶಿವಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೧||
ಭಕ್ತಗಣವು ನೋಂದಿಹುದೆಂದು | ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರದೆಂದು || ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ
ಅರುಹಲೆಂದು | ಜಗಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೨|| ಗಟ್ಟಿನ ಮಠದಿ ನೆಲಿಸಿ | ಸಗ್ಗದ
ಸಂಭ್ರಮ ತರಿಸಿ | ಸಗ್ಗವ ಮೀರಿದೆ ದೇವಾ | ಮನೋದಿವ್ಯಭಾವಾ ||೩||
ಹೇ ದಯಾಘನ ಲೀಲಾ | ಪರಮಪಾವನಲೋಲಾ || ಎನ್ನ ಹೃದಯ
ಕಮಲ ಮಾಲಾ ಜಗದ ಕೃಪಾಲಾ ||೪||

೯೯

ಪರಿಪಾಲಿಸೊ ಗುರುವರ್ಯ ಘನಶೀಲನೆ ಮುರುಘಾರ್ಯ ||ಪಲ್ಲ||
ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ನಿನ್ನ ಅಡಿಯ ಪಿಡಿಯ ಬಂದೆನೆನ್ನ ನುಡಿಯ ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿ

ಸಯ್ಯ ಜಡ ಧೃಡಮತಿಯ | ಕೊಡುವುದಯ್ಯ ತಡವೇಕಯ್ಯ ಸಡಗರದಿಂದ
ಸೌರಿಮಯ್ಯ | ಇಡುವುದೀಗೆನ್ನೊಳುದಯ ಪಿಡಿದುಕೋ ನೀನೆನ್ನ ||೧||
ಯೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಾಗ ಬಾಗಿ ತಲೆತೂಗಿ ಸಾಗಿಬೇಗ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ
ಜಾಗಕೇಗಕೆ | ಹೋಗದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿದಯವಾಗದೆಯನ್ನೊಳು ನಿಗಮಾಗಂಗ
ಳೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಪೇಳ್ತವು ||೨|| ಕಾಶಿಗಿಂತ ಮೇಲುತರ ಭಾಸುರಥ
ಣಿಯ ಪುರನಾಸ ದೋಷ ನಾಶಭವ ಪಾಶವಹರ | ಅಶಿಸುತ್ತೆ ಬರುವರು
ಸೋಸಿ ನೋಡಿ ನೀನಂಕರ | ದಾಶಯ ಪರಮೇಶನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಪರಿ ||೩||

೧೦೦

ಗುರುದೇವಾ ಪೊರೆಯೈ ಜ್ಞಾನು ಭಾವಾ ವರವೈಭವಾ ಚರಪುಂಗವಾ
||ಪಲ್ಲ|| ಸಾರಗುಣಾಂಕಲಿ ತಾ ಕೃಪಾಲಾ ಸುರಿಸೊಜಾಲಾ ಸಾಲಲೋಲ |
ಚಾರು ನಿರ್ವಲ ಘನಶೀಲಾ ||೧|| ಯೋಗಕಲಾನುಹಿ ತಾ ಸ್ವರೂಪಾ
ಭೋಗ ಸಂತಾಪಾ ದೂರ ಕೋಪ ರಾಗಾ ವಿರಹಿತ ಜಿತವಾಪಾ ||೨||
ಭಾಸುರ ಮಾದಥಣೀ ನಿವಾಸಾ | ಶ್ರೀ ಮುರಘೇಶಾ ಸ್ತೋತ್ರ ತೋಷಾ |
ಭೂಸೇವ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶಾ ||೩||

೧೦೧

ದೇವ ಜನಜೀವ ಸದ್ಭಾವ ಮುನಿಪುಂಗವಾ | ಅಥಣಿಯ ಪುರನಾಸಿ
ಮಹಿಪಾವನಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಜ್ಞಾನಹತವಾಪ ಜಿತಕೋಪ ಯತಿ ಮಾನಸಾ
ಮಾನಾಪಮಾನಯೋ ಸಮಮಾನಸಾ ||೧|| ನಿತ್ಯ ಶಿವತತ್ವ ಶಿವಧ್ಯಾನ
ಮತಿಸ್ಥಾಪಿತಾ| ತವ ಭೃತ್ಯಾ ವೀರಾ ಬಾಲಾನುತಾ||೨|| ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಯೋಗಿ
ಕುಲಪಾಲ ಭವನಾಶಕಾ ಈಮಾರಿ ಜಿತಸೋಮ ನಂತಪಾಲಕಾ ||೩||

೧೦೨

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರೇಮವು ಶಿವಯೋಗಿ ನಾಮವು ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮವು ಓಂ ಓಂ
ಓಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಶ್ರೀ ದೇವನೇ ಶ್ರೀ ಸುಭಾವನೆ | ನೀಗಿ ಭವದ ಭಾವ ಸಾಗಿ
ಸಾಯುಜ್ಯಪದ | ಭೋಗಿಸುವನು ಸದಾ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೧|| ಸುಶೀಲನೇ
ಬಲು ವಿಶಾಲನೇ | ಭಾಸುರಥಣಿಪುರ ವಾಸರಜತಗಿರಿ | ಪೋಷಿಸದ್ಗುರಿ
ದೂರಿ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೨|| ಚಿಂತಾಮಯನೆ ಘನ ತನುಮಯನೆ | ಮನ
ಮದನಹರ ಜ್ಞಾನ ಧಾರಣಧರ | ಜ್ಞಾನಮಂಗಲಕರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೩||

ಉನ್ನುತನೆ ಧರ್ಮ ಸನ್ನತನೆ | ಚಿನ್ನಚೆನ್ನಿಗವೀರ ಚನ್ನನಮನಧೀರ ಶೂನ್ಯ
ಸಿಂಹಾಸನ ಶೂರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೪|| ನಿಶ್ಚಿಂತನೆ ಸುಖಸುಚಿಂತನೆ | ವಾಚ
ವಚನ ವರ್ಣ ಯೋಚನೆಯ ಕಾರಣ | ಲೋಚನೇರನೆ ಕರುಣಾ ಓಂ ಓಂ
ಓಂ ||೫||

೧೦೩

ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಂದ್ರನ ಸಂದರ ಪಾದವ | ಪ್ರೇಮ ಲೀಲೆಗಳ
ಪಾಡುತೆ ನಮಿಸುವ ||ಪಲ್ಲ|| ವೀಣೆಯ ನಡಿಸುತೆ ಗಾನವ ಪಾಡುತೆ |
ತಾಳದಿ ಪಿಡಿಯುತೆ ವೇಳದಿ ಕಣೆಯುವ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯ
ಭಜಿಸುವ ||೧|| ಬಗೆಬಗೆ ಲೀಲೆಯ ಜಗಮೊಳು ತೋರುತ | ಭಾವಿಕ ಜನ
ರನು ಪಾವನ ಗೈಯುವ | ಪರತರ ಯೋಗಿಯ ಹರಷದಿ ಹಾಡುವ ||೨||
ಭಕ್ತರ ಭವ ಬಂಧನವನು ಕಳೆಯುತ | ಲಿಂಗಾನಂದದ ನಿಜವನು ತೋರುವ |
ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೋಡದಿ ನೆನೆಯುವ ||೩||

೧೦೪

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ || ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ
ಶಿವಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಇಂಗಳಗಾವಿಯೊಳ್ ಬೇಗನೆ ಜನಿಸಿ | ಬಗೆಬಗೆ
ಲೀಲೆಯ ತೋರುತಲಿ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠವಾಸಿ ||೧|| ಮುಕ್ತಿಯ
ಪಡೆಯಲು ಗುಣೇಶ್ವರ ಗಡ್ಡೆಯೋಳ್ | ಸತತದಿ ತಪವನು ಆಚರಿಸಿ |
ಸುತ್ತಲು ಜನರನು ಮಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದಿ ||೨|| ಬಸವಾದಿ ಪ್ರವಂಧರಂತೆ ನಡೆ
ಯುತ | ಯೋಗಿ ಮಣೆಯಂದೆನಿಸಿದಿ | ಪಾವನವಾಗಲು ಪರಶಿವನೋಳ್
ಬೆಂದಿ || ೩ ||

೧೦೫

ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ | ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ನೋಡಿ
ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ ||ಪಲ್ಲ|| ನೋಡಿ ಪಾದವ | ಮಾಡಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಕೂಡಿ
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಬೇಡಿ ಮೋಕ್ಷವ ||೧|| ತೂರಿ ಮಾಯೆ ಜಾಲವನ್ನು | ಹಾರಿ ನಿತ್ಯ
ತತ್ವ ಸುಖಕೆ | ಸೇರಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಭವದ ದಾರಿ ಮೀರಿ ರಾಜಿಪುದರಿಂ || ೨ ||
ಭಾಸುರಥಣಿಯ ನಾಮಪತ್ತನ | ವಾಸುರುಚಿರ ಗಚ್ಚಿನಮಠ | ಧೀಶ
ಮುಕ್ತಿಕೋಶ ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಶನೆಂದು ಬಾಸಿಪುದರಿಂ || ೩ ||

೧೦೬

ಶಿವಯೋಗಿರಾಜಬಾರೈ ಭವದೀಯಪಾದ ತೋರೈ | ತವೆ ನಿನ್ನ ನುತಿ
ಸದರಾರೈ ಜವದಿಂದೆ ಕರುಣವ ಬೀರೈ ||ಪಲ್ಲ|| ನೀನೆನ್ನ ಪೊರೆಯೈ ತಂದೆ |
ನೀನೆನ್ನ ಕರೆಯೈ ಮುಂದೆ | ಸ್ವಾನೂನ ಸುಖಕೊಡು ತಂದೆ ನೀನೀಗನುಗ್ರಹ
ದಿಂದೆ ||೧|| ಪತಿತಾಳಿ ಪಾವನ ನಾಮಾ | ಮತಿಯೀಯೊ ನೀನಭಿರಾಮಾ |
ಗತಿಯಾಗೊ ಭಕ್ತರಥಾಮಾ | ಹಿತಮಾಡೊ ನಿನಗಿದು ನೇಮ ||೨|| ಅಡಿ
ದಾವರೆಯೊಳಗಿರುವೆ | ಬಿಡದೊಡತು ಸಲಪೈ ಗುರುವೆ | ಕೊಡುಬೇಡಿದುದ
ಸುರ ತರುವೆ | ತಡಮಾಡದಿರು ಎನ್ನರುವೆ|| ೩ || ಮಲವೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು
ನಿನಗುಂಟು ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣು | ನೆಲಿಸಿಗ ಸೇವೆಯಗನ್ನು ಒಲಿಯೋ ಸದಾ
ಶಿವಗನ್ನು || ೪ ||

೧೦೭

ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ ಶಿವ | ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ
ಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರಿಗು ತಿಳಿಯದು | ಶಿವಸರ್ವಾನಂದ
ದಲಿರುವ || ೧ || ನಿರ್ಮಲ ಭಾವದಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ | ಪುರಹರನಿಗೆ
ತೋಷಿಸುವಾ ||೨|| ಶ್ರೀ ಗುರುಶಾಂತನ ಶಿಷ್ಯರೆಂದೆನಿಸುವ | ಮುರುಘೇಂದ್ರ
ನಾಮದಿಂದಿರುವ || ೩ || ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ವಾಸ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠ
ದೋಳಾನಂದದಲಿರುವ || ೪ ||

೧೦೮

ಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ | ಯತಿವರ್ಯ ಧೃತ
ಚರ್ಯ ನುತಿಸುವೆ ಸತತದಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ಪನೆ | ಸುವಿ
ರಕ್ತ ಅಥಣಿಯವಾಸನೆ | ಕವಿದಿರ್ಪ ಭವನನ್ನು ತವೆಸವಿಸೆನ್ನನು || ೧ ||
ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ನೋಡಿಸಿ | ದುಷ್ಟ ಸಮ ಭಾವಿಸಿ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಭಕ್ತರಿ
ಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತಿಹ || ೨ || ಆರು ಭ್ರಮೆಗಳೆನ್ನ ಕೊಲ್ವುವು | ಮೂರು ತಾಪಂ
ಗಳು ದಹಿಪುವು | ಸಾರಸ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ || ೩ || ಕಾಲಭಯ
ವನು ಕೀಳುತೆ | ಬಾಲನಂದದೊಳೆನ್ನ ನೋಡುತೆ | ಶೂಲಿಯ ನೊಲಿಸಿದ
ಶೀಲಗುಣ ಸಚ್ಚರಿತ || ೪ || ಗುರುವರ ಶರಣರ ಕಾಯ್ದನೆ | ಧರಿಯೊಳು
ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ದನೆ | ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಕೊಂಡ ಮುರುಘೇಶ
ಶ್ರೀಕರ || ೫ ||

೧೦೯

ಅಗಲಿದಿಯಾ ಶಿವಯೋಗಿನರೇಣ್ಯಾ | ಅಗಲಿದಿಯಾ ಜಗವನೀಗಿ
ದೆಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಪರಮಪೈರಾಗ್ಯನ ಲಾಕಿಕ ಭೋಗದೊಳ್ ಉರುತರ
ಯೋಗಿನಿನಾಚಾರದಲಿ ||೧|| ಅತಿಶಯ ಕೈಲಾಸದಧಿಪತಿ ಶಿವರೂಪನೆ ಹತ
ಮಾಡಿ ಕಾಮನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಂದಿದೆಯಾ ||೨|| ಭಕ್ತ ಸಮೂಹಕೆ ಮುಕ್ತಿ
ಮಾರ್ಗವ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮುಕ್ತರೊಳ್ ಕೂಡಿದೆಯಾ ||೩|| ಶಿವ
ಯೋಗ ಭರಿತನೆ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ | ಭುವಿಯೊಳ್ ನುಸುಯ ತೋರಿ
ಯ್ದಿದೆಯಾ ||೪|| ಧರೆಯೊಳ್ ವೇರೆಯುವ ಅಧನೆಯ ಪುರಮಂ ತೊರೆದು
ಶಿವಲೋಕವಸ್ಥೆದಿದೆಯಾ ||೫||

೧೧೦

ಶಿವ ಶಿವ ಜನ್ಮವಿದು ವ್ಯರ್ಥವು | ಸೇವೆ ಸತ್ಸರ್ವಂಗಳನೆ ಮಾಡದಾ
||ಪಲ್ಲ|| ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದವ ನೇವದಿ ಪ್ರಾಪಿಸೆ | ಕಾಮಿತ ಫಲಗಳ ಪಡೆಯ
ದಲಿ || ಕಾಮಿನಿಯರೊಳು ಕಾಮಿಸಿ ಬೀಳುವ ||೧|| ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕೆ
ತನುಮನ ಧನಗಳ | ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ದುಡಿಸದಲಿ | ಕಾಕುಮನುಬಂದ
ನೂಕಿ ನುಗ್ಗುವ ||೨|| ಬಾಸುರಧನಮರಫಲಸಂ ಮುಕ್ತಿ | ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಲಿ ಆಶಿಸದೆ | ಹೇಸಿ ಸಂಸಾರದಿ ಘಾಸಿಯಿಂ ಸಾಶಿಸ ||೩||

೧೧೧

ಭಜಿಸು ಭಜಿಸು ಶಿವ ನಾವನನು | ಅಜಹರಿಗರಿಯದ ಪಾದವನು |
ಮೂಜಗ ತೇಜದ ಶೇಖರನು | ಮಾಜದೀವ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷವನು ||ಪಲ್ಲ||
ಸತಿಸುತ ಹಿತರರು ಮಡಿದಿರಲಿ | ಅತಿಸಂಕಟವದು ಒದಗಿರಲಿ | ಕ್ಷಿತಿಜನಾ
ಥನದು ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿ | ಸತತ ಬಿಡದೆ ನಿರುಪಮ ಶಿವನ ||೧|| ರೋಗಬಾಧೆ
ಯದು ಒದಗಿರಲಿ | ಭೋಗರಹಿತನಾಗಿರುತಿರಲಿ | ನಾಗಪರಿದು ಘೋರ್ಣ
ಸುತಿರಲಿ | ರಾಗದಿ ಸಂತತ ಚಿನ್ಮಯನ ||೨|| ನಾಶಪ್ರಪಂಚವ ಮೋಹವ
ನಳಿದು | ನಾಶವಳಿವ ದೇಹವನುಳಿದು | ರೋಷ ಮದ ಮತ್ಸರವಳಿದು
ಈಶ ಮುರುಘೇಶನ ಪಾದವಿಡಿದು ||೩||

೧೧೨

ಶಿವಯೋಗಿ ಜಗ ಪಾವನ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಿ | ಅಥಣಿ ವಿರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಿವ
ಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಚಿತ್ಸುಖಿಯಾಗಿ | ಮೃತ್ಯು ಭಯವನೆ ತಾ
ನೀಗಿ ||೧|| ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯ | ಒಳಹೊರಗಾಗಿ ತಿಳಿ ಬೆಳಗುವ ರುಚಿ
ತಾನಾಗಿ ||೨|| ಅಮಲ ಅರೋಗಿನಿ ಸ್ವಯಂವಿಧನಾಗಿ | ನುತಿಸುವ ಗುರು
ಪಾದನು ಶಿರಬಾಗಿ ||೩||

೧೧೩

ನೀನೆಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಮ್ಯೋ ಮುರುಘದೇವಾ ತೊರದೆನೆಗೆ ಚಿನ್ಮಯಾ||
ಅರಿಯದವರು ನಾನು ನಿನ್ಮಯ ನಿಲವ | ತಿಳಿಯದವರೋ ನಾನು | ತಿಳಿಯದೆ
ಕೆಟ್ಟಿವು ಮಾಯಾ ಸಂಸಾರದೊಳು | ತೋರೋ ಮಹಿಮನೆ ದೇವಾ
ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||ಪಲ್ಲ|| ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೀನೆ ಲೋಕದೊಳು ಬಂಧು ಬಳಗ
ನೀನೆ | ಬಂದ ಕಂಟಕಗಳನು ಪಾರುಮಾಡುವಂಥ ಸಂಗಮನಾಥನೇ ನೀ
ಮುರುಘಯೋಗಿ ||೧|| ಪರಶಿವ ನವತಾರಿಯೇ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಭಕ್ತೋ
ದ್ಧಾರಕನೇ | ಪರಮಾನಂದದಿ ಭಕ್ತರ ಕಾಯುವಂಥ ಮುಕ್ತೆಣ್ಣ
ಮುರುಘೇಂದ್ರನೆ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೨|| ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಥಣಿಯೊಳು ಗಟ್ಟಿನ
ಮಠವು ಕೈಲಾಸವಾಗಿಹುದೋ | ಯೋಗ ಮಂಟಪದೊಳು ಪೂಜೆಗೈಯುವ
ಮುರುಘ ದೇವನೆ ಬಾರೋ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೩||

೧೧೪

ಶಂಭೋ ಶಂಕರಾ ನೀಲಕಂಠಾ ಬೇಗಬಾರೋ ಶಿವ ಶಂಭೋ ಬೇಗ
ಬಾರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಿಜಪದವಂ ತೋರೋ | ಸುಜನರ
ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೧|| ವರಜೋಳರಾಯಗೆ ಉರುತರ ಸಂಪದ
ವಿತ್ತು | ಹರಶರಣರ ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೨|| ಧರಿಯೊಳು
ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ಮೆರೆಯುವ | ಗುರುವರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಬೇಗ
ಬಾರೋ ||೩||

೧೧೫

ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವದೇ ಶಿವ ಪರಿಪರಿ ಪಾಪದ ನರ ಗುರಿ
ಗಳಿಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ದುರುಳರ ಸಂಗದಿ ಸರಸವನಾಡುತ | ಪರದ್ರವ್ಯವನಪಹರಿಸುವ

ವರಿಗೆ ||೧|| ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವ ಕಣ್ಣಿಲೆಕಂಡು | ಸಣ್ಣಾಗುವ ಈ ನರಗುರಿ
ಗಳಿಗೆ ||೨|| ಫರಿಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಪರತರ ಅಥಣಿಯ | ವರಶಿವಯೋ
ಗಿಯ ನೆನೆಯದವರಿಗೆ ||೩||

೧೧೬

ಜಗದೇಕನಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೀರ್ತಿ ಕಲಾಸಾ | ಭಗವಾನ್ ಭಲಾ
ಕಲ್ಯಾಣದ ಕನ್ನಡ ದೀಪಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರ್ಮಾವತಾರಿ ನೀನೆ ಭುವನಾದಿ
ಮಂಗಲಾ | ನಿರ್ನೋಹ ಮಾಯೆ ನೀನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶೀತಲಾ | ಶಿವಶಕ್ತಿ
ಕಲಾ ಯುಕ್ತನಲಾ ಜಗದನುಕೂಲನಲಾ ||೧|| ಸರ್ವಾತ್ಮ ಸತ್ಯ ನೀನೆ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣ ಭಾವನಾ | ಹೇಪುಣ್ಯ ವೂರ್ತಿವನೂತ ಮನಿಷ್ಠಾಯ ಜೀವನಾ |
ಕನ್ನಡದಿ ವೇದ ನುಡಿದ ದಿವ್ಯವಾಗ್ಮಯಾ ||೨|| ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ ಶ್ರೀ
ಸಿದ್ಧರಾಮನಾ | ಉಡುತಡಿಯ ಆಕೃತಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರೇಮ ಜೀವನ |
ಹಡಪದಪ್ಪ ಹರಳಯ್ಯಗಳು ಸುಪ್ರಸಾದ ಸೇವನಾ ||೩|| ನವಯುಗ ಧರ್ಮ
ಪ್ರವರ್ತಕಾ ಪ್ರಭಾಮಯಾ | ಭುವಿಯೋಳ್ ಸಮತಾವಿವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿ
ಆರಸಿಯಾ | ಶಿವತತ್ವದಿ ಜಯವ ಪಡೆದ ಬಸವ ಚಿನ್ಮಾಯಾ ||೪||

೧೧೭

ಪೊರೆಯೈ ಬಸವ ಸುಕುಮಾರಾ ಸುಧೀರಾ ಭಜಕ ಭವದೂರಾ |
ಪುರಹರಾ ಭಕ್ತಿ ಸುಖ ಪೂರಾ ಸುಧೀರಾ ಶೈವಮತ ಸಾರಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಅನಿ
ಮಿಷನೆಂಬ ಭೂವರನ ಘನತರ ತಾಪವನು ಕಂಡು | ಕನಿಕರಪಟ್ಟ ಲಿಂಗ
ವನು ಕೊಟ್ಟ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಹಿಮನಾ ||೧|| ಪರಶಿವನಾಚ್ಛೇದನು ಸರಿಸಿ
ಬಾಗೇವಾಡಿಯೋಳ್ ಜನಿಸಿ | ಭೂಸುರನ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಜಿಸಿ | ಎರಡನೆ
ಶಂಭುನೆಂದಿನಿಸಿ ||೨|| ಸೂಕ್ತಿಯ ಸದನವನು ಬೀರಿ | ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ
ವನು ತೋರಿ | ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನು ಸಾರಿ | ಭಕ್ತಿಯ ಪದದಿ ನೀ
ಮೆರಿವಾ ||೩||

೧೧೮

ಪತೀತ ಪಾವನ ಬಸವಣ್ಣ | ಪಾವನ ಚರಿತನು ಚನ್ನಣ್ಣಾ | ಯತಿ
ಕುಲ ಪುಂಗವ ಮಂಗಲಮಯ ಗುರು ಪ್ರಭುದೇವರು ಜಗದಜ್ಞಾ ||ಪಲ್ಲ||
ಪ್ರಮಥರ ಪುಂಗವ ಮಂಜಣ್ಣಾ | ಸಮತಾನಾದಿಯು ಅಪ್ಪಣ |

ಕುಮತಿಗಳೆದೆಯನು ಕ.ಛೇ ಹಾಡುವ ನಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣಾ
||೧|| ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರಣ್ಣಾ | ಸೇವಕ ಜನಸುರ ತರುವಣ್ಣಾ |
ಪಾವನವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗ ತತ್ತ್ವವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗರುಹಿಸರಣ್ಣಾ ||೨|| ಅಂದಿಂ
ದೆನ್ನಲು ಬೇಡಣ್ಣಾ ನೀ ಇಂದಿದು ಮುಂದಿನ ದಿನವಣ್ಣಾ | ಚಂದ್ರಶೇಖರನ
ಸುಂದರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಂದನು ಬರುವದು ದಿನವಣ್ಣಾ ||೩||

೧೧೯

ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿ ದಾತಾ ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭುವೇನೀ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನಯ
ನಾಮ ನೆನೆದು ಸತ್ಯತನದಲಿ ಸೇವೆಗೈದು | ಭೃತ್ಯನುತನ ಪಾದವಿಡಿದು
ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಪೆವು | ಸತ್ಯ ಸಂಧನುತ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೧|| ಮಂದ
ಮತಿಯ ಕಂದ ನಾನು ಎಂದು ನಿನ್ನನು ಕಾಂಬೆನು | ಚಂದ ಚಂದದ ಕುಸು
ಮಗಳನು ತಂದು ನಿಮಗರ್ಪಿಸುವೆನು | ತಂದೆ ವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ
||೨|| ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲಿ ಅಜ್ಞಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ | ಸುಜ್ಞ ಜನಕೆ
ಸೇರದೆಂದು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ! ಅಜ್ಞ ಮಾಡಿದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶ
ಸುತ ||೩|| ಸದಾಶ್ವದಯ ವಿಧವೆ ಜನರ ಮದುವೆ ಮುದದಿ ಮಾಡಿದ |
ಹಾದಿ ಹುಡುಕಿ ಅಬಲೆಯರ ಮಾನ ಕಾಯ್ದು ಮಾನವರ | ಮಾನ ಉಳಿಸಿ
ದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೪|| ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಗುರುವೆ ಕಲ್ಯಾಣ
ಪುರದಿಯಿರುವೆ | ವೀರಭದ್ರನವರವಯಿರುವೆ ಭಜನೆಸಂಗಮೇಶ ಗುರುವೆ |
ಗುರುವೆವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೫||

೧೨೦

ಬಸವಾ ಬಾಬಾ ವಸುಧಿಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಜಸವನು ತೋರಲು ಬೇಗನೆ
ಬಾ || ರಸಿಕರ ಮನಸಿಗೆ ಕುಶಲವ ಬೀರುತ | ಪೊಸರಾಜ್ಯವ ನೀನಾಳಲು
ಬಾ ||೧|| ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸವ ತಂತ್ರದಿ ನಡಿಸುತ ಜಂತ್ರವ ನೀ ತಿರುಗಿ
ಸಲು ಬಾ || ತಂತುವ ತೆಗೆಯುತ ಸ್ವಂತದಿ ನೇದಿಹ ಮಂತ್ರದ ಬಟ್ಟೆಯ
ಧರಿಸಲು ಬಾ ||೨|| ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಿದು ಸಣ್ಣಗುತ್ತಿದೆ | ಚನ್ನಿಗ ಬಸವನೆ
ಪೊರೆಯಲು ಬಾ || ಉನ್ನತ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಂತ್ರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಚನದಿ
ಪೇಳಲು ಬಾ ||೩||

೧೨೧

ಬಸವಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಹರುಷದಿಂದ ಮಾಡುವಾ | ಹಸುಳರೆಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಕೊರಳ ನೀಡುವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಳೆದು ಹೋದ ಘನತೆಯನ್ನು
ಮರಳಿ ಜಗಕೆ ತೋರುವಾ | ಹೊಳೆವ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಧರೆಯನೆಲ್ಲ
ಬೆಳಗುವಾ ||೧|| ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ದೇಹ ನೀಡುವಾ | ವೀರ
ತರುಣ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲ | ರಣಕೆ ಬೇಗಸಾಗುವ ||೨|| ಗುರುವಿರಕ್ಷರೆಲ್ಲ ಭೇದ
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾಳದೆ | ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೈದು | ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸ
ಬಾರದೆ ||೩|| ವೀರಶೈವ ಬಂಟರೆಲ್ಲ ಶೂರತನವ ತೋರುತ | ವೀರ ಮರಣ
ವನ್ನು ನಾವು ಬೇಗ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾ ||೪|| ಮಾನಹೀನರಾಗಿರುವು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಅರಿಯದೆ | ಜ್ಞಾನ ತೋರಲೀಗ ಚನ್ನಬಸವ ಜನಿಸಬಾರದೆ ||೫||

೧೨೨

ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಸಾಂಬನೀನೆ | ದಯಮಾಡೊ ದುರ
ದುಂಡಿ | ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಹರಹರ ದಯಮಾಡೊ ದುರ
ದುಂಡಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಕೊಡುವ ಕಾಲಕೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೋಡುವ | ಬೇಡಿ
ಕೊಂಬೆನು ಕೃಪೆಮಾಡೊ ಮಹದೇವಾ ||೧|| ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮುಳು
ಮುಳುಗೇಳುತ | ಕೊಡು ಆಸೆಯನ್ನು ಗುಣದೊಡೆಯ ಶಂಕರನೆ ||೨|| ಸಕ
ಲನೇ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥನೆ | ಗೋಕಾವಿವೀರದಾತನೆ ತನೆ||೩||

೧೨೩

ಹಾನಗಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರದೇವಾ ಚೆರ ಚೆದ ಭವಪರಮ ವಿತರ
ಮಾರ್ಗನಯ ಪ್ರಮಧರ ||ಪಲ್ಲ|| ಮದನ ಮದನಹರದಿಂ ಹಾರಿಪವಿಧಿ
ಪೂರ | ಸದಮಲ ಸುಖವಿಕಾಸ ಗತಿಹಿತದ ಗುರುವೇ ||೧|| ಭವದ ಬೇರ
ನಗಿದು ಕೇಳುವ ಶಿವಯೋಗ ಸರೆಸುಖವ | ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಪರಮ ಶರಣ
ಧಾಮ ||೨|| ಆರು ಮೂರನೊಂದು ಮೀರಿದ ಮನಸೇರಿ ಅನುದಿನದ ಸುಖ
ಯೋಗಿ | ವರಘನಾವಿರಾಗಿ ||೩||

೧೨೪

ಬಾರೈ ಗಾನಮಯ ಮೂರ್ತಿ | ತೋರೈ ಮಂಗಲದ ಕೀರ್ತಿ | ನೀನೆ
ಗತಿ ದೀನೋನ್ನತಿ ಗೈದ ವಿಮಲಸುಕೃತಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ

ನಾಮಾ | ಪಂಚಮುಖ ಮನೋ ಜಪಕ್ರಮ | ಪಂಚವದನ ಧರ್ಮ
ಪ್ರೇಮ ||೧|| ಭೂತಲದೊಳು ಸಂಗೀತ | ನೀತಿ ಪ್ರಸಾದ ಗೊಳಿಸುತ ಶಾಂತಾ
ತ್ಮನಾಗಿ ಚರಿಸುವ | ಅಂಗಹೀನರ ಸಲುಹಲು ಬಾ ||೨|| ಗುರು ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತನುವ ಕರದಲಿಂಗಕೆಸುಮನನ ನರಸಮಾಜಕೆ ಪ್ರಾಣಧನವ |
ಅರ್ಪಿಸಿದ ಗಾಯನಸುಧಾರ್ಣವ ||೩||

೧೨೫

ಭೋಧವ ಕೊಡುದೇವಾ ಮನಕೆ | ಶಿವಯೋಗದ ಸುಸ್ವಾದವ
ತಿಳಿವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹೊನ್ನಿನ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ದೂಡಿ | ಜಂಗಮಾರ್ಯನ
ಅಂಗಸೇವಿಸುವಾ||೧|| ಜ್ಞಾನಬಲಿತು ಭವ ಬಾಧೆಯ ನೀಗಿ | ಬೇಗಮೋಕ್ಷದ
ಮಾರ್ಗವ ಪಿಡಿವಾ ||೨|| ವರಮಠದೀಶನೆ ತೋಂಟದಾರ್ಯ | ಬೇಗ
ಅಂಗವು ಲಿಂಗದಿ ಬೆರೆವಾ ||೩||

೧೨೬

ಎಲ್ಲಾ ರೂಪವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ತುಂಬಿಹನಂತೆ | ಅಲ್ಲ
ಲ್ಲರಸುತ ಗುಡಿಗಳ ತಿರುಗುವ | ಕಳ್ಳಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಣ್ಣೆಂ
ಬುದು ತನಗಿಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿಹನಂತೆ | ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ತನ್ನ
ರಸುವ ಜನರಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣವಾಗಿಹನಂತೆ ||೧|| ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯವು ತಾನಂತೆ
ಶಿವ | ದೃಶ್ಯಾದ್ವೈತಗಳೆರಡಂತೆ | ದೃಶ್ಯಾದ್ವೈತಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಶಾಶ್ವತ
ರೂಪವು ತಾನಂತೆಶಿವ ||೨|| ಶಂಕರನಾದವು ತಾನಂತೆಶಿವ | ಕಿಂಕರರೊಳು
ಸಾರಿಹನಂತೆ | ಬಿಂಕನು ಮುರಿಸುವ ಕಿಂಕರಿಗೆ ಗುರು ಮುರುಘೇಶ ರೂಪವು
ತಾನಂತೆ ಶಿವ ||೩||

೧೨೭

ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸು ಗುರುಚರಣಾ | ತೃಪ್ತಿಸೋ ನೀಮಾಯ
ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಮರಣೆ ||ಪಲ್ಲ|| ವನಿತೆಯರ ಮೋಹವೆಂಬದು ದೊಡ್ಡ ಶರಧಿ |
ಅನುಕೂಲದಿಂದಲಿ ದಾಟೋ ನೀ ಭರದಿ ||೧|| ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾಯ ನೆಚ್ಚಿರ
ಬೇಡಾ | ವೃಥಾ ಮೋಹಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೆಡದಿರು ಮೂಢಾ ||೨|| ಎಂದಿಗು
ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಕೇಳ ಮರುಳೇ | ಚಂದ್ರತೇಜರನ ಪೂಜಿಸು ಹಗ
ಲಿರುಳೆ ||೩||

೧೨೮

ಸೈಸೈ ಸದ್ಗುರುವಿನವಯ ದಯದಿಂದೆಲ್ಲಾನು ಮೈ ವರೆತೆನೆ ಎ ಆದು ಎನ
ಕಾರಣ ಮೈವರೆತು ಮತ್ತಾಳಾದೆನೆ | ಕೈ ತಲೆವೇಲೆ ಇಡಲು ಮೈರಾಗ್ಯವ
ಪಡೆದೆನೆ | ಫೈಫೈಫೈ ಅಂತಾ ಕಣಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ತಾಮಾಡಿದನೆ ಹರ || ಪಲ್ಲ ||
ನಾನು ನೀನೆಂಬುದು ಎರಡು ತಾನೆ ತಾನಾದನೆ | ಮಾನ ಅಪಮಾನವೆರಡು
ತಾನೆತಾನಾದನೆ || ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಧ್ಯಾನ ಹೇಳಿದನೆ ಬಾನ
ತೋರಿಸಿ ವಿನೋದ ಮಾಡಿದನೆ ||೧|| ನಾವ ಶಬ್ದದೊಳ್ ಮನಲುಬ್ಬಮಾ
ಡಿದನೆ | ವಾದಿ ದರ್ಶಾದಿ ಕೂಡ ಕಾಟ ಗೆಲಿಸಿದನೆ | ಭೇದಾಭೇದಕ್ಕೂ
ಯದ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿದನೆ || ಈದ ಹುಲಿಯಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನೆ ||೨||
ಭೃಕಟ ವ್ಯಧ್ಯದಲಿ ವಸ್ತು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನೆ | ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯ
ವೇಲೆ ಘನುಪ್ರಕಾರ ತೋರಿದನೆ | ಕಾಶನುದತ್ತ ವ ಹೇರದಿಗಂಬರ
ಘೋಷಮೊಳಗೆ ವ ನವರಿಸಿದನೆ ||೩||

೧೨೯

ಅದಿವೃಷಭನೆ ಅಸುರ ವಿನಾರಕ ಬಾಗುವೆ ತವ ಪದಕೆ | ಪ್ರಭುವರ |
ಬಾಗುವೆ ತವಪದಕೆ ||೧|| ಪ್ರಾರ್ವದಿ ಮುನಿಪಗೆ ನಂದೀರೂಪದಿ ಜಡೆ
ಯೊಳು ಜನಿಸಿದಿ ನೀ ಪ್ರಭುವರ | ಪಾರ್ವತಿರಸ ಧರದೊಳು ಸೋಲಿಸಿ
ವರವನು ನೀಡಿದಿ ನೀ ||೨|| ಹರನ ನೇಮದಿ ಬಸವನಾವದಿ ವಸುಧಿಯೊಳ
ಗವತರಿಸಿ | ವರ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಧರವ ಧರೆಯೊಳು ನೆಲೆಸಿದಿ ನೀ ||೩||
ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ ಮಾತೆಯು ನಿನ್ನನು ಅನ್ನದಿನ ಅರ್ಚಿಸಲು ಮೋದದಿಂದಲಿ
ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಸಲಿಸಿದಿ ಭಕ್ತತಳಿಗೆ ||೪|| ನೃಪನಾ ಸಭೆಯೊಳು ಲಿಪಿಯುದು
ಬೀಳಲು ತ್ವರಿತದಿ ಓದಿದಿನಿ | ಅಪಾರ ಮಹಿಮನೆ ಅದಿ ವಸ್ತುವೆ ಲೀಲೆಯು
ತೋರಿಸಿದಿ ||೫|| ಕಾಲು ಜಾರಿದ ಬಾಲೆಯು ನಿನ್ನಯ ನಾಮವನುಚ್ಚರಿಸೆ |
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಹಸ್ತವ ನೀಡತ ರಕ್ಷಿಸಿದೀ ಅವಳ ||೬|| ಜಂಗಮನೋ
ರ್ವನು ನಿನ್ನಯ ಪತ್ನಿಯ ವಸ್ತ್ರವ ಬೇಡಿದೊಡೆ | ಅಂಗನೆಯ ಅಕ್ಷಯ
ವಸ್ತ್ರವ ದಾನವ ಮಾಡಿದಿ ನೀ ||೭|| ಮೂರು ಲೋಕವ ಧರ್ಮರೂಪದಿ ಬಿಡ
ದಲೆ ತುಂಬಿರುವಿ | ಮಾರವರ್ಧನ ಶಂಭುಹೃದಯದಿ ನಿರುತವು ವಾಸಿ
ಸುವಿ ||೮|| ಅಸಮ ಚರಿತನೆ ಅನುಸಮ ಮಹಿಮನೆ ಅದ್ಭುತ ಕೃತಿಲೀಲಾ |
ಮಸುಧಾ ತಲದೊಳು ಮರೆನಾಡ ಗ್ರಾಮದಿ ನಿರುತವು ನೆಲೆಸಿರುವಿ ||೯||

೧೩೦

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿದೆ | ಎನ್ನ ಕಾಯುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದು
ತಂದೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಾನೆಂಬೊ ಮಮಕಾರದಿದೆ | ಶಿವನಾನೆಂಬೊ ಮಮ
ಕಾರದಿದೆ | ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ನಾಬಂದೆ | ಎನಗಿನ್ನು ದಾರಿಯು
ತೋರದು ಮುಂದೆ | ದೀನ ರಕ್ಷಕ ಎನ್ನ ಕರೆಯೈಯ್ಯ ಮುಂದೆ ||೧|| ತನು
ಮನಧನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ | ಶಿವ ತನುವನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ | ನಿನ್ನ ದಾಸನ
ಸೇವೆಯು ಎನ್ನದು ನೋಡಯ್ಯ | ಅನುದಿನ ತವೆನಾಮ ನೆನೆಯುವೆನಯ್ಯ |
ಘನಮೋಕ್ಷ ಪದವಿಯ ನಾಸೂಲೈನ ಸ್ವ ||೨|| ಭಕ್ತತರ ಬಂಟಿ ನೀನಂತೆ |
ಶಿವ ಭಕ್ತತರ ಬಂಟಿ ನೀನಂತೆ | ಮುನ್ನ ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದ ವನಂತೆ |
ಭಾಳಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಉಪಮನ್ಯ ಬಾಲಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕ್ಷೀರ
ವಾರಿಧಿಯಿತ್ತಿ ||೩|| ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿ | ಶಿವ ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ
ಧರಿಸಿ | ಗಿರಿಜಾತೆ ವಾಮಾಂಕ ಭಾಗದೊಳರಿಸಿ | ಪ್ರೊರೆಯುವ ಪರಮೇಶ
ವರಣವಿನಾಶಾ | ವರಯಾಳನಳನಿಧಿ ವಾಸರಾಮೇಶಾ ||೪||

೧೩೧

ಮಂಗಳಕಾರಿ ದುರಿತವಿಹಾರಿ | ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಪರತರ ಸುಚ
ರಿತ ||ಪಲ್ಲ|| ವೀರಶೈವನುತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರನುದ್ಧಾರಿ | ಚಿರ
ಮಾರಾರಿ ಭೂತನಿಸ್ಸಾರಿ | ಮತಹಿತ ಕೃತಪಿತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ||೧||
ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗ ಸುಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಿತ | ವಿದ್ಯಾಧ್ಯಯನ ಜನತಾದಿ
ಪ್ರೀತಾ | ಬೋಧವಿಖ್ಯಾತಾ ಭೋವಿಖ್ಯಾತಾ | ಮತಹಿತ ಕೃತಪಿತ ಪರತರ
ಸುಚರಿತ ||೨|| ಕ್ರೂರ ಮನಸಿಜ ಸಾಯಕ ನಾಶಕ | ಶಿವಸುಖದಾಯಕ
ಪಾವನ ರೂಪಕ | ವರಸುಕುಮಾರಾ ಭವಭಯದೂರ | ಮತಹಿತಕೃತಪಿತ
ಪರತರ ಸುಚರಿತ ||೩||

೧೩೨

ಜಯಶಾಂಭವ ಯೋಗಸಮಾಧಿಕಲಾಗುರು ತೊಂಟಿದಾರ್ಯ |
ಜಯಗುರು ತೋಂಟಿದಾರ್ಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ದೇವನಿರಂಜನ ಭಾವಜ ಭಂಜನ
ಧಾವಿತ ಕಾಮಾಂಜನ ಹೃದಯ | ಭಾವಸುಖಜನ ಭಾವವಿನೋದ ||೧||
ಶಿವನುತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ನಿರಸ್ತಭಯ | ಪ್ರಸ್ತುತ

ಜನವಿಧ್ವಂಸನುಹಾಭಯ ||೨|| ಬಾಧಮುಮಪ್ರಭು ಗೂಢಸಮಾಧಿಗ |
ಬೇಡಿದಪದಯುಡೆಯಾಡುತಲೆ | ಯೋಗಿ ಮಣಿ ಶಿವಯೋಗಸುಮಂದಿರ ||೧||

೧೩೩

ಜಯಮಂಗಲ ಮುರುಘೇಶಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಪರಮೇಶಾ | ಜಯ
ಜಯ ಸದ್ಗುಣಕೋಶಾ ||ಪಲ್ಲ|| ದುಷ್ಟನಿವಾರಣದೇವಾ | ಶಿಷ್ಟಸುಪೋಷಣ
ಲೋಕಾ | ಇಷ್ಟವರದ ಚಿದ್ರೂಪಾ ||೧|| ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣದೇವಾ |
ನಿರಮಯ ನಿರಹಂಕಾರಾ ! ಪರತರ ವಾವನರೂಪಾ ||೨|| ಕ್ಲೇಶವಿರಹಿತ
ಸುಗಾತ್ರಾ | ಕೇಶವನಮಿತಸುಚರಣಾ | ಭಾಸುರಭಣಿಪುರವಾಸಾ ||೩||

೧೩೪

ಪರಮ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಯೋಗಾನಂದ ಲೀಲಾ ಶಿವಯೋಗಾ
ನಂದ ಲೀಲಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಂಗಲಂತೇ ಚರ ಲಿಂಗಪುಂಗವ ಮಾರ | ಭಂಗ
ಶಿವಲಿಂಗಾ ಸಂಗಲಿಂಗಾ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ ||೧|| ನಿರಘನಿರಾಶಾ ಹರ
ಮುನಿತೋಷಾ | ಮುರುಘಾನುಹಂತ ಕೃತ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಧಾನಾ ||೨|| ಶ್ರೀ
ಕರಢಣಿಪುರ ಲೋಕ ಕೃಪಾಕರ | ಶ್ರೀಕಂತಾ ವಿಬುಧನುತಾ ನಿತ್ಯ ಶಿವ
ಧ್ಯಾನಾ ||೩||

೧೩೫

ಕರ್ಪುರಾರತಿ ಬೆಳಗಿರೆ | ಕಾರುಣ್ಯವೃಗಕರದೇವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನೀಲ
ಕಂಧರನಿಗಮಗೋಚರ ಬಾಲಚಂದ್ರಾಭರಣಗೆ | ಬಾಲಗೊಲಿದನು ಹಾಲಸ
ವಿದನು | ಲೋಲ ಶ್ರೀಗುರುರಾಯಗೆ ||೧|| ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿರವಹರಿದಿಹ
ಮಾರಹರಮಹಾದೇವಗೆ | ಘೋರ ದುರಿತವ ದೂರಮಾಡುವ ಶೂರ
ಷಣ್ಮುಖನಯ್ಯಗೆ ||೨|| ಶರಣು ಜನರಿಗೆ ನರನನ್ನಿಹ ಪರಮ ಪಾರ್ವತಿ
ಯರಸಗೆ | ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಅಥಣಿಯ ಪುರದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ||೩||

೧೩೬

ಕೊಡು ಮಂಗಲವನು ಬಸವರಾಜಾ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವೆ ನಿನ್ನಯ
ಪೂಜಾ ||ಪಲ್ಲ|| ವಿಶ್ವದೊಳುದಯಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಮತವ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ
ವಿಚಾರಶೀಲ ||೧|| ಜಂಗಮ ಗುರುಲಿಂಗ ಒಂದೇ ಎಂದರಿಯುತ | ಪಿಂಗದೆ

ಜಯಿಸಿದ ತುಂಗ ಮಹಿಮನೆ ||೨|| ಕೂಡಲಸಂಗಮನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ |
ಕೂಡಿ ಬೇರೆನಿಸದಾ ಕುಶಲ ಬಸವನೆ ||೩||

೧೩೭

ಜಯಮಂಗಲಮಯ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಕರ ಯೋಗಾ ಗುರು
ರೂಪಾಂಚಿತ | ಪರಶಿವಭಕ್ತಸುದೇಹಕೆ ಜಷ್ಣಾಲಿಂಗ ||೧|| ದಿನಕರಹಿಮಕರ
ನೂನ್ಯ ಸಂಗತ ಜಾತ | ಮನೋಭುಜವಾಸ ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲಚಿಲ್ಲಿಂಗಾ||೨||
ಭಾವಗಮ್ಯಾರೂಪಾ ದೇವಗೆ ಹರಪ್ರಭೋ ಸಾವನಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ
ಭಾವಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೩೮

ಜಯ ಮಂಗಲಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಲಂ | ಜಯ ಜಯತು ಶಿಶು
ಮಹಂತ ಲಿಂಗೇಶಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರೆಯ ಭಕ್ತರು ಮಹೇಶ್ವರರಗಳ ಪುತ್ರನಿಗೆ |
ಶರಣು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಕಂದಗೆ || ಪರಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯ ತೊಡೆಯ
ಮೇಲಾಡುತ್ತಲಿ | ಹರುಷಾಬ್ಬಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಗುರುಪುತ್ರಗೆ ||೧|| ಆಕಾಶವನು
ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದರೆ ಕಡದಂತೆ | ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮನನ ನಿಲಿಸಿ ||
ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೆರಡು ಭವಬೀಜಗಳ ಹುರಿದು | ಲೋಕದೊಳಗಿದ್ದ ಜಲ್ಲದ
ಮಹಿಮಗೆ ||೨|| ಹೇಗೆ ಮಾಪ್ಪರು ಹಾಗೆ ಸಕಲ ಉಪಚಾರಗಳ |
ಮಂಗಲದ ಶಿಶುವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳತಲಿ || ಭಂಗಾರ ಕಬ್ಬಿಣವು ಹಿರಿಕಿರಿದು
ಸಮಗಂದ | ಲಿಂಗಮಹಂತೇಶಮಹಾ ಜಗತ್ಪುತ್ರಗೆ ||೩||

೧೩೯

ಮಂಗಲಮಯ ಮಹಂತ ಲಿಂಗದೇಶಿಕನೇ ಜಯ ಜಯ ಹರ
ಮಂಗಲಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಜೀವ ಪರಮರೈಕೈ ಭಾವನ ತೋರಿದ | ಕೋವಿದ
ಮದ್ಗುರು ದೇವ ಸುಂದರನೇ ||೧|| ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗವೆಯಾಗುವ |
ಇಂಗಿತವರುಪಿದ ಕಂಗಳಾಲಯನೆ ||೨|| ನಾಮ ರೂಪತ್ರಿಯೆ ಸೀಮೆಯ
ಮೀರಿದ | ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಂತೇಶ ಮತ್ ಪ್ರೇಮಿ ದಯಾಳೋ ||೩||

೧೪೦

ಮಂಗಳಾರುತಿಯೆತ್ತಿರೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯಶಿವಯೋಗಿಗೆ | ಗಂಗೆ
ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನೆ ನದಿ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮಗೆ

ಹರಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ ತಾನಿದುಂ ಭವಜಾಡ್ಯ ಜಯ
ಸಿರ್ಪಗೆ | ಭುವಿಜನರ ಸಂಸಾರ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ನತಗಳೆದ ಸವೆಯದಾನಂದ
ಪರಗೆ ಹರಗೆ ||೧|| ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ನಿಲುಕದಾ ಮಹಮಂತ್ರ ಬೋಧೆ ನೆಲೆ
ಗೊಂಡಾತಗೆ | ಮೇದಿನಿಗೆ ಚಿದ್ವಿಲಾಸವತಾರ ಮಾಡಿದನಾದಿಪರಶಿವ
ಮೂರ್ತಿಗೇ ಹರಗೆ ||೨|| ಆನೆನುಂಗಿದ ಬೆಳವಲಾ ಫಲದಂತೆ ತಾನು ತಾನಾ
ಗಿರುವಗೆ | ಮೌನಿ ನೀಲಾಲಂಬ ಚದುರಮಹಂತೇಶ್ವರಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುರು
ನೀವು ಹರಗೆ ||೩||

೧೪೧

ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ತುಂಗ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ||ಪಲ್ಲ||
ಯತಿಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ ನುತಿವರೇಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ | ಸತತಲೋಕ ಪೂಜ್ಯ ವಿತತ
ಕೀರ್ತಿಖ್ಯಾತ ||೧|| ಸಾರಕಂಜರೂಪ ಮಾರಗರ್ವ ಲೋಪ ! ಧೀರಭಕ್ತ
ಪೋಷ ಸಾರಮುಕ್ತಿ ಕೋಶಾ ||೨|| ಕರುಣಾಲವಾಲ ಚರಣವಿಶಾಲ |
ಮರಣವಿದೂರ ಶರಣವಿಹಾರ ||೩||

೧೪೨

ಜಯಲಿಂಗಾ ಜಯಲಿಂಗಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಚಿಲ್ಲಿಂಗಾ | ಜಯಪರ
ತರ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಕರದೀ ಪಾಲಿಪ ಲಿಂಗಾ| ವರಬಿಂದು ಘೃಣಿಲಿಂಗಾ|
ಸುರಚಿರಶಿವ ರುಚಿಲಿಂಗಾ ||೧|| ಭೂವನ-ಮಯ ಪತಿಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ
ಮದ್ಗುರುಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ ನಭ ಮಹಲಿಂಗಾ ||೨|| ಶಿವಯೋಗಿಷ್ಠದ
ಲಿಂಗಾ | ಶಿವಹೃದಯಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾ | ಶಿವಯೋಗಾಲಯಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೪೩

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಮಂಗಲಂ ದೇಹಿ | ಭವಹರ ಸ್ಮರಹರ ಪುರಹರ
ಪಾಹಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಭವ ಭಯದೊಳು ಎನ್ನ ಬರಿಸಿದಿ ಯಾಕೋ | ಭವಹರ
ಸಾಕಿನ್ನು ದಯಮಾಡಬೇಕೋ ||೧|| ಕಷ್ಟದೇಹವ ನೆಚ್ಚಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಜೀವಾ|
ಅಷ್ಟಮದವ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಟ್ಟನೊ ದೇವಾ ||೨|| ಮಾನಸಮಾನಕೆ ನೀನೆ
ದಯಾಕೋ | ದಯಮಾಡೊ ಗುರುಸಿದ್ಧ ನೀನೆ ಕೃಪಾಕೊ ||೩||

೧೪೪

ಅವತಾರ ಪ್ರಭುವೆಂದೆನಿಸಿದ ಬಸವಗೆ ಎತ್ತುವೆನಾರತಿಯಾ | ದೇವಾ
ಜಿಳಗುವೆನಾರತಿಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಜುಗೆವಾಡಿಯೊಳು ಜೀಗನೆ ಜನಿಸಿ ಆಗಮ

ಬೋಧಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಆಗಮ ಬೋಧಿಸಿದಿ || ಯೋಗಾನಂದ ಶಿವಯೋಗ
ಮಾರ್ಗದೊಳು ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ ||೧||
ಭಕ್ತಿಭಾವಗ ಣ ಯುಕ್ತಿ ಕಲ್ಯಾಣದಿ ಭಕ್ತರ ಬೋಧಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಭಕ್ತರ
ಬೋಧಿಸಿದಿ || ಭಕ್ತಾನಂದ ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಮಾಯೆಯೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿ
ಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿಸಿದಿ ||೨|| ಅಂಗಲಿಂಗದೊಳು ಮೆರೆಯುವ
ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮನೆನಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಸಂಗಮನೆನಿಸಿದಿ || ಲಿಂಗಾನಂದಶಿವ
ಜಂಗಮಯುತಪದ ಪುಂಗವನೆನಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಪುಂಗವನೆನಿಸಿದಿ ||೩||

೧೪೫

ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣಂ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನವೇ ಕರ್ಪುರ
ದಾರುತಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಅನುದಿನ ಗುರುವಿನ ಅನುರಾಗ ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಜನನ ಮರಣ
ರಹಿತ ಜಂಗಮಗೆ ಬೆಳಗಿರಿ ||೧|| ನಾನೀನೆಂಬುದ ಬೇಡರಿ ನರಕದ ಪಾಪಿ
ಜ್ಞಾನಿಗೊಡನಾಡಿರಿ | ಹೀನಾಮಿಷಯ ಜನ್ಮ ಹಿಂದುಳಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ |
ದೇವನೆ ಗತಿ ಎಂದು ಮನವೆತ್ತಿ ಬೆಳಗಿರಿ ||೨|| ಅಷ್ಟವರ್ಣದ ಸ್ತೂಲವು
ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವದು ದುರ್ಲಭವು | ಕೊಟ್ಟವನು ಗುರು ಎನುಗೆ
ಮಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ | ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ್ನೆ ಸರು ಶಿವನೆಂದು ಕರೆಯಿರಿ ||೩||

೧೪೬

ಶಿವಮಂಗಲವನು ಕೊಡುಬೇಗಾ | ಭವದುಃಖದಿ ಬಳಲುವೆವೀಗ ||
ಭುವಿಗವತರಸಿದ ಕಾರಣವಾ| ಜವದೊಳು ಮೆರೆಯುತ ಗುರುದೇವ |ಪಲ್ಲ||
ಮನುಜ ಜನ್ಮವನು ತೊಟ್ಟಿಹೆವು ಘನಮಹಿಮರ ಪಥ ಬಿಟ್ಟಿಹೆವು || ಮನದಿ
ಹೀನ ಗುಣ ತೊಡರೆಯೆವು | ಮುನಿವಂದನೆ ನಮಿಸುತ್ತಿಹೆವು ||೧|| ಹುಟ್ಟಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ದದ ನೋಡಿ | ಕಷ್ಟತರದಿ ಬಹು ಚರಿಸಾಡಿ || ದುಷ್ಟರೆನಿಸಿ
ಕೊಂಬುದ ನೋಡಿ | ಶಿಷ್ಯನೆ ನೀನತಿ ದಯಮಾಡಿ||೨|| ಇದ್ದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ
ಮರೆಸಿ | ಶುದ್ಧ ಮನದಿ ಮನವಂದಿರಿಸಿ || ಸಿದ್ಧರಾಮಗುರು ದಯವೆರಿಸಿ |
ತಿದ್ದವೆ ನೀನತಿ ಮುದವೆರಿಸಿ ||೩||

೧೪೭

ಹರನಾಮವನು ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸಿಬಲ್ಲವರುಭವ| ಮರಣಮಾಯಾಕರ್ಮ
ಮಲಪಾಶಬಂಧಬಹು| ದುರಿತಸಂಸಾರ ಸಂತಾಪಸಂಚಯನಳಿದು ಮರಭೋಗ

ಮೋಕ್ಷವಹುದು|ಪಾಶವ ಮುಡಾದೇವ ಶಂಕರ ಶರ್ವ ಪಾರ್ವತೀ|ಧವ ನಂದಿ
ವಾಹ ದೇವೇಶಾನುದಕ್ಷವಾ | ಸವನತಪದಾಂಭೋಜನಗಚಾಪ ನಿರ್ಮಲ
ನಿರಾತಂಕ ನೀಲಕಂಠ || ಭವನೇಶ ವಿಜಯ ವೇದಾಂಗ ಪೈಶ್ರವಣಸಖ |
ಪವನಾನ ಪುಚಮುಖ ಪಶುಪತಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ | ಭವ ಭರ್ಗ ಭಟಾಂಗ
ಭಾಳಲೋಚನ ವೇರುಕಾಮರ್ಷಕ ಕಪದಿಯುದು ||೧|| ಸೋಮ ಶಾಂತಾ
ಭಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವಿಶ್ವಾಭಿ | ರಾಮ ಗಂಭೀರ ಕಾಲಾರಿ ಕೂಟಸ್ಥ ವಿಭು |
ವಾವ ದೇವಾಘೋರ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋಂಕಾರ ತತ್ಪರ ಪರ ರ್ಗ ಭರ್ಗ || ಭೀಮ
ಸದ್ಭೋಜಾತ ವೃಡಮಹಾಕಾಲಜಿತ ಕಾಮವೃತ್ತಂಜಯ ಪುರಾತನಪರಾ
ತ್ಪರನಿ| ರಾಮಯಾ ನಂತರೇ ಜೋರಾಶಿಸರ್ವಜ್ಞ ರಾಶ್ವತಕಪಾಲಿಯೆಂದು||೨||
ಶೂಲಿ ಸುಜನೈಕಬಂಧವ ಸದಾಶಿವ ಚಂದ್ರ | ಮೌಳಿ ಮಹಿಮೋಗ್ರ
ಚಕ್ರಾಬರಾಸುರಶಿರೋ | ಮೌಲಿ ಮುಂದಾಂಜೀಧರ ವ ಹೇಶ್ವರ ಮೇಘ
ವಾಹ ಮಂದರನಿವಾಸ || ನೀಲಲೋಹಿತ ವಾರಿಜಾತಪಾವನ ಲೋಕ |
ಪಾಲ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರ ಮುಕ್ತವ ಯು ಭಕ್ತಿ||ಲೋಲ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಪರನಾದ
ಬಿಂದುಮಯ ಪರಮಾತ್ಮಪರ ವೈರಿಯೆಂದು||೩|| ವರದ ವಾಗೀಶ ವರಾಹಾತಿತ
ವಂದ್ಯಜಯ | ಪರಮ ಪರತರ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾನಂದ | ನಿರಪಾಯ
ನಿರುಪಮ ನಿರಾವರಣನಿರ್ದೇಪನಿರವಯವ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ || ಉರಗಕಂಕಣ ಪಿಶ್ಚ
ಶೋಬಾಹು ಪಿಶ್ವಾತ್ಮ | ಸುರಗಣಾರ್ಚಿತ ಸನಾತನ ಸದಾಗತಿಹಂಸ | ಗಿರಿಶ
ಗಾಂಗೇಯ ಪಿತ ಗಣನಾಥ ಜಗದೀಶ ವಿಷಧರ ಪಿನಾಕಿಯೆಂದು ||೪|| ಉದ
ಯಾಸ್ತಮಾನದೊಳು ನೂರೆಂಟುನಾಮವನು | ಪದಳದಿಂದೋದಿಕೇಳಿದ
ವರ್ಗೇಶಂಭುಲಿಂ | ಗದ ಕರುಣದಿಂದಿನಿತು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಸಂಪದದೊ
ಳೊಂದುಗೂಡಿ || ಸದಮಳಜ್ಞಾನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗಳು ಮೇಲೆಮೇ | ಲೊದಗಿ ಕೈ
ಸಾರುತಿಹವಿಹದಲ್ಲಿ ಪರದೊಳೊಂ | ದಿದಗಣಪದವಸ್ಥೆದಿ ನಿಜಸುಖದೊಳಹ
ಮುಕುತಿ ದೊರೆವುದಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ||೫||

೧೪೮

ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪುಣ್ಯನಾಮವನು ಪಗಲಿರುಳು | ಸರಸಾನುರಾಗದಿಂ
ದೋದಿ ಕೇಳದವರ್ಗೆ|ದುರಿತಕಂಟಕವಳಿದು ಕೈಸಾರುತಿಹವನು|ಕತರಭೋಗ
ಮೋಕ್ಷಂಗಳು||ಪ|| ಹ್ರೀಂಕಾರಿ ವಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರುದ್ರಾಣಿ ರಮೇಶ್ವರಿಯಾ

ಹಿಣಿ ಗಣಾನಿ ಗಾನಪ್ರೀತಿ | ಐಕಿಲಾಮಾಲಿನಿ ಮಹಾಮಾಯೆ ಮಾತಂಗಿ
 ಕ್ಲೀಂಕಲೇವರೇವರೇಣ್ಯ || ಸೌಂಕಾರಸದನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಾರದೆ ಸತ್ಯೆ | ಕ್ರೋಂಕ
 ವಚ ಮುಖ್ಯ ವ...ತ್ರಾದಿದೇವತೆ ದೇವಿ ಶ್ರೀಂಕಿಲಾಕಾರಿ ವಿದಾಂಗಮಾತೃಕೆ
 ಮಾನ್ಯೆ ಶಾಂಕರೀಶಾನಿಯೊಂದು || ೧ || ಗಿರಿಜೆ ಗೀರ್ವಾಣಪೂಜಿತೆ ಗೌರಿಗುಹಜನನಿ
 ಪರನಾದಬಿಂದುವುಂದಿರೆ ಮನೋಂಬುಜಹಂಸೆ | ವರದೆ ವೈಭವೇ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತೆ
 ನಿರ್ಮಲೆ ನಿರಾವರಣೆ ಶಿವ ಶಾಂತೆ ಕಾಂತೆ || ಧರಣಿಧರ್ಮಾನುಗತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ
 ಗಾಯತ್ರಿ | ವರಜೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕೆ ವಿದೂತಪಾಪವ್ರಾತೆ ಶರಣಹಿತೆ ಸರ್ವವಂಗಳೆ
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೆ ಪರೆ ಸುಧಾಕಾರಿಯೊಂದು || ೨ || ಚಂಡೆಚಂಡೇಶ್ವರಿ ಚತುರೆ
 ಕಾಳಿೌನಾರಿ | ಕುಂಡಲೆ ಕುಟಿಲೆ ಬಾಲೆ ಭೈರವಿ ಭವಾನಿ ಚಾ | ಮುಂಡಿ
 ಮೂಲಾಧಾರೆ ಮನುವಂದ್ಯೆ ಮುನಿಪೂಜ್ಯೆ ಪಿಂಡಾಂಡಮಯೆ ಚಂಡಿಕೆ | ಮಂಡ
 ಲತ್ರಯನಿಳಯೆ ದಂಡಿ ಜಯದುರ್ಗಿ ಫಣಿ | ಕುಂಡಲೆ ಮಹೇಶ್ವರಿ ಮನೋನ್ಮನಿ
 ಜಗನ್ಮಾತೆ | ಖಂಡಶಶಿಮಂಡನೆ ವೃಡಾಣಿಪಾರ್ವತಿ ಪರಮಚಂಡಕರಮೂರ್ತಿ
 ಯೊಂದು || ೩ || ವಿಮಲೆ ವಿಷ್ಣುತೆ ಮಧುಮತೆ ಮುಖ್ಯೆ ಮಹನೀಯೆ | ಸುಮತಿ
 ಸುಲಲಿತೆ ಹೈಮವತಿ ಭಾವೆ ಭೋಗಾರ್ಥಿ | ಕಮಲೆ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಕರಾಳೇಶ್ವರಿ
 ವಿಜಯೇ ದಮೆ ದಯಾರಸಪೂರಿತೆ || ಅವೃತೆಯಂಬಿಕೆಯನ್ನ ಪೂರ್ಣಿಯಶ್ವಾ
 ರೂಢಿ | ಶಮೆ ಶುದ್ಧೆ ಸಿಂಹಾವಾಹಿನಿ ಶುಭಕಲಾಪೆಸು | ಪ್ರಮದಿಸಾವನೆಸದ್ವಿ
 ಪಾಶದೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಯುಮೆ ಸಹಜಸುಮುಖಿಯೊಂದು || ೪ || ಇಂತು ಗುರು ಶಂಭು
 ಲ್ಲಿಂಗದ ಶಕ್ತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂತತಶರೀರ ಸಮಜ್ಞಾನಸತ್ತ್ವಿಯೆಸ | ಮಂತು ಕರು
 ಣಾಸನಾಭರಣಾಯುಧಾದಿ ಸಗುಣಾಂತರಾದಿಗಳಾಗುತ || ಸಂತಸವನೀವ
 ಶಾಂಭವಿಯ ನೂರೆಂಟು ಶುಭಿವಾಂತ ನಾಮಂಗಳನುಜಪಿಸಿದೊಡೆ ಸತಿಪುತ್ರ |
 ಸಂತಾನ ಸಕಲಸಂಪದಸಿದ್ಧಿಯವ್ವುದೋರಂತೆ ನಿಶ್ಚಯಮಿದೊಂದು ||

— ಈಶ ಈಶ ಧೀಶ ಪಾಲಿಸೊ, ಆಶಪಾಶ ನಾಶಗೊಳಿಸೊ —

|| ಈಶ ಮುರುಘೇಶಾ ||

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು :

ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೧

ಕೆವಲ್ಯದರ್ಪಣ

ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಕೃತ

೨

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನ

ಶ್ರೀ ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೩

ಭಕ್ತಿ ಸುಧಾಸಾರ

೪

ಶ್ರೀ ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗಶರಣರ ಕೃತಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಕವಿ ವಿರಚಿತ

೫

ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣ

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯಕೃತ

೬

ಗಣಭಾಷ್ಯ ರತ್ನಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ನಂಜೇಶ್ವರ ವಿರಚಿತ

೭

ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ

೮

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು